

Briselē, 2015. gada 30. janvārī
(OR. en)

5748/15

Starpiestāžu lietas:
2013/0024 (COD)
2013/0025 (COD)

EF 20
ECOFIN 55
DROIPEN 8
CRIMORG 14
CODEC 127

"I/A" PUNKTA PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja/Padome
K-jas dok. Nr.:	COM (2013) 44 final COM (2013) 45 final
Temats:	Priekšlikums – EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA par naudas līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju Priekšlikums – EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai un teroristu finansēšanai – politiska vienošanās

---

1. Komisija 2013. gada 7. februārī iesniedza tiesību aktu paketi, kuru veido divi elementi:
  - priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīva) ¹;
  - priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju (Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas regula) ².

---

¹ Dok. 6231/13.

² Dok. 6230/13.

2. Eiropas Centrālā banka sniedza atzinumu 2013. gada 17. maijā. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza atzinumu 2013. gada 23. maijā. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs sniedza atzinumu 2013. gada 4. jūlijā.
3. Eiropas Parlamenta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Ekonomikas un monetārās komitejas kopīgais ziņojums tika pieņemts 2013. gada 13. februārī, un Eiropas Parlaments pieņēma nostāju pirmajā lasījumā 2014. gada 11. martā ³.
4. Pastāvīgo pārstāvju komiteja vienojās par sarunu pilnvarām attiecībā uz minētajiem priekšlikumiem 2014. gada 13. jūnijā ⁴. Pamatojoties uz to, notika sarunas ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, lai panāktu agrīnu otrā lasījuma vienošanos.
5. Kopumā ir notikuši pieci dialogi. Pamatojoties uz Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2014. gada 2. decembrī piešķirtajām pilnvarām, prezidentvalsts 2014. gada 16. decembrī noslēdza sarunas ar Eiropas Parlamentu, abām pusēm *ad referendum* vienojoties par regulas un direktīvas projektu.
6. Prezidentvalsts izskatītos dokumentus iesniedza Pastāvīgo pārstāvju komitejai 2015. gada 21. janvārī un Padomei – 2015. gada 27. janvārī. Visas delegācijas apstiprināja vienošanos, kas panākta ar Eiropas Parlamentu.
7. Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja un Ekonomikas un monetārā komiteja 2015. gada 27. janvārī nobalsoja par saskaņotajiem priekšlikumiem.
8. Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājs un Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājs 2015. gada 29. janvārī prezidentvalstij adresētā vēstulē norādīja, ka, ja Padome Parlamentam oficiāli nosūtīs savu nostāju tādā formā, kāda ir dota vēstules pielikumā, tad Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājs un Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājs ieteiks plenārsēdē pieņemt Padomes nostāju bez grozījumiem. Vēstule ir izklāstīta šīs piezīmes 1. papildinājumā.

---

³ Dok. 7386/14 un 7387/14.

⁴ Dok. 10970/14, 10971/14 un 10973/14.

9. Teksti, kas iekļauti minētās vēstules pielikumā, ir izklāstīti šīs piezīmes pielikumā. Tie ir identiski tekstiem, kurus Pastāvīgo pārstāvju komiteja apstiprināja 2015. gada 21. janvārī un Padome – 2015. gada 27. janvārī.

10. Ņemot vērā minēto, Patstāvīgo pārstāvju komiteja tiek aicināta:

- apstiprināt vienošanos, kas panākta ar Eiropas Parlamentu un kas ir izklāstīta šīs piezīmes pielikumā,
- pieņemt zināšanai paziņojumus, kas iekļauti šīs piezīmes 2. papildinājumā,
- ieteikt Padomei pieņemt politisku vienošanos par šo regulu un direktīvu.

Kad politiskā vienošanās būs pieņemta, tekstus nosūtīs izskatīšanai juristiem lingvistiem, lai Padome kādā no nākamajām sanāksmēm kā "A" punktu varētu pieņemt nostāju pirmajā lasījumā. Pēc tam Padomes nostāju pirmajā lasījumā nosūtīs Eiropas Parlamentam, lai plenārsēdē to bez grozījumiem apstiprinātu otrajā lasījumā.

2013/0024(COD)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES

REGULA (ES) Nr. .../2015

**par naudas līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju
(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Nelikumīgi iegūtās naudas plūsmas caur naudas līdzekļu pārvedumiem var kaitēt finanšu sektora integritātei, stabilitātei un reputācijai, kā arī apdraudēt iekšējo tirgu un starptautisko attīstību. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, teroristu un organizētās noziedzības finansēšana joprojām ir nozīmīga problēma, kas būtu jārisina Savienības līmenī. Naudas līdzekļu pārvedumu sistēmas drošumu, integritāti un stabilitāti un uzticēšanos finanšu sistēmai kopumā var nopietni apdraudēt noziedznieku un to līdzdalībnieku centieni slēpt noziedzīgi iegūto līdzekļu izcelsmi vai veikt naudas līdzekļu pārvedumus noziedzīgām darbībām vai teroristu vajadzībām.

(2) Ja vien Savienības līmenī netiek pieņemti konkrēti koordinējoši pasākumi, personas, kuras legalizē nelikumīgi iegūtos līdzekļus un finansē teroristus, lai sekmētu savas noziedzīgās darbības, izmanto kapitāla aprites brīvību, ko ietver integrētā finanšu telpa. Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) satvarā notiekošās starptautiskās sadarbības un tās ieteikumu pasaules mēroga īstenošanas mērķis ir novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, veicot naudas līdzekļu pārvedumus.

Savienības rīcībai ar savu mērogu būtu jānodrošina Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) 2012. gada februārī pieņemtā 16. ieteikuma par elektroniskajiem naudas līdzekļu pārvedumiem vienota transponēšana visā Savienībā un jo īpaši tas, ka nepastāv diskriminācija vai neatbilstība starp maksājumiem dalībvalstu iekšienē un pārrobežu maksājumiem starp dalībvalstīm. Dalībvalstu nekoordinēta rīcība saistībā ar naudas līdzekļu pārrobežu pārvedumiem pati par sevi varētu ievērojami ietekmēt maksājumu sistēmu raitu darbību Savienības līmenī un tādējādi kaitēt iekšējam tirgum finanšu pakalpojumu jomā.

(2a) Šīs regulas īstenošana un izpilde, tostarp *FATF* 16. ieteikums, ir atbilstīgi un efektīvi instrumenti, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu.

Ar šo regulu nav paredzēts uzlikt nevajadzīgu slogu un izmaksas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un personām, kas izmanto viņu pakalpojumus, un šajā sakarā preventīvajai pieejai vajadzētu būt mērķtiecīgai un samērīgai un tai pilnībā vajadzētu būt saskaņā ar visā Savienībā garantētu likumīga kapitāla brīvu apriti.

(3) Savienības 2008. gada 17. jūlija pārskatītajā terorisma finansēšanas apkarošanas stratēģijā tika norādīts, ka arī turpmāk jāveic pasākumi nolūkā novērst teroristu finansēšanu un novērst to, ka personas, kuras tiek turētas aizdomās par terorismu, izmanto pašas savus finanšu resursus. Atzīts, ka *FATF* pastāvīgi cenšas uzlabot savus ieteikumus un cenšas panākt vienotu izpratni par to, kā šie ieteikumi būtu jāīsteno. Savienības pārskatītajā stratēģijā norādīts, ka regulāri tiek izvērtēts, kā visi *FATF* un *FATF* pielīdzināmu reģionālu struktūru locekļi īsteno šos ieteikumus, un ka no šā viedokļa būtiski ir tas, lai dalībvalstīm būtu vienota pieeja attiecībā uz īstenošanu.

(4) Lai novērstu teroristu finansēšanu, ir pieņemti pasākumi ar mērķi iesaldēt konkrētu personu, grupu un vienību naudas līdzekļus un saimnieciskos resursus, tostarp Padomes Regula (EK) Nr. 2580/2001 ⁵, [...] Padomes Regula (EK) Nr. 881/2002 ⁶ un Padomes Regula (EK) Nr. 356/2010 ⁷. Tādā pašā nolūkā ir veikti pasākumi, kuru mērķis ir pasargāt finanšu sistēmu no naudas līdzekļu un saimniecisko resursu novirzīšanas teroristu vajadzībām. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) Nr. .../2015 ^{8*} ir iekļauta virkne šādu pasākumu. Tomēr minētie pasākumi pilnībā nenovērš teroristu un citu noziedznieku piekļuvi maksājumu sistēmām savu naudas līdzekļu pārvietošanas vajadzībām.

(5) Lai sekmētu starptautiskā līmenī saskaņotas pieejas izveidi un palielinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanas efektivitāti, turpmākajās Savienības darbībās būtu jāņem vērā notikumu attīstība šajā līmenī, proti, *FATF* 2012. gadā pieņemtie Starptautiskie standarti par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, teroristu finansēšanas un ieroču izplatīšanas apkarošanu un jo īpaši 16. ieteikums, un pārskatītā skaidrojošā piezīme par tā īstenošanu.

---

⁵ Padomes Regula (EK) Nr. 2580/2001 (2001. gada 27. decembris) par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (*OV L 344, 28.12.2001., 70. lpp.*).

⁶ Padomes Regula (EK) Nr. 881/2002 (2002. gada 27. maijs), ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tīklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (*OV L 139, 29.5.2002., 9. lpp.*).

⁷ Padomes Regula (ES) Nr. 356/2010 (2010. gada 26. aprīlis), ar kuru nosaka īpašus ierobežojošus pasākumus pret noteiktām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām saistībā ar situāciju Somālijā (*OV L 105, 27.4.2010., 1. lpp.*).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) Nr. .../2015 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai un teroristu finansēšanai (*OV L ...*).

* ***OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025, un ievietot to minētajā zemspvītras piezīmē.***

(6) Pilnīga naudas līdzekļu pārvedumu izsekojamība var būt jo īpaši svarīgs un vērtīgs instruments nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas novēršanai, izmeklēšanai un atklāšanai, kā arī ierobežojošo pasākumu īstenošanai, jo īpaši to, kas noteikti ar 4. apsvērumā minētajām regulām, un pilnā saskaņā ar minētajām regulām. Tādēļ, lai nodrošinātu informācijas pārsūtīšanu visas maksājumu ķēdes garumā, ir lietderīgi nodrošināt sistēmu, ar kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējiem uzliek par pienākumu naudas līdzekļu pārvedumiem pievienot informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju.

(6a) Šī regula būtu jāpiemēro, neskarot ierobežojošos pasākumus, kas noteikti ar regulām, pamatojoties uz LESD 215. pantu, piemēram, tām, kuras minētas 4. apsvērumā, ar kurām var noteikt, ka maksātāju un maksājumu saņēmēju maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kā arī starpniekiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir jāveic attiecīgi pasākumi, lai iesaldētu konkrētus naudas līdzekļus, vai jāievēro īpaši ierobežojumi attiecībā uz konkrētiem naudas līdzekļu pārvedumiem.

(7) Šo regulu piemēro, neskarot valstu tiesību aktus, ar kuriem īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK⁹. Piemēram, personas datus, ko vāc, lai izpildītu šīs regulas prasības, nevajadzētu tālāk apstrādāt veidā, kas neatbilst Direktīvai 95/46/EK. Jo īpaši vajadzētu būt stingri aizliegtai turpmākai apstrādei komerciāliem mērķiem. Cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu visas dalībvalstis ir atzinušas par svarīgu sabiedrības interesēm. Tādējādi, piemērojot šo regulu, personas datu pārsūtīšanu uz trešo valsti, kura nenodrošina pietiekamu aizsardzības līmeni Direktīvas 95/46/EK 25. panta nozīmē, būtu jāatļauj saskaņā ar minētās direktīvas 26. pantu. Ir svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas vairākās jurisdikcijās un kuru filiāles vai meitasuzņēmumi atrodas ārpus Savienības, netiktu kavēti pārsūtīt datus par aizdomīgiem darījumiem tajā pašā organizācijā, ciktāl viņi piemēro pietiekamus drošības pasākumus. Turklāt maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un starpniekiem pakalpojumu sniedzējiem būtu jāievieš atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, lai personas datus aizsargātu pret nejaušu zaudējumu, grozījumiem tajos, to neatļautu izpaušanu vai piekļuvi tiem.

---

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (*OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.*).

(8) Uz personām, kuras vienīgi pārvērš elektroniskos datus dokumentus papīra formā un kuras darbojas saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, šīs regulas darbības joma neattiecas; tā neattiecas arī uz jebkurām fiziskām vai juridiskām personām, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nodrošina vienīgi ziņojumu apstrādes sistēmas vai citas atbalsta sistēmas naudas līdzekļu pārsūtīšanai, vai tīrvērtes un norēķinu sistēmas.

(9) Papildus tam, ka no šīs regulas darbības jomas izslēdz naudas līdzekļu pārvedumus, kas atbilst maksājumu pakalpojumiem, kuri minēti Direktīvas 2007/64/EK 3. panta a) līdz m) un o) apakšpunktā, ir lietderīgi izslēgt arī naudas līdzekļu pārvedumus, kuriem ir zems nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risks. Šādai izslēgšanai būtu jāaptver maksājumu kartes, e-naudas instrumenti, mobilie tālruņi vai citas digitālās vai informācijas tehnoloģiju (IT) priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīces ar līdzīgām iezīmēm, ko izmanto tikai, lai iegādātos preces vai pakalpojumus, izņemšana no bankomātiem, nodokļu, naudas sodu vai citu nodevu maksājumi, elektroniski apstrādāti čeki un naudas līdzekļu pārvedumi, kuros gan maksātājs, gan maksājuma saņēmējs ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas savā vārdā.

Turklāt, lai ņemtu vērā valstu maksājumu sistēmu raksturīgās iezīmes, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt atbrīvojumu:

- a) konkrētiem iekšzemes naudas līdzekļu pārvedumiem ar zemu vērtību, kurus izmanto preču vai pakalpojumu iegādei,
- b) elektroniskiem žiro maksājumiem, c) naudas līdzekļu pārvedumiem, kas veikti ar čeku attēlu apmaiņu, tostarp elektroniskiem čekiem, vai vekseļiem,

ar noteikumu, ka vienmēr ir iespējams izsekot atpakaļ šo naudas līdzekļu pārskaitījumu gaitai līdz pat maksātājam.

Tomēr atbrīvojumu nedrīkst piemērot, kad maksājumu karti, e-naudas instrumentu, mobilo tālruni vai citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīci izmanto, lai veiktu naudas līdzekļu pārvedumu no personas personai.

(10) Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina, lai informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju tiktu sniegta un būtu pilnīga.

Lai nekaitētu maksājumu sistēmu efektivitātei un lai līdzsvarotu risku, ka darījumi tiek veikti neoficiāli, nosakot pārāk stingras identifikācijas prasības, kas vērstas pret iespējamu terorisma risku, ko rada nelieli naudas līdzekļu pārvedumi, pienākums pārbaudīt, vai informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju ir pareiza, gadījumos, kad verifikācija vēl nav notikusi, būtu jānosaka tikai attiecībā uz atsevišķiem naudas līdzekļu pārvedumiem, kas pārsniedz EUR 1000, izņemot gadījumus, kad pārvedums šķiet saistīts ar citiem naudas līdzekļu pārvedumiem, kas kopā pārsniegtu EUR 1000, vai gadījumus, kad naudas līdzekļi ir saņemti skaidrā naudā vai anonīmā elektroniskā naudā vai ja pastāv pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu.

Attiecībā uz naudas līdzekļu pārvedumiem, kuros verifikāciju uzskata par notikušu, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt pienākumam verificēt katram naudas līdzekļu pārvedumam pievienoto informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, ar noteikumu, ka ir ievēroti Direktīvā (ES) Nr. .../2015^{*} noteiktie pienākumi.

(11) Ņemot vērā Savienības tiesību aktus maksājumu jomā, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 924/2009¹⁰, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 260/2012¹¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/64/EK¹², pietiek ar to, ka naudas līdzekļu pārvedumiem Savienībā paredz pievienot tikai vienkāršotu informāciju par maksātāju, proti, konta numuru(-s) vai unikālo darījuma identifikatoru.

(12) Lai iestādēm, kas ir atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanu trešās valstīs, dotu iespēju noteikt šiem nolūkiem izmantoto naudas līdzekļu izcelsmi, naudas līdzekļu pārvedumiem no Savienības uz valstīm ārpus Savienības būtu jāpievieno pilnīga informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju. Minētajām iestādēm būtu jāpiešķir piekļuve pilnīgai informācijai par maksātāju un maksājuma saņēmēju vienīgi nolūkā novērst, izmeklēt un atklāt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu.

---

^{*} **OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.**

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (*OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.*).

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (*OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.*).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (*OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.*).

(12a) Iestādēm, kas ir atbildīgas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanu, un dalībvalstu attiecīgajām tiesu un tiesībaizsardzības iestādēm būtu jāpastiprina savstarpējā sadarbība un sadarbība ar attiecīgajām trešo valstu iestādēm, tostarp jaunattīstības valstu iestādēm, lai vēl vairāk uzlabotu pārredzamību, apmaiņu ar informāciju un paraugpraksi.

(13) Lai naudas līdzekļu pārvedumus no viena maksātāja vairākiem maksājumu saņēmējiem varētu nosūtīt sērijveida pārvedumā, apvienojot vairākus atsevišķus pārvedumus, no Savienības uz valstīm ārpus Savienības, būtu jāparedz, ka šādiem atsevišķiem pārvedumiem pievieno vienīgi maksātāja konta numuru vai unikālo darījuma identifikatoru, kā arī pilnīgu informāciju par maksājuma saņēmēju, ar noteikumu, ka sērijveida pārvedumā ir pilnīga informācija par maksātāju, kuras precizitāte ir verificēta, un pilnīgu informācija par maksājuma saņēmēju, kas ir pilnībā izsekojama.

(14) Lai pārlicinātos, vai pieprasītā informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju pievienota naudas līdzekļu pārvedumam, un lai palīdzētu identificēt aizdomīgus darījumus, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam un starpniekam maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāievieš efektīvas procedūras, lai varētu konstatēt, vai informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju netrūkst pilnībā vai daļēji. Šīs procedūras var ietvert *ex-post* uzraudzību vai uzraudzību reāllaikā, ja tas ir iespējams.

Dalībvalstu kompetentajām iestādēm tādējādi būtu jānodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji iekļautu prasīto informāciju saistībā ar pārvedumiem, veicot elektronisko pārskaitījumu vai ar saistīta paziņojuma palīdzību visā maksājumu ķēdē.

(15) Sakarā ar potenciālo risku, ka anonīmi naudas līdzekļu pārvedumi var tikt izmantoti teroristu finansēšanai, ir lietderīgi maksājumu pakalpojumu sniedzējiem noteikt par pienākumu pieprasīt informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju. Saskaņā ar *FATF* izstrādāto uz risku balstīto pieeju ir lietderīgi noteikt augstāka un zemāka riska jomas nolūkā mērķtiecīgāk novērst riskus saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam un starpniekam pakalpojumu sniedzējam attiecīgi būtu jāizveido efektīvas, uz risku izvērtēšanu balstītas procedūras gadījumos, kad naudas līdzekļu pārvedumam nav pievienota vajadzīgā informācija par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, lai varētu izlemt, vai minēto pārvedumu izpildīt, noraidīt vai apturēt, kā arī to, kādus pasākumus veikt turpmāk.

(16) Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam un starpniekam maksājumu pakalpojumu sniedzējam pastiprināta uzmanība risku izvērtēšanā būtu jāpievērš gadījumos, kad tiek konstatēts, ka trūkst informācijas par maksātāju un maksājuma saņēmēju vai šāda informācija ir nepilnīga, un būtu jāziņo par aizdomīgiem darījumiem kompetentajām iestādēm saskaņā ar Direktīvā (ES) Nr. .../2015^{*} ietvertu ziņošanas pienākumu un attiecīgās valsts īstenošanas pasākumiem.

(17) Noteikumus attiecībā uz naudas līdzekļu pārvedumiem, kad trūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju vai šāda informācija ir nepilnīga, piemēro, neskarot maksājumu pakalpojumu sniedzēju un starpnieku maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumus apturēt un/vai noraidīt tādas naudas līdzekļu pārvedumus, kas ir pretrunā civiltiesību, administratīvo tiesību vai krimināltiesību noteikumiem.

(17a) Nolūkā palīdzēt maksājumu pakalpojumu sniedzējiem izveidot efektīvas procedūras, lai atklātu gadījumus, kad tie saņem naudas līdzekļu pārvedumus ar trūkstošu vai nepilnīgu informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, un veiktu turpmākus pasākumus, Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) (turpmāk "EBI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010¹³, Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) (turpmāk "EAAPI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010¹⁴, un Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) (turpmāk "EVTI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010¹⁵, būtu jāpublicē pamatnostādnes par šo jautājumu.

---

^{*} **OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.**

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (*OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.*).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (*OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.*).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (*OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.*).

(19) Tā kā kriminālizmeklēšanas gaitā var nebūt iespējams identificēt prasītos datus vai iesaistītās personas daudzus mēnešus vai pat gadus pēc naudas līdzekļu sākotnējā pārveduma, un, lai varētu piekļūt svarīgiem pierādījumiem saistībā ar izmeklēšanu, ir lietderīgi prasīt, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji uzglabā informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju nolūkā novērst, izmeklēt un atklāt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas gadījumus. Šim laikposmam nebūtu jāpārsniedz piecus gadus, un pēc tā beigām visi personas dati būtu jādzēš, ja vien valstu tiesību akti nenosaka citādi. Ja tas nepieciešams, lai novērstu, atklātu vai izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, un pēc tam, kad ir veikti novērtējumi par nepieciešamību un proporcionalitāti, dalībvalstīm vajadzētu varēt atļaut vai pieprasīt datu turpmāku uzglabāšanu, nepārsniedzot papildu 5 gadu ilgu laikposmu un neskarot valstu krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošā kriminālizmeklēšanā un tiesiskajās procedūrās.

(20) Lai cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu varētu nekavējoties rīkoties, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu nekavējoties jāatbild uz informācijas pieprasījumiem par maksātāju un maksājuma saņēmēju, kurus iesniedz iestādes, kas ir atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanu dalībvalstī, kurā šie pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību.

(21) Maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā esošo dienu skaitu, lai atbildētu uz pieprasījumu sniegt informāciju par maksātāju, nosaka darba dienu skaits maksātāja maksājumu pakalpojuma sniedzēja dalībvalstī.

(22) Lai uzlabotu atbilstību šīs regulas prasībām un saskaņā ar Komisijas 2010. gada 9. decembra paziņojumu "Par sankciju režīmu pastiprināšanu finanšu pakalpojumu nozarē", būtu jāstiprina kompetento iestāžu pilnvaras pieņemt uzraudzības pasākumus un noteikt sankcijas. Būtu jāparedz administratīvās sankcijas, un, ņemot vērā, ka ir svarīgi cīnīties pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, dalībvalstu pienākums būtu noteikt sankcijas, kas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis par tām informē Komisiju, kā arī Eiropas uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi, EBI), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, Eiropas uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi, EAAPI), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010, un Eiropas uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi, EVTI), kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010.

(23) Lai nodrošinātu vienādus šīs regulas V nodaļas īstenošanas nosacījumus, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹⁶.

(24) Vairākas valstis un teritorijas, kas nav Savienības teritorijas daļa, ar kādu dalībvalsti ir saistītas ar monetāro savienību, tās ir daļa no kādas dalībvalsts valūtas zonas vai ir parakstījušas monetārās konvencijas ar Savienību, ko pārstāv kāda dalībvalsts, un tajās ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kuri tieši vai netieši piedalās attiecīgās dalībvalsts maksājumu un norēķinu sistēmās. Lai izvairītos no šīs regulas piemērošanas naudas līdzekļu pārvedumiem starp attiecīgajām dalībvalstīm un minētajām valstīm vai teritorijām, tādējādi būtiski negatīvi iespaidojot šo valstu vai teritoriju ekonomiku, ir lietderīgi paredzēt iespēju šādus naudas līdzekļu pārvedumus uzskatīt par naudas līdzekļu pārvedumiem attiecīgo dalībvalstu iekšienē.

(25) Ņemot vērā grozījumus, kas būtu jāveic Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1781/2006¹⁷, tā skaidrības labad būtu jāatceļ.

(26) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un līdz ar to rīcības mēroga vai ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(27) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un Eiropas Savienības pamattiesību hartā atzītie principi, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (7. pants), tiesības uz personas datu aizsardzību (8. pants) un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu (47. pants) un princips *ne bis in idem*.

---

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (*OVL 55, 28.2.2011., 13. lpp.*).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1781/2006 (2006. gada 15. novembris) attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju (*OVL 345, 8.12.2006., 1. lpp.*).

(28) Lai nodrošinātu jaunā regulējuma par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanu raitu ieviešanu, ir lietderīgi šīs regulas piemērošanas datumu saskaņot ar Direktīvas (ES) Nr. .../2015 transponēšanas termiņu ^{*}.

(28a) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs atzinumu sniedza 2013. gada 4. jūlijā,

---

*

OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DEFINĪCIJAS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredzēti noteikumi par naudas līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju ar mērķi novērst, atklāt un izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu gadījumos, kad vismaz viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas iesaistīts naudas līdzekļu pārvedumā, veic uzņēmējdarbību Savienībā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "teroristu finansēšana" ir teroristu finansēšana, kā definēts Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 1. panta 4. punktā;
- 2) "nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija" ir Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 1. panta 2. un 3. punktā minētās nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas darbības;
- 3) "maksātājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir maksājumu konta turētājs un kas atļauj veikt naudas līdzekļu pārvedumu no šā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksājumu konta, tad fiziska vai juridiska persona, kas dod naudas līdzekļu pārveduma rīkojumu;
- 4) "maksājuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir naudas līdzekļu pārveduma iecerētais saņēmējs;

---

* ***OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.***

5) "maksājumu pakalpojumu sniedzēji" ir tādas struktūras un fiziskas personas, kas minētas Direktīvas 2007/64/EK 1. panta 1. punktā, un personas, kas gūst labumu no minētās direktīvas 26. pantā minētā atbrīvojuma un, attiecīgā gadījumā, juridiskas personas, kas gūst labumu no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/110/EK 9. pantā noteiktā atbrīvojuma¹⁸, kuras sniedz naudas līdzekļu pārveduma pakalpojumus;

6) "starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas nav ne maksātāja, ne maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un kas maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai cita starpnieka maksājumu pakalpojumu sniedzēja vārdā saņem un pārsūta naudas līdzekļu pārvedumu;

6.a) "maksājumu konts" ir Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 14. punktā definētais konts;

6.b) "naudas līdzekļi" ir Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 15. punktā definētie naudas līdzekļi;

7) "naudas līdzekļu pārvedums" ir jebkurš darījums, ko maksātāja uzdevumā vismaz daļēji elektroniski veic maksājumu pakalpojumu sniedzējs, lai naudas līdzekļus darītu pieejamus maksājuma saņēmējam ar maksājumu pakalpojuma sniedzēja starpniecību, neatkarīgi no tā, vai maksātājs un maksājuma saņēmējs ir viena un tā pati persona, un neatkarīgi no tā, vai maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir viena un tā pati persona, tostarp:

aa) kredīta pārvedumi, kā definēts Regulas (ES) Nr. 260/2012 2. panta 1. punktā;

ab) tiešā debeta maksājumi, kā definēts Regulas (ES) Nr. 260/2012 2. panta 2. punktā;

ac) iekšzemes vai pārrobežu naudas pārvedumi, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 13. punktā;

ad) pārvedumi, par kuriem rīkojums dots ar maksājumu karti, elektroniskās naudas instrumentu vai mobilo telefonu vai citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīci ar līdzīgām iezīmēm;

---

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

8) "sērijveida pārvedums" ir vairāki atsevišķi pārvedumi, kas apvienoti pārsūtīšanas nolūkā;

9) "unikālais darījuma identifikators" ir burtu, skaitļu vai simbolu kombinācija, ko nosaka maksājumu pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar naudas līdzekļu pārvedumam paredzēto maksājumu un norēķinu sistēmu vai ziņojumu apmaiņas sistēmu protokoliem, kas ļauj darījumam izsekot līdz maksātājam un maksājuma saņēmējam;

10) "naudas līdzekļu pārvedums no personas personai" ir darījums starp divām fiziskām personām, kas, darbojas kā patērētāji tādos nolūkos, kuri nav nodarbošanās, darījumdarbība vai profesionālā darbība.

3. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz jebkurā valūtā veiktiem naudas līdzekļu pārvedumiem, ko nosūta vai saņem maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā.

1.a Šī regula neattiecas uz pakalpojumiem, kas uzskaitīti Direktīvas 2007/64/EK 3. panta a) līdz m) un o) apakšpunktā.

2. Šī regula neattiecas uz naudas līdzekļu pārvedumiem, kas veikti ar maksājumu karti, elektronisko naudas instrumentu vai mobilo tālruni, vai jebkuru citu digitālo vai informācijas tehnoloģiju (IT) priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīci ar līdzīgām iezīmēm, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) minēto karti, instrumentu vai ierīci izmanto vienīgi, lai veiktu apmaksu par precēm un pakalpojumiem;

b) minētās kartes, instrumenta vai ierīces numurs ir pievienots visiem ar darījumu saistītajiem pārvedumiem.

Tomēr šo regulu piemēro gadījumos, kad maksājumu karti, elektronisko naudas instrumentu vai mobilo tālruni, vai jebkuru citu digitālo vai IT priekšapmaksas vai pēcapmaksas ierīci ar līdzīgām iezīmēm izmanto, lai veiktu naudas līdzekļu pārvedumu no personas personai.

3. Šo regulu nepiemēro fiziskām vai juridiskām personām, kuru vienīgā darbība ir papīra dokumentu pārvēršana elektroniskajos datos un kuras rīkojas saskaņā ar līgumu, kas tām ir noslēgts ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kā arī tādām personām, kuru vienīgā darbība ir nodrošināt maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ziņojumu apmaiņas vai citas naudas līdzekļu pārsūtīšanai paredzētas atbalsta sistēmas vai tīrvērtes un norēķinu sistēmas.

Šī regula neattiecas uz naudas līdzekļu pārvedumiem gadījumos:

- a) ja naudas līdzekļu pārvedums ir saistīts ar to, ka maksātājs no sava konta izņem skaidru naudu;
- b) ja naudas līdzekļi tiek pārvesti publiskām iestādēm kā maksājums par nodokļiem, naudas sodiem vai citām nodevām dalībvalsts iekšienē;
- c) ja gan maksātājs, gan maksājuma saņēmējs ir maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas darbojas savā vārdā;
- ca) ja naudas līdzekļu pārvedumi tiek veikti ar čeku attēlu apmaiņu, tostarp elektroniskiem čekiem.

3.b Dalībvalstis var izlemt nepiemērot šo regulu attiecīgās dalībvalsts iekšienē veiktiem naudas līdzekļu pārvedumiem uz maksājuma saņēmēja kontu, atļaujot maksājumu tikai par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) uz maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēju attiecas Direktīvā (ES) Nr. .../2015 * izklāstītie pienākumi;

---

* ***OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.***

- b) maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, izmantojot pārvedumam pievienoto unikālo darījuma identifikatoru, ar maksājuma saņēmēja starpniecību var izsekot naudas līdzekļu pārvedumam no fiziskas vai juridiskas personas, kurai ar maksājuma saņēmēju ir vienošanās par preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu; un
- c) naudas līdzekļu pārveduma summa ir EUR 1000 vai mazāk.

II NODAĻA

MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU SNIEDZĒJU PIENĀKUMI

1. IEDAĻA

MAKSĀTĀJA MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU SNIEDZĒJA PIENĀKUMI

4. pants

Naudas līdzekļu pārvedumiem pievienotā informācija

1. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka naudas līdzekļu pārvedumiem ir pievienota šāda informācija par maksātāju:
  - a) maksātāja vārds/nosaukums ;
  - b) maksātāja konta numurs, ja šāds konts tiek izmantots, lai veiktu naudas līdzekļu pārvedumu; un
  - c) maksātāja adrese vai oficiāla personas dokumenta numurs, vai klienta identifikācijas numurs, vai dzimšanas datums un vieta.

2. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka naudas līdzekļu pārvedumiem ir pievienota šāda informācija par maksājuma saņēmēju:

a) maksājuma saņēmēja vārds/nosaukums ; un

b) maksājuma saņēmēja konta numurs, ja, veicot naudas līdzekļu pārvedumu, tiek izmantots šāds konts.

2.a Ja pārvedumi netiek veikti no konta vai uz kontu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka naudas līdzekļu pārvedumam pievieno unikālo darījuma identifikatoru, nevis minēto (-s) konta numuru(-s).

3. Pirms naudas līdzekļu pārveduma veikšanas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs verificē 1. punktā minētās informācijas pareizību, balstoties uz dokumentiem, datiem vai informāciju, kas iegūta no uzticama un neatkarīga avota.

4. Šā panta 3. punktā minēto verifikāciju uzskata par izpildītu šādos gadījumos:

a) ja maksātāja identitāte ir verificēta saskaņā ar Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 11. pantu un šajā verifikācijā iegūtā informācija ir uzglabāta saskaņā ar minētās direktīvas 39. pantu; vai

b) ja uz maksātāju attiecas Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 12. panta 5. punkts.

4.a Neskarot 5. un 6. pantā noteiktos izņēmumus, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam aizliedz veikt jebkādas naudas līdzekļu pārvedumus, pirms ir nodrošināta pilnīga atbilstība šī panta 1. līdz 4. punktā noteiktajiem pienākumiem.

---

* *OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.*

5. pants

Naudas līdzekļu pārvedumi Savienībā

1. Atkāpjoties no 4. panta 1. un 2. punkta, ja visi maksājumu pakalpojumi sniedzēji, kas iesaistīti maksājumu ķēdē, veic uzņēmējdarbību Savienībā, naudas līdzekļu pārvedumiem pievieno vismaz gan maksātāja, gan maksājuma saņēmēja konta numuru vai unikālo darījuma identifikatoru, neskarot, attiecīgā gadījumā, informācijas prasības, kas izklāstīta Regulā (ES) Nr. 260/2012.
2. Neatkarīgi no 1. punkta maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma trīs darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas dara pieejamu:
  - aa) informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju saskaņā ar 4. pantu tādiem naudas līdzekļu pārvedumiem, kur summa ir EUR 1000 vai vairāk;
  - ab) vismaz maksātāja vārdu/nosaukumu, maksājuma saņēmēja vārdu/nosaukumu un gan maksātāja, gan maksājuma saņēmēja konta numuru vai unikālo darījuma identifikatoru naudas līdzekļu pārvedumiem, kuru vērtība ir EUR 1 000 vai mazāk un kuri nešķiet saistīti ar citiem naudas līdzekļu pārvedumiem, kas kopā ar konkrēto pārvedumu pārsniedz EUR 1000.
- 2.a Atkāpjoties no 4. panta 3. punkta, to naudas līdzekļu pārvedumu gadījumā, kas minēti šī panta 2. punkta ab) apakšpunktā, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav jāverificē informācija, kas attiecas uz maksātāju, izņemot gadījumus:
  - a) kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs pārvedamos naudas līdzekļus saņēmis skaidrā naudā vai kā anonīmu elektronisku naudu, vai
  - b) kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu.

6. pants

Naudas līdzekļu pārvedumi ārpus Savienības

1. Gadījumā, ja no viena maksātāja tiek veikti sērijveida pārvedumi maksājuma saņēmējiem, kuru maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, 4. panta 1. punkts neattiecas uz tajā apvienotiem atsevišķiem naudas līdzekļu pārvedumiem, ar noteikumu, ka minētajā pantā norādītā informācija ir pievienota sērijveida pārvedumam un tā ir verificēta saskaņā ar 4. panta 3. un 4. punktu un ja atsevišķajiem pārvedumiem pievienots maksātāja konta numurs vai viņa unikālais darījuma identifikators.

2. Atkāpjoties no 4. panta 1. punkta un neskarot, attiecīgā gadījumā, informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 260/2012, ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, naudas līdzekļu pārvedumiem, kuru vērtība ir EUR 1000 vai mazāk un kuri nešķiet saistīti ar citiem naudas līdzekļu pārvedumiem, kas kopā ar konkrēto pārvedumu pārsniedz EUR 1000, pievieno vismaz šādu informāciju:

- a) maksātāja vārds/nosaukums;
- b) maksājuma saņēmēja vārds/nosaukums; un
- c) maksātāja un maksājuma saņēmēja konta numurs vai unikālais darījuma identifikators.

Saskaņā ar 4. panta 3. punktu nav nepieciešams verificēt precizitāti minētajai informācijai attiecībā uz maksātāju, izņemot gadījumus:

- a) ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs pārvedamos naudas līdzekļus saņēmis skaidrā naudā vai kā anonīmu elektronisku naudu, vai
- b) ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu.

2. IEDAĻA

MAKSĀJUMA SAŅĒMĒJA MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU SNIEDZĒJA PIENĀKUMI

7. pants

Pārlicināšanās, vai netrūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju

1. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, lai pārlicinātos, vai naudas līdzekļu pārveduma veikšanai izmantotajā ziņojumu apstrādes sistēmā vai maksājumu un norēķinu sistēmā ailes informācijai par maksātāju un maksājuma saņēmēju ir aizpildītas, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar minētās ziņojumu apmaiņas vai maksājumu un norēķinu sistēmas konvencijām.
2. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, tostarp attiecīgā gadījumā *ex-post* uzraudzība vai reāllaika uzraudzība, lai pārlicinātos, vai par maksātāju un maksājuma saņēmēju netrūkst šādas informācijas:
  - a) naudas līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību Savienībā, – 5. pantā prasītā informācija;
  - b) naudas līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija par maksātāju vai maksājuma saņēmēju;
  - c) sērijveida pārvedumiem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija saistībā ar sērijveida pārvedumu.
3. Attiecībā uz naudas līdzekļu pārvedumiem, kas pārsniedz EUR 1000, pirms maksājuma saņēmēja konta kreditēšanas vai, pirms naudas līdzekļi tiek darīti pieejami maksājuma saņēmējam, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs verificē precizitāti 2. punktā minētajai informācijai attiecībā uz maksājuma saņēmēju, pamatojoties uz dokumentiem, datiem vai informāciju, kas iegūta no uzticamiem un neatkarīgiem avotiem, neskarot Direktīvas 2007/64/EK 69. un 70. panta prasības attiecībā uz kredīta pārskaitījumiem un tiešā debeta darījumiem.

4. Attiecībā uz naudas līdzekļu pārvedumiem, kuru vērtība ir EUR 1000 vai mazāk un kas nešķiet saistīti ar citiem naudas līdzekļu pārvedumiem, kuri kopā ar attiecīgo pārvedumu pārsniedz EUR 1000, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav nepieciešams verificēt minētās informācijas attiecībā uz maksājuma saņēmēju precizitāti, izņemot gadījumus,

- a) ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs pārvedamos naudas līdzekļus saņēmis skaidrā naudā vai kā anonīmu elektronisku naudu, vai
- b) ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pamatotas aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu.

4.a Šā panta 3. punktā un 4. punktā minēto verifikāciju uzskata par izpildītu šādos gadījumos:

- a) ja maksājuma saņēmēja identitāte ir verificēta atbilstīgi Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 11. pantam, un šādā verifikācijā iegūtā informācija ir uzglabāta saskaņā ar minētās direktīvas 39. pantu; vai
- b) ja uz maksājuma saņēmēju attiecas Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 12. panta 5. punkts.

8. pants

Naudas līdzekļu pārvedumi, ja trūkst informācijas par maksātāju un maksājuma saņēmēju vai ja tā ir nepilnīga

1. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas, uz risku izvērtēšanu balstītas procedūras, tostarp tādas procedūras, kas pamatojas uz Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 11. pantā minēto riska pakāpi, lai varētu izlemt, vai naudas līdzekļu pārvedumu izpildīt, noraidīt vai apturēt, ja nav pievienota pilnīga nepieciešamā informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju, un lai varētu noteikt turpmāk veicamos pasākumus.

---

* ***OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.***

Ja, saņemot naudas līdzekļu pārvedumu, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs konstatē, ka 4. panta 1. un 2. punktā, 5. panta 1. punktā un 6. pantā prasītā informācija par maksātāju vai maksājuma saņēmēju trūkst vai ir nepilnīga, vai ja tā nav ievadīta, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar ziņojumu apmaiņas vai maksājumu un norēķinu sistēmas konvencijām, kā minēts 7. panta 1. punktā, tas vai nu noraida pārvedumu, vai pieprasa pilnīgu informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju, pirms vai pēc tam, kad tiek kreditēts maksājuma saņēmēja konts vai naudas līdzekļi tiek darīti pieejami maksājuma saņēmējam, pamatojoties uz riska pakāpi.

2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atkārtoti nesniedz jebkādu prasīto informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic pasākumus, kas sākotnēji var ietvert brīdinājumu nosūtīšanu un termiņu noteikšanu, pirms tas vai nu noraida jebkādus turpmākus naudas līdzekļu pārvedumus no šā maksājumu pakalpojumu sniedzēja, vai lemj par to, vai ierobežot vai pārtraukt darījumu attiecības ar attiecīgo maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs par šo faktu ziņo kompetentajai iestādei, kas ir atbildīga par atbilstības nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas apkarošanas noteikumiem uzraudzību.

9. pants

Novērtējums un ziņojumu sniegšana

Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs iztrūkstošo vai nepilnīgo informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju ņem vērā kā faktoru, izvērtējot to, vai naudas līdzekļu pārskaitījums vai jebkurš ar to saistīts darījums ir aizdomīgs un vai par to ir jāziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai.

3. IEDAĻA

STARPNIEKU MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU SNIEDZĒJU PIENĀKUMI

10. pants

Informācijas par maksātāju un maksājuma saņēmēju uzglabāšana kopā ar pārvedumu

Starpnieki maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka visa saņemtā informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju, kas pievienota naudas līdzekļu pārvedumam, tiek uzglabāta kopā ar pārvedumu.

11. pants

Pārliecināšanās, vai netrūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju

1. Starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, lai noteiktu, vai naudas līdzekļu pārveduma veikšanai izmantotajā ziņojumu apmaiņas sistēmā vai maksājumu un norēķinu sistēmā ailes informācijai par maksātāju un maksājuma saņēmēju ir aizpildītas, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar attiecīgās sistēmas konvencijām.
2. Starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs īsteno efektīvas procedūras, tostarp, attiecīgā gadījumā *ex-post* uzraudzību un reāllaika uzraudzību, lai pārliecinātos, vai par maksātāju un maksājuma saņēmēju netrūkst šādas informācijas:
  - a) naudas līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību Savienībā, – 5. pantā prasītā informācija;
  - b) naudas līdzekļu pārvedumiem, kad maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija par maksātāju un maksājuma saņēmēju;
  - c) sērijveida pārvedumiem, kad maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, – 4. panta 1. un 2. punktā minētā informācija saistībā ar sērijveida pārvedumu.

12. pants

Naudas līdzekļu pārvedumi, ja trūkst informācijas par maksātāju vai maksājuma saņēmēju

1. Starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs izveido efektīvas, uz risku izvērtēšanu balstītas procedūras, lai varētu izlemt, vai naudas līdzekļu pārvedumu izpildīt, noraidīt vai apturēt, ja nav pievienota nepieciešamā informācija par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, un lai varētu noteikt turpmāk veicamos pasākumus.

Ja, saņemot naudas līdzekļu pārvedumu, starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs konstatē, ka 4. panta 1. un 2. punktā, 5. panta 1. punktā un 6. pantā prasītā informācija par maksātāju vai maksājuma saņēmēju trūkst, vai ja tā nav ievadīta, izmantojot zīmes vai ievaddatus, kas ir atļauti saskaņā ar ziņojumu apmaiņas vai maksājumu un norēķinu sistēmas konvencijām, kā minēts 7. panta 1. punktā, tas vai nu noraida pārvedumu, vai pieprasa vajadzīgo informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju, pirms vai pēc tam, kad tiek kreditēts maksājuma saņēmēja konts vai naudas līdzekļi tiek darīti pieejami maksājuma saņēmējam, pamatojoties uz riska pakāpi.

2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atkārtoti nesniedz pieprasīto informāciju par maksātāju vai maksājuma saņēmēju, starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic pasākumus, kas sākotnēji var ietvert brīdinājumu nosūtīšanu un termiņu noteikšanu, pirms tas vai nu noraida jebkādus turpmākus naudas līdzekļu pārvedumus no šā maksājumu pakalpojumu sniedzēja, vai lemj par to, vai ierobežot, vai pārtraukt darījumu attiecības ar attiecīgo maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

Starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs par šo faktu ziņo kompetentajai iestādei, kas ir atbildīga par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas apkarošanas noteikumu ievērošanas uzraudzību.

13. pants

Novērtējums un ziņojumu sniegšana

Starpnieks maksājumu pakalpojumu sniedzējs iztrūkstošo informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju ņem vērā kā faktoru, izvērtējot to, vai naudas līdzekļu pārskaitījums vai jebkurš ar to saistīts darījums ir aizdomīgs un vai par to ir jāziņo finanšu ziņu vākšanas vienībai.

III NODAĻA

15. pants

Informācijas sniegšana

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji atbild pilnībā un nekavējoties, tostarp izmantojot centrālo kontaktpunktu saskaņā ar Direktīvas (ES) Nr. .../2015 ^{*} 42. panta 8. punktu, ja šāds kontaktpunkts ir iecelts, saskaņā ar procesuālajām prasībām, kas noteiktas tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā maksājumu pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību, vienīgi uz tādu attiecīgās dalībvalsts iestāžu pieprasījumiem, kuras ir atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanu un apkarošanu, saistībā ar šajā regulā pieprasīto informāciju.

15.a pants

Datu aizsardzība

1. Direktīvu 95/46/EK, kā tā ir transponēta valsts tiesību aktos, piemēro personas datu apstrādei dalībvalstīs saistībā ar šo regulu. Komisijas un EBI, EAAPI un EVTI veiktajai datu apstrādei piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ¹⁹.
2. Personas datus apstrādā vienīgi atbildīgie subjekti, pamatojoties uz šo regulu, nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, kā minēts Direktīvas (ES) Nr. .../2015 ^{*} 1. pantā, un tos tālāk neapstrādā veidā, kas neatbilst minētajiem mērķiem. Personas datu apstrāde, pamatojoties uz šo regulu, komerciāliem mērķiem ir aizliegta.

---

^{*} **OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.**

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (*OVL 8, 12.1.2001., 1. lpp.*).

^{*} **OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.**

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji Direktīvas 95/46/EK 10. pantā prasīto informāciju jauniem klientiem sniedz pirms darījuma attiecību iedibināšanas vai neregulāra darījuma veikšanas. Šajā informācijā jo īpaši ietver vispārīgu paziņojumu par atbildīgo subjektu juridiskajiem pienākumiem saskaņā ar Direktīvu, tiem apstrādājot personas datus nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu.

4. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina, lai tiktu ievērota apstrādāto datu konfidencialitāte.

16. pants

Lietvedība

1. Informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju neglabā ilgāk nekā tas ir noteikti nepieciešams. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs 4., 5., 6. un 7. pantā norādīto informāciju uzglabā ilgākais piecus gadus. 14. panta 2. un 3. punktā minētajos gadījumos starpniekam maksājumu pakalpojumu sniedzējam visa saņemtā informācija jāglabā piecus gadus. Šim laikposmam beidzoties, personas datus dzēš, izņemot gadījumus, kad citādi paredzēts valsts tiesību aktos, ar kuriem nosaka apstākļus, kādos atbildīgie subjekti var uzglabāt vai uzglabā datus arī turpmāk. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt turpmāku uzglabāšanu vienīgi pēc tam, kad tās ir rūpīgi izvērtējušas šādas uzglabāšanas pagarināšanas nepieciešamību un samērīgumu un ir apstiprinājies, ka tā ir vajadzīga, lai novērstu, atklātu un izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu. Informāciju var saglabāt ilgākais desmit gadus pēc tam, kad ir veikts naudas līdzekļu pārvedums.

2. Gadījumā, ja dienā, kad stājas spēkā šī regula, kādā dalībvalstī notiek tiesiskas procedūras attiecībā uz aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu, un atbildīgais subjekts uzglabā informāciju vai dokumentus, kas saistīti ar šādām notiekošām procedūrām, atbildīgais subjekts šādu informāciju vai dokumentus saskaņā ar valsts tiesību aktiem var uzglabāt piecus gadus, sākot no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Dalībvalstis, neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošā kriminālizmeklēšanā un tiesiskās procedūrās, var atļaut vai pieprasīt šādu datu vai informācijas uzglabāšanu vēl uz pieciem gadiem, ja ir apstiprinājies, ka šāda pagarināšana ir nepieciešama un samērīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai veiktu kriminālizmeklēšanu attiecībā uz aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu.

17. pants

Sankcijas

1. Neskarot tiesības noteikt un piemērot kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīvajiem pasākumiem un sankcijām, ko piemēro šīs regulas noteikumu pārkāpumu gadījumos, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Noteiktās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas un atbilst tām, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 4. iedaļas VI nodaļu.

Ja dalībvalstis nolemj neizstrādāt noteikumus attiecībā uz administratīvajām sankcijām par pārkāpumiem, kuriem piemēro valsts krimināltiesību aktus, tās informē Komisiju par attiecīgajām krimināltiesību normām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piemēro pienākumus, ja tiek pārkāpti šīs regulas noteikumi, var piemērot – ievērojot valsts tiesību aktos paredzētos nosacījumus – pasākumus un sankcijas vadības struktūras locekļiem un jebkurām citām fiziskām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

Līdz... [24 mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā] dalībvalstis par šā panta 1. punktā minētajiem noteikumiem ziņo Komisijai un EBI, EAAPI un EVTI apvienotajai komitejai. Tās nekavējoties informē Komisiju un EBI, EAAPI un EVTI apvienoto komiteju par jebkādiem turpmākiem grozījumiem šajos noteikumos.

4. Saskaņā ar Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 55. panta 4. punktu kompetentajām iestādēm ir visas nepieciešamās uzraudzības un pārbažu veikšanas pilnvaras savu funkciju veikšanai. Izmantojot pilnvaras piemērot sankcijas, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka sankcijas vai pasākumi dod vēlamās rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar pārrobežu lietām.

---

* **OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.**

* **OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.**

4.a Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par 18. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem, ko savā labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskas personas struktūras daļa, izdarījusi kāda persona, kas veic šās juridiskās personas vadības pienākumus, pamatojoties uz jebkuru no turpmāk minētajiem elementiem:

- a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
- b) tiesībām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
- c) tiesībām īstenot kontroli juridiskā personā.

4.b Dalībvalstis arī nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja 5. punktā minētas personas neesošas uzraudzības vai kontroles dēļ kādai šai personai pakļautai personai ir bijusi iespēja izdarīt 18. panta 1. punktā minētos pārkāpumus šīs juridiskās personas labā.

4.c Kompetentās iestādes īsteno savas pilnvaras, lai noteiktu pasākumus un sankcijas saskaņā ar šo regulu jebkurā no šādiem veidiem:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras šādām iestādēm;
- d) iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesu iestādēm.

Izmantojot savas pilnvaras piemērot pasākumus un sankcijas, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka pasākumi vai sankcijas dod vēlamos rezultātus, un koordinē savu rīcību pārrobežu lietās.

18. pants
Īpaši noteikumi

1. Šo pantu piemēro šādu pārkāpumu gadījumā:
  - a) maksājumu pakalpojumu sniedzējs, pārkāpjot 4., 5. un 6. pantu, atkārtoti vai sistemātiski neiekļauj pieprasīto informāciju par maksātāju un maksājuma saņēmēju, ;
  - b) maksājumu pakalpojumu sniedzēji atkārtoti vai sistemātiski nenodrošina informācijas uzglabāšanu saskaņā ar 16. pantu vai nopietni pārkāpj šo prasību;
  - c) maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav ieviesis efektīvu, uz risku izvērtēšanu balstītu politiku un procedūras, kā noteikts 8. un 12. pantā.
- ca) starpnieki maksājumu pakalpojumu sniedzēji nopietni pārkāpj 11. un 12. pantu.
2. Šā panta 1. punktā minētajos gadījumos administratīvie pasākumi un sankcijas, ko var piemērot, ietver vismaz tos, kuri minēti Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 56. panta 2. un 2.a punktā.

19. pants
Sankciju publicēšana

Kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās publisko administratīvās sankcijas un pasākumus, kas noteikti 17. pantā un 18. panta 1. punktā minētajos gadījumos, tostarp informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par šo pārkāpumu atbildīgo personu identitāti, ja tas nepieciešams un ir samērīgi pēc tam, kad ir veikta katra atsevišķā gadījuma izvērtēšana, saskaņā ar Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas (AML) direktīvas 57. panta 1), 1.a) un 1.b) punktu.

---

* **OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.**

20. pants

Kompetento iestāžu piemērotās sankcijas

1. Nosakot administratīvo pasākumu vai sankciju veidu un administratīvo finansiālo sankciju apmēru, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp tos, kas minēti Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 57. panta 2. punktā:

- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;
- c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, ko norāda atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmērs;
- d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas ieguvumu vai neradušos zaudējumu nozīmi, ciktāl tos var noteikt;
- e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ciktāl tos var noteikt;
- f) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi;
- g) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekšējos pārkāpumus.

1.a Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 58.a pantu piemēro attiecībā uz pasākumiem un sankcijām, kas noteiktas saskaņā ar šo regulu.

21. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Dalībvalstis ievieš efektīvus mehānismus, lai mudinātu sniegt ziņojumus kompetentajām iestādēm par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem.

---

* **OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.**

* **OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.**

2. Šā panta 1. punktā minētie mehānismi ietver vismaz tos, kas minēti Direktīvas (ES) Nr. .../2015 * 58. panta 2. punktā.

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji sadarbībā ar kompetentām iestādēm izveido pienācīgas iekšējas procedūras, lai to darbinieki vai tamlīdzīgā statusā esošas personas varētu ziņot par pārkāpumiem, izmantojot drošu, neatkarīgu, konkrētu un anonīmu kanālu, kas ir samērīgs ar attiecīgā atbildīgā subjekta būtību un mērogu.

22. pants

Uzraudzība

1. Dalībvalstis pieprasa kompetentajām iestādēm veikt efektīvu uzraudzību un vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas prasību ievērošanu, un mudina ar efektīvu mehānismu palīdzību sniegt ziņojumus kompetentajām iestādēm par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem.

1.a Pēc tam, kad dalībvalstis saskaņā ar šīs regulas 17. panta 3. punktu ir informējušas Komisiju un EBI, EAAPI un EVTI apvienoto komiteju par 1. punktā minētajiem noteikumiem, Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par IV nodaļas piemērošanu, īpašu uzmanību pievēršot pārrobežu lietām.

V NODAĻA

ĪSTENOŠANAS PILNVARAS

23. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja ("komiteja"). Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

---

* ***OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.***

VI NODAĻA

ATKĀPES

24. pants

Nolīgumi ar teritorijām vai valstīm, kas nav daļa no Savienības teritorijas

1. Komisija var pilnvarot jebkuru dalībvalsti noslēgt ar kādu valsti vai teritoriju, kas nav daļa no Savienības teritorijas, kā noteikts Līguma 355. pantā, nolīgumus, kuri ietver atkāpes no šīs regulas, lai naudas līdzekļu pārvedumus starp attiecīgo valsti vai teritoriju un attiecīgo dalībvalsti varētu pielīdzināt naudas līdzekļu pārvedumiem attiecīgās dalībvalsts iekšienē.

Šādus nolīgumus var pilnvarot noslēgt tikai tad, ja ir ievēroti visi šie nosacījumi:

- a) attiecīgā valsts vai teritorija ar attiecīgo dalībvalsti ir saistīta monetārā savienībā, tā ir daļa no attiecīgās dalībvalsts valūtas teritorijas vai ir parakstījusi monetāro konvenciju ar Savienību, ko pārstāv kāda dalībvalsts;
- b) maksājumu pakalpojumu sniedzēji attiecīgajā valstī vai teritorijā tieši vai netieši piedalās šīs dalībvalsts maksājumu un norēķinu sistēmās; un
- c) attiecīgā valsts vai teritorija prasa, lai tās jurisdikcijā esošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro tādus pašus noteikumus, kā šajā regulā paredzētie noteikumi.

2. Dalībvalsts, kas vēlas noslēgt 1. punktā minēto nolīgumu, nosūta pieteikumu Komisijai un sniedz tai visu nepieciešamo informāciju.

No dalībvalsts pieteikuma saņemšanas brīža Komisijā naudas līdzekļu pārvedumus starp šo dalībvalsti un attiecīgo valsti vai teritoriju provizoriski uzskata par naudas līdzekļu pārvedumiem šīs dalībvalsts iekšienē, līdz tiek pieņemts lēmums saskaņā ar šajā pantā izklāstīto procedūru.

Ja Komisija uzskata, ka tās rīcībā nav visa vajadzīgā informācija, tā divu mēnešu laikā pēc pieteikuma saņemšanas sazinās ar attiecīgo dalībvalsti un precizē, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

Tiklīdz Komisijas rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par nepieciešamu pieprasījuma izvērtēšanai, tā viena mēneša laikā par to paziņo pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij un pārsūta pieprasījumu pārējām dalībvalstīm.

3. Trīs mēnešu laikā no 2. punkta ceturtajā daļā minētās paziņošanas Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu par to, vai pilnvarot attiecīgo dalībvalsti slēgt šā panta 1. punktā minēto nolīgumu.

Jebkurā gadījumā pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem 18 mēnešu laikā no pieteikuma saņemšanas brīža Komisijā.

3.a Dalībvalstis, kurām ir atļauts slēgt nolīgumus ar teritorijām vai valstīm, kas neveido daļu no Savienības teritorijas, ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2012/43/ES, Komisijas Lēmumu 2010/259/EK, Komisijas Lēmumu 2009/853/EK vai Komisijas Lēmumu 2008/982/EK sniedz Komisijai jebkuru atjauninātu informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu nosacījumu, kas izvirzīts 1. punkta c) apakšpunktā, vēlākais līdz [datums, kas ir 3 mēnešus pirms ceturtais Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīvas transponēšanas datuma].

Trīs mēnešu laikā pēc šādas informācijas saņemšanas Komisija pārbauda sniegto informāciju, lai pārlicinātos, ka attiecīgā valsts vai teritorija pieprasa tās jurisdikcijā esošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piemērot tādus pašus noteikumus kā tie, kas noteikti saskaņā ar šo regulu. Ja Komisija pēc šādas pārbaudes uzskata, ka 1. panta c) punktā minētais nosacījums vairs netiek izpildīts, tā atceļ attiecīgo Komisijas lēmumu.

24.a pants
Īstenošanas pamatnostādnes

Eiropas Banku iestāde, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde izdod pamatnostādnes, kas adresētas kompetentajām iestādēm un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, saskaņā ar 16. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 par pasākumiem, kas jāveic saskaņā ar šo regulu, jo īpaši attiecībā uz 7., 8., 11. un 12. panta īstenošanu. Šīs pamatnostādnes sniedz divu gadu laikā no šīs regulas stāšanās spēkā.

VII NODAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

25. pants
Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1781/2006 atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar pielikumā pievienoto atbilstības tabulu.

26. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no ...*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

---

* ***OV: lūgums norādīt pieņemtās direktīvas numuru, pamatojoties uz COD 2013/0025.***

PIELIKUMS

25. pantā minētā atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 1781/2006	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
4. pants	4. panta 1. punkts
5. pants	4. pants
6. pants	5. pants
7. pants	7. pants
8. pants	7. pants
9. pants	8. pants
10. pants	9. pants
11. pants	16. pants
12. pants	10. pants
	11. pants
	12. pants
	13. pants
13. pants	-
14. pants	15. pants
15. pants	17. līdz 22. pants
16. pants	23. pants

17. pants	24. pants
18. pants	-
19. pants	-
	25. pants
20. pants	26. pants

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) Nr. .../2015**

**par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai un
teroristu finansēšanai**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,
ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu,
pēc apspriešanās ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Milzīga nelikumīgas naudas plūsma var kaitēt finanšu nozares stabilitātei un reputācijai, kā arī apdraudēt iekšējo tirgu un starptautisko attīstību. Terorisms vājina mūsu sabiedrības pašus pamatus. Papildus krimināltiesiskās pieejas turpmākai pilnveidei Savienības līmenī preventīvi līdzekļi, izmantojot finanšu sistēmu, ir obligāti un var dot papildinošus rezultātus. Tomēr preventīvajai pieejai vajadzētu būt mērķtiecīgai un samērīgai.

(2) Kredītiestāžu un finanšu iestāžu drošību, integritāti un stabilitāti, kā arī uzticēšanos finanšu sistēmai kopumā var nopietni apdraudēt noziedznieku un to līdzdalībnieku pūles noslēpt noziedzīgi iegūtu līdzekļu izcelsmi vai novirzīt likumīgi vai nelikumīgi iegūtu naudu teroristu mērķiem. Lai sekmētu savas noziedzīgās darbības, nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizētāji un teroristu finansētāji varētu mēģināt izmantot kapitāla aprites brīvību un finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību, ko ietver integrētā finanšu telpa. Tādēļ ir vajadzīgi konkrēti koordinējoši pasākumi Savienības līmenī. Tajā pašā laikā mērķus aizsargāt sabiedrību pret noziegumiem un aizsargāt Eiropas finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti būtu jāīsteno samērīgi, ņemot vērā nepieciešamību izveidot tādu normatīvo vidi, kurā uzņēmumi var paplašināt savu darbības jomu, neradot nesamērīgas atbilstības izmaksas.

(3) Šis priekšlikums ir ceturtnā direktīva nolūkā vērsties pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas draudiem. Padomes Direktīvā 91/308/EEK (1991. gada 10. jūnijs)²⁰ ir definēta nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācija attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar narkotiku tirdzniecību, un saistības ir noteiktas tikai finanšu sektoram. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/97/EK²¹ tika paplašināta darbības joma gan attiecībā uz aptvertajiem noziegumiem, gan aptvertajām profesijām un darbībām. Finanšu darījumu darba grupa (turpmāk – FATF) 2003. gada jūnijā pārskatīja savus ieteikumus, lai aptvertu teroristu finansēšanu, un noteica sīkāk izstrādātas prasības attiecībā uz klientu identifikāciju un pārbaudi, situācijām, kurās augstāks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas risks var būt par pamatojumu pastiprinātiem pasākumiem, kā arī situācijām, kurās samazināts risks var būt par pamatojumu mazāk stingrai kontrolei. Šīs izmaiņas tika atspoguļotas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/60/EK²² un Komisijas Direktīvā 2006/70/EK²³ (2006. gada 1. augusts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz politiski ietekmējamās personas definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos.

---

²⁰ Padomes Direktīva 91/308/EEK (1991. gada 10. jūnijs) par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai (*OV L 166, 28.6.1991., 77. lpp.*).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/97/EK (2001. gada 4. decembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/308/EEK par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai (*OV L 344, 28.12.2001., 76. lpp.*).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (*OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.*).

²³ Komisijas Direktīva 2006/70/EK (2006. gada 1. augusts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz politiski ietekmējamās personas definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos (*OJ L 214, 4.8.2006., 29. lpp.*).

(4) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija un teroristu finansēšana parasti tiek īstenota starptautiskā vidē. Pasākumiem, kurus pieņem tikai valsts vai pat Eiropas Savienības līmenī, neņemot vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, būtu ļoti ierobežota ietekme. Tādējādi pasākumiem, kurus minētajā jomā pieņem Savienība, vajadzētu būt saderīgiem ar citām darbībām un vismaz tikpat stingriem kā citām darbībām, ko veic starptautiskos forumos. Savienības rīcībā būtu jo īpaši jāturpina ņemt vērā *FATF* ieteikumus un instrumentus, ko izstrādājušas citas starptautiskās organizācijas, kas cīnās pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu. Lai cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu padarītu vēl efektīvāku, Direktīva 2005/60/EK un Direktīva 2006/70/EK vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo jaunajiem *FATF* ieteikumiem, kas tika pieņemti un paplašināti 2012. gada februārī.

(5) Turklāt finanšu sistēmas ļaunprātīga izmantošana, lai nelikumīgi iegūtus vai pat likumīgi iegūtus līdzekļus novirzītu teroristiskiem mērķiem, rada skaidru apdraudējumu finanšu sistēmas integritātei, pienācīgai darbībai, reputācijai un stabilitātei. Tādējādi šajā direktīvā ietvertu preventīvo pasākumu loks būtu jāpaplašina, lai tas ietvertu manipulācijas ar līdzekļiem, kas iegūti, izdarot smagus noziegumus, un naudas vai īpašuma uzkrāšanu teroristiskiem mērķiem.

(6) Lielu naudas summu maksāšana skaidrā naudā ir ļoti riskanta saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu. Lai palielinātu modrību un mazinātu riskus, ko rada skaidras naudas maksājumi, šī direktīva būtu jāattiecinā uz fiziskām un juridiskām personām, kas tirgojas ar precēm, ciktāl tās veic vai saņem maksājumus skaidrā naudā, kuru apmērs ir EUR 10 000 vai vairāk. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt zemākas robežvērtības, papildu vispārīgus ierobežojumus skaidras naudas izmantošanai un turpmākus stingrākus noteikumus.

(6.a) Elektroniskās naudas produktus arvien biežāk izmanto, lai aizstātu bankas kontus, un tādēļ ir pamatoti pēc Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/110/EK ²⁴ pieņemšanas pienākumu novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu attiecināt arī uz šiem produktiem. Tomēr dažos pārbaudītos zema riska gadījumos un saskaņā ar stingriem riska mazināšanas nosacījumiem dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atbrīvot elektroniskās naudas produktus no dažiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, tādiem kā, piemēram, klienta un faktiskā īpašnieka identifikācija un pārbaude, bet ne no darījumu vai darījumu attiecību uzraudzības, kā aprakstīts šīs direktīvas 11. panta 1. punkta d) apakšpunktā. Riska mazināšanas nosacījumiem būtu jāietver prasība, lai atbrīvotie elektroniskās naudas produkti tiktu izmantoti vienīgi preču vai pakalpojumu iegādei un lai elektroniski uzglabātā summa būtu pietiekami zema, lai tādējādi nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu apiešanu. Šis atbrīvojums neskar dalībvalstīm piešķirto rīcības brīvību atļaut atbildīgajiem subjektiem piemērot vienkāršotus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus citiem elektroniskās naudas produktiem, kas rada zemākus riskus, saskaņā ar 13. pantu.

Īpašumu aģenti attiecīgos gadījumos varētu ietvert īpašuma izīrēšanas aģentus.

(7) Uz juridisko profesiju pārstāvjiem, kā tos definē dalībvalstis, šīs direktīvas noteikumi būtu jāattiecina tad, kad viņi iesaistās finansiālos vai korporatīvos darījumos, tostarp sniedzot konsultācijas nodokļu jautājumos, kur pastāv vislielākais risks, ka minēto juridisko profesiju pārstāvju pakalpojumus var pretlikumīgi izmantot noziedzīgā darbībā gūtu ieņēmumu legalizācijai vai teroristu finansēšanai. Tomēr vajadzētu būt atbrīvojumiem no jebkura pienākuma paziņot informāciju, kas iegūta tiesisko procedūru laikā vai arī pirms vai pēc tām, kā arī izvērtējot klienta juridisko stāvokli. Tādējādi uz juridiskajām konsultācijām arī turpmāk būtu jāattiecina pienākums neizpaust dienesta noslēpumu, ja vien juridiskais konsultants pats nepiedalās nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijā vai teroristu finansēšanā, juridisko konsultāciju mērķis nav legalizēt nelikumīgi iegūtos līdzekļus vai finansēt teroristus vai ja vien jurists nezina, ka klients meklē juridisko konsultāciju, lai legalizētu nelikumīgi iegūtos līdzekļus vai finansētu teroristus.

---

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (*OVL 267, 10.10.2009., 7. lpp.*).

(8) Tieši salīdzināmiem pakalpojumiem būtu jāpiemēro vienāds režīms, ja tos sniedz jebkurš profesionālis, uz kuru attiecas šī direktīva. Lai nodrošinātu Hartā garantēto tiesību ievērošanu to revidentu, ārštata grāmatvežu un nodokļu konsultantu gadījumā, kuri dažās dalībvalstīs var aizstāvēt vai pārstāvēt klientu tiesiskās procedūrās vai izvērtēt klienta juridisko stāvokli, – uz informāciju, ko tie ieguvuši, pildot minētos uzdevumus, nebūtu jāattiecinā ziņošanas pienākums saskaņā ar šo direktīvu.

(9) Svarīgi ir nepārprotami uzsvērt, ka "nodokļu noziegumi" saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem ir iekļauti "noziedzīgas darbības" plašajā definīcijā, ko izmanto šajā direktīvā saskaņā ar pārskatītajiem *FATF* ieteikumiem. Tā kā dažādus pārkāpumus nodokļu jomā katrā dalībvalstī var kvalificēt kā "noziedzīgu darbību", kas sodāma, piemērojot šīs direktīvas 3. panta 4. punkta f) apakšpunktā paredzētās sankcijas, valstu tiesību aktos dotās nodokļu noziegumu definīcijas var atšķirties. Lai arī dalībvalstu tiesību aktos doto nodokļu noziegumu definīciju saskaņošana nav paredzēta, dalībvalstīm saskaņā ar saviem tiesību aktiem būtu jāatļauj pēc iespējas plašāka informācijas apmaiņa vai palīdzības sniegšana starp ES finanšu ziņu vākšanas vienībām (*FIU*).

(10) Ir jāidentificē ikviena fiziska persona, kura īsteno īpašumtiesības vai kontroli pār juridisku vienību. Lai nodrošinātu efektīvu pārredzamību, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai tiktu aptverts pēc iespējas plašāks juridisko vienību klāsts, kuras to teritorijā ir inkorporētas vai izveidotas ar jebkuru citu mehānismu. Kaut arī, noskaidrojot akciju turējuma vai īpašumtiesību daļas konkrētu procentuālo attiecību, netiks automātiski noskaidrots faktiskais īpašnieks, tas cita starpā ir pierādījuma faktors, kas jāņem vērā. Tomēr dalībvalstis var nolemt, ka mazāka procentuālā attiecība var būt pazīme, kas liecina par īpašumtiesībām vai kontroli.

Attiecīgā gadījumā faktisko īpašnieku identifikācija un pārbaude būtu jāattiecina arī uz juridiskām vienībām, kurām pieder citas juridiskas vienības, un atbildīgajiem subjektiem būtu jānoskaidro fiziskā(-ās) persona(-as), kura(-as) faktiski īsteno kontroli ar īpašumtiesībām vai kontroli ar citiem līdzekļiem pār juridisko vienību, kas ir klients. Kontrole ar citiem līdzekļiem var *inter alia* ietvert kontroles kritērijus, ko izmanto, sagatavojot konsolidētos finanšu pārskatus, piemēram, kontroli, izmantojot akcionāru vienošanos, īstenojot dominējošu ietekmi vai pilnvaras iecelt augstāko vadību. Var būt gadījumi, kad nav iespējams identificēt nevienu fizisku personu, kurai faktiski pieder juridiskā vienība vai kura kontrolē to. Šādos izņēmuma gadījumos atbildīgie subjekti pēc tam, kad tie ir izmantojuši visus citus identifikācijas līdzekļus, ar noteikumu, ka aizdomām nav nekāda pamata, par faktisko(-ajiem) īpašnieku(-iem) var uzskatīt personu(-as), kura(-as) ieņem augstākās vadības amatu(-us).

(11) Nepieciešamība pēc precīzas un atjauninātas informācijas par faktisko īpašnieku ir būtisks faktors, izsekojot noziedzniekus, kas citādi varētu slēpt savu identitāti, maskējoties aiz korporatīvas struktūras. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai vienības, kas inkorporētas saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktu noteikumiem, papildus pamatinformācijai, tādai kā, piemēram, uzņēmuma nosaukums un adrese, inkorporācijas apliecinājums un juridiskā piederība, iegūtu un glabātu atbilstīgu, precīzu un aktuālu informāciju par saviem faktiskajiem īpašniekiem. Lai uzlabotu pārredzamību nolūkā cīnīties pret juridisko vienību ļaunprātīgu izmantošanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai informācija par faktiskajiem īpašniekiem tiktu glabāta centrālajā reģistrā, kas neatrodas uzņēmumā, pilnībā ievērojot Savienības tiesības. Dalībvalstis šajā nolūkā var izmantot centrālo datubāzi, kurā apkopo informāciju par faktiskajiem īpašniekiem, vai darījumdarbības reģistru vai kādu citu centrālo reģistru. Dalībvalstis var nolemt, ka atbildīgie subjekti ir atbildīgi par datu ievadi reģistrā. Dalībvalstīm būtu jāpārliedz, ka šī informācija visos gadījumos tiek darīta pieejama kompetentajām iestādēm un finanšu ziņu vākšanas vienībām un tiek sniegta atbildīgajiem subjektiem, kad tie veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Tāpat dalībvalstīm būtu jāpārliedz, ka citām personām, kas var pierādīt, ka tām ir likumīgas intereses attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, teroristu finansēšanu un saistītiem predikatīviem nodarījumiem – tādiem kā, piemēram, korupcija, nodokļu noziegumi un krāpšana –, tiek piešķirta piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem. Personām, kas var pierādīt, ka tām ir likumīgas intereses, vajadzētu būt piekļuvei informācijai par turēto kapitāla daļu veidu un apjomu, ko veido to aptuvenā vērtība.

Šajā nolūkā dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var nodrošināt plašāku piekļuvi, nekā to paredz šī direktīva. Savlaicīga piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem būtu jānodrošina tā, lai novērstu jebkādu risku, ka tiek izmantota attiecīgā uzņēmuma iekšējā informācija.

Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus dažādiem juridiskās formas veidiem, būtu jāparedz arī prasība pilnvarotajām personām iegūt, glabāt un sniegt atbildīgajiem subjektiem, kas veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, informāciju par faktiskajiem īpašniekiem un nosūtīt šo informāciju uz centrālo reģistru (vai centrālo datubāzi), un pilnvarotajām personām savs statuss būtu jādeklarē atbildīgajiem subjektiem. Juridiskām vienībām, piemēram, fondiem, un juridiskiem veidojumiem, kas ir līdzīgi trastiem, būtu jāpiemēro līdzvērtīgas prasības.

(11.b) Jaunās tehnoloģijas uzņēmumiem un klientiem nodrošina laika un izmaksu ziņā efektīvus risinājumus, tāpēc tās būtu jāņem vērā, novērtējot risku. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm un atbildīgajiem subjektiem vajadzētu būt proaktīviem jaunu un inovatīvu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas paņēmieni apkarošanā.

(12) Šī direktīva būtu jāpiemēro arī tad, ja atbildīgie subjekti, uz kuriem šī direktīva attiecas, savu darbību veic caur internetu.

(12.a) Savienības pārstāvji Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) pārvaldes struktūrās tiek mudināti īstenot šīs direktīvas noteikumus un publicēt savā tīmekļa vietnē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas politikas nostādnes, kurās ir ietvertas sīki izstrādātas procedūras, kas paredzētas šīs direktīvas īstenošanai.

(13) Bažas rada azartspēļu nozares izmantošana noziedzīgā darbībā gūtu ieņēmumu legalizācijai. Lai mazinātu ar šo nozari saistītos riskus, azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kas rada lielākus riskus, būtu jānosaka pienākums veikt klienta uzticamības pārbaudi katram atsevišķam darījumam, kura apmērs ir EUR 2000 vai vairāk. Dalībvalstīm būtu jāapsver šīs robežvērtības piemērošana laimestiem un/vai azartspēļu likmēm, tostarp azartspēļu žetonu iegādei un apmaiņai. Azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kuriem ir fiziskas telpas (piemēram, kazino un laimētavas), būtu jānodrošina, ka klienta uzticamības pārbaudi, ja to veic pie ieejas telpās, var sasaistīt ar darījumiem, kurus klients veic minētajās telpās. Tomēr pārbaudītos zema riska gadījumos dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atbrīvot dažus azartspēļu pakalpojumus no dažām vai visām direktīvas prasībām. Iespēja dalībvalstij izmantot atbrīvojumu būtu jāapsver tikai stingri ierobežotos un pamatotos gadījumos un ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas riski ir nenozīmīgi. Šādiem atbrīvojumiem būtu jāpiemēro īpašs riska novērtējums, kurā ņemta vērā piemērojamo darījumu neaizsargātības pakāpe. Šie ierobežojumi būtu jādara zināmi Komisijai. Riska novērtējumā dalībvalstīm būtu jānorāda, kā tās ir ņēmušas vērā visus attiecīgos konstatējumus, kas iekļauti Komisijas izdotajos ziņojumos saistībā ar riska novērtējumu pārvalstiskā līmenī.

(14) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risks nav vienāds visos gadījumos. Tādēļ būtu jāizmanto holistiska, uz riska faktoru balstīta pieeja. Uz riska faktoru balstīta pieeja nav nepamatoti pieļaujošs risinājums dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem. Tā ietver uz pierādījumiem balstītas lēmumu pieņemšanas izmantošanu, lai labāk vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskiem, ar kuriem saskaras Eiropas Savienība un tie, kas tajā darbojas.

(15) Uz riska faktoru balstītas pieejas pamatā ir dalībvalstu un Savienības nepieciešamība identificēt, izprast un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskus, ar kādiem tās saskaras. Pārvalstiskas pieejas riska identifikācijai nozīme ir atzīta starptautiskā līmenī, un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei) ("EBI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010²⁵; Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) ("EAAPI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010²⁶; un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) ("EVTI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010²⁷, būtu jāuzdod sniegt atzinumu par riskiem, kas skar ES finanšu sektoru.

---

²⁵ *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).*

²⁶ *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).*

²⁷ *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).*

(15.a)Komisijai ir daudzas iespējas pārskatīt konkrētus pārrobežu apdraudējumus, kas varētu ietekmēt iekšējo tirgu un kurus atsevišķas dalībvalstis vienas pašas nevarētu identificēt un efektīvi novērst. Tādēļ tai būtu jāuztic pienākums koordinēt iepriekšminēto ar pārrobežu parādībām saistīto risku novērtēšanu. Lai nodrošinātu šā procesa efektivitāti, būtiski ir iesaistīt attiecīgus ekspertus, piemēram, ekspertu grupu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā un dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienību pārstāvjus, un vajadzības gadījumā arī citas ES līmeņa struktūras. Svarīgs informācijas avots šajā procesā ir arī valsts līmeņa riska novērtējumi un pieredze. Šādam Komisijas veiktam iepriekšminēto risku novērtējumam nebūtu jāietver personas datu apstrāde, un datiem jebkurā gadījumā vajadzētu būt pilnīgi anonīmiem. Valstu un Eiropas datu aizsardzības uzraudzības iestādes būtu jāiesaista tikai tad, ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riska novērtējums ietekmē personu privātumu un datu aizsardzību.

(16) Riska novērtējumu rezultāti vajadzības gadījumā būtu laikus jādara pieejami atbildīgajiem subjektiem, lai tie varētu identificēt, izprast un mazināt paši savus riskus.

(17) Turklāt, lai vēl labāk izprastu un mazinātu riskus Eiropas Savienības līmenī, dalībvalstīm būtu ar savu riska novērtējumu rezultātiem jāapmainās savā starpā, ar Komisiju un EBI, EAAPI un EVTI.

(18) Piemērojot šīs direktīvas noteikumus, ir lietderīgi ņemt vērā to mazo atbildīgo subjektu iezīmes un vajadzības, uz kuriem attiecas šī direktīva, un nodrošināt režīmu, kas ir atbilstīgs mazo atbildīgo subjektu īpašajām vajadzībām un darījumdarbības būtībai.

(18.a) Lai aizsargātu ES finanšu sistēmas un iekšējā tirgus pienācīgu darbību pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai apzinātu to trešo valstu jurisdikcijas, kurām ir stratēģiskas nepilnības šo valstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas režimos (turpmāk – "augsta riska trešās valstis"). Ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apdraudējuma mainīgo raksturu, ko veicina tehnoloģiju pastāvīgā attīstība un noziedznieku rīcībā esošie līdzekļi, nepieciešams ātri un nepārtraukti pielāgot tiesisko regulējumu attiecībā uz augsta riska trešām valstīm, lai efektīvi risinātu pastāvošos riskus un novērstu jaunu risku rašanos. Komisijai būtu jāņem vērā informācija, ko saņem no starptautiskām organizācijām un standartu noteikšanas iestādēm nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā, piemēram, *FATF* publiskie paziņojumi, savstarpēja izvērtējuma vai sīki izstrādāti novērtējuma ziņojumi vai publicētie turpmāku pasākumu ziņojumi, un vajadzības gadījumā savi novērtējumi jāpielāgo atbilstoši izmaiņām tajos.

(18.b) Dalībvalstīm būtu vismaz jānodrošina, lai atbildīgie subjekti, saskaroties ar personām vai juridiskām vienībām, kas veic uzņēmējdarbību augsta riska trešās valstīs, ko identificējusi Komisija, piemērotu pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Tāpat būtu jāaizliedz paļaušanās uz trešām personām, kas veic uzņēmējdarbību šādās augsta riska trešās valstīs. Valstis, kas nav iekļautas sarakstā, nebūtu automātiski jāuzskata par valstīm, kurām ir efektīvas sistēmas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanai, un to vienības būtu jāizvērtē, ņemot vērā riska faktoros.

(19) Risks savā būtībā ir mainīgs, un mainīgie rādītāji – vai nu katrs atsevišķi, vai apvienojumā – var palielināt vai samazināt iespējamo risku, tādējādi ietekmējot preventīvo pasākumu, piemēram, klienta uzticamības pārbaudes pasākumu, attiecīgo līmeni. Tādējādi ir gan tādi apstākļi, kuros būtu jāpiemēro pastiprināta klienta uzticamības pārbaude, gan citi apstākļi, kuros var būt atbilstīga vienkāršota klienta uzticamības pārbaude.

(20) Būtu jāatzīst, ka konkrētas situācijas rada lielāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risku. Lai gan būtu jānosaka visu klientu identitāte un darījumdarbības profils, ir gadījumi, kad nepieciešama īpaši stingra klienta identifikācijas un pārbaudes procedūra.

(21) Tas jo īpaši attiecas uz attiecībām ar personām, kas ieņem vai ir ieņēmušas svarīgus valsts amatus, jo īpaši ar tām, kas ir no valstīm Savienībā un ārpus tās, kur korupcija ir plaši izplatīta. Šādas attiecības finanšu sektoru var īpaši pakļaut nopietnam reputācijas un juridiskam riskam. Starptautiskās pūles apkarot korupciju arī attaisno nepieciešamību pievērst īpašu uzmanību šādiem gadījumiem un piemērot atbilstīgus pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz personām, kas ieņem vai ir ieņēmušas svarīgus valsts amatus savā valstī vai ārvalstīs, un augstākajām amatpersonām starptautiskās organizācijās.

(21.b) Politiski ietekmējamām personām izvirzītās prasības pēc savas būtības ir preventīvas (nevis krimināltiesiskas), un tās nebūtu jāinterpretē kā prasības, kas politiski ietekmējamas personas stigmatizē kā personas, kas ir iesaistītas noziedzīgā darbībā. Atteikšanās no darījumu attiecībām ar politiski ietekmējamu personu, pamatojoties vienkārši uz konstatējumu, ka klients ir politiski ietekmējama persona, ir pretrunā *FATF* ieteikumu un šīs direktīvas burtam un garam.

(22) Augstākās vadības apstiprinājuma saņemšana darījumu attiecību veidošanai nenozīmē, ka visos gadījumos nepieciešams saņemt valdes apstiprinājumu. Vajadzētu būt iespējai, ka šādu apstiprinājumu piešķir kāds, kuram ir pietiekamas zināšanas par iestādes pakļautību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskiem un pietiekami augsta līmeņa amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar tās pakļautību riskam.

(23) Lai izvairītos no atkārtotām klienta identifikācijas procedūrām, kas noved pie darījumdarbības aizkavēšanas un neefektivitātes, ir lietderīgi, piemērojot atbilstošus aizsardzības pasākumus, pieļaut arī tādu klientu iesaistīšanu atbildīgajos subjektos, kuru identitāte ir noskaidrota citur. Gadījumos, kad atbildīgais subjekts izmanto trešo personu, galīgā atbildība par klienta uzticamības pārbaudes procedūras piemērošanu gulstas uz atbildīgo subjektu, kurā klientu iesaista. Trešai personai vai personai, kas ir iesaistījusi klientu, vajadzētu arī turpmāk būt atbildīgai par šīs direktīvas prasību izpildi, tostarp pienākumu ziņot par aizdomīgiem darījumiem un uzglabāt ierakstus, ciktāl tai ar klientu ir attiecības, uz kurām attiecas šī direktīva.

(24) Ja starp atbildīgajiem subjektiem un ārējām fiziskām vai juridiskām personām, uz kurām šī direktīva neattiecas, pastāv aģenta vai apakšuzņēmēja līgumattiecības, tad šiem aģentiem vai apakšuzņēmējiem, kas saistīti ar atbildīgajiem subjektiem, pienākumus saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas novēršanu var noteikt tikai līgums, nevis šī direktīva. Tādēļ atbildībai par šīs direktīvas ievērošanu būtu jāgulstas galvenokārt uz atbildīgo subjektu.

(25) Visas dalībvalstis ir izveidojušas vai tām būtu jāizveido funkcionāli neatkarīgas un autonomas finanšu ziņu vākšanas vienības (turpmāk – "*FIU*"), lai vāktu un analizētu informāciju, kuru tās saņem, nolūkā noteikt saikni starp aizdomīgiem darījumiem un tiem pamatā esošu noziedzīgu darbību, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu. Funkcionāli neatkarīgas un autonomas *FIU* nozīmē, ka *FIU* vajadzētu būt pilnvarām un spējām veikt savas funkcijas brīvi, tostarp pieņemt patstāvīgu lēmumu analizēt, pieprasīt un izplatīt konkrētu informāciju. Aizdomīgi darījumi un cita informācija par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītiem predikatīviem nodarījumiem un teroristu finansēšanu būtu jādara zināmi *FIU*, kurām būtu jādarbojas kā valsts centram, kas saņem, analizē un nosūta kompetentajām iestādēm savas analīzes rezultātus. Par aizdomīgiem darījumiem, tostarp par darījumu mēģinājumiem, būtu jāziņo neatkarīgi no darījuma summas. Paziņotā informācija var ietvert arī informāciju, kas balstīta uz robežvērtību.

(26) Atkāpjoties no vispārējā aizlieguma veikt aizdomīgus darījumus, atbildīgie subjekti var veikt aizdomīgus darījumus pirms kompetento iestāžu informēšanas gadījumos, kad tos nav iespējams pārtraukt vai arī ja tādējādi varētu tikt traucēti centieni saukt pie atbildības labuma guvējus no iespējamām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas darbībām. Tam tomēr nebūtu jāskar dalībvalstu starptautiskās saistības saskaņā ar attiecīgajām Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijām nekavējoties iesaldēt teroristu, teroristu apvienību vai kādu citu apvienību, kas finansē terorismu, finanšu līdzekļus vai citus aktīvus.

(27) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai iecelt atbilstīgu 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a), b) un d) punktā minēto profesiju pašregulējuma iestādi par iestādi, kura *FIU* vietā tiek informēta kā pirmā. Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību Tiesas judikatūru pirmās instances ziņošanas sistēma pašregulējuma iestādei ir svarīgs aizsardzības pasākums, lai nodrošinātu pamattiesību aizsardzību attiecībā uz ziņošanas pienākumiem, kas attiecas uz juristiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina līdzekļi un iespējas dienesta noslēpumu, konfidencialitātes un privātuma aizsardzības garantēšanai.

(28) Ja dalībvalsts nolemj izmantot 33. panta 2. punktā paredzētos atbrīvojumus, tā var atļaut vai pieprasīt pašregulējuma iestādei, kas pārstāv personas, kuras minētas šajā pantā, nepārsūtīt *FIU* informāciju, kas iegūta no šīm personām apstākļos, kuri noteikti minētajā pantā.

(29) Ir bijuši vairāki gadījumi, kad darbinieki, kuri ir ziņojuši par savām aizdomām attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, ir tikuši pakļauti draudiem vai naidīgām darbībām. Lai gan šī direktīva nevar iejaukties dalībvalstu juridiskajās procedūrās, šis ir būtiski svarīgs jautājums, lai efektīvi darbotos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēma.

Dalībvalstīm būtu jāapzinās šī problēma un būtu jādara viss iespējama, lai aizsargātu personas, tostarp atbildīgā subjekta darbiniekus un pārstāvjus, no šādiem draudiem vai naidīgām darbībām, un jānodrošina šādām personām pienācīga aizsardzība saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz to tiesībām uz savu personas datu aizsardzību un to tiesībām uz efektīvu tiesisko aizsardzību un pārstāvību tiesā.

(30) Personas datu apstrādei šīs direktīvas nolūkā ir piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK ²⁸, kas ir transponēta valsts tiesību aktos.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 ²⁹ ir piemērojama personas datu apstrādei, ko veic Savienības iestādes un struktūras šīs direktīvas piemērošanas nolūkā.

Cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu visas dalībvalstis ir atzinušas par svarīgu sabiedrības interesēm.

Šī direktīva neskar to personas datu aizsardzību, kuri tiek apstrādāti, īstenojot policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, tostarp Pamatlēmuma 977/2008/TI noteikumus, kas ir īstenoti valsts tiesību aktos.

---

²⁸ *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).*

²⁹ *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).*

(31) Tomēr ir svarīgi, lai šīs direktīvas saskaņošana ar *FATF* ieteikumiem notiktu, pilnībā ievērojot Savienības tiesības, īpaši Savienības datu aizsardzības tiesības un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (Harta) noteiktās pamattiesības. Daži šīs direktīvas īstenošanas aspekti ir saistīti ar datu vākšanu, analīzi, glabāšanu un apmaiņu. Šāda personas datu apstrāde būtu pieļaujama, pilnībā ievērojot pamattiesības un vienīgi šajā direktīvā minētos nolūkos un šajā direktīvā paredzēto darbību veikšanai, tādām kā, piemēram, klienta uzticamības pārbaudes veikšana, pastāvīga uzraudzība, neparastu un aizdomīgu darījumu izmeklēšana un ziņošana par tiem, juridiskas personas faktiskā īpašnieka vai juridisku veidojumu identificēšana, politiski ietekmējamās personas identificēšana, informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un informācijas apmaiņa starp finanšu iestādēm un citiem atbildīgajiem subjektiem. Personas datu vākšanai un tālākai apstrādei, ko veic atbildīgais subjekts, būtu jāaprobežojas tikai ar to, kas ir nepieciešams, lai ievērotu šīs direktīvas prasības, un personas datus nebūtu jāapstrādā tālāk ar šiem nolūkiem nesavienojamā veidā. Konkrētāk, būtu stingri jāaizliedz personas datu tālāka apstrāde komerciālos nolūkos.

(31.a) *FATF* ieteikumi uzskatāmi parāda, ka, lai pilnībā sadarbotos un ātri izpildītu kompetento iestāžu informācijas pieprasījumus nolūkā novērst, atklāt vai izmeklēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas gadījumus, atbildīgajiem subjektiem būtu jāglabā vajadzīgā informācija, kas iegūta, veicot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, un darījumu ieraksti vismaz piecus gadus. Lai izvairītos no atšķirīgu pieeju piemērošanas un lai izpildītu personas datu aizsardzības un juridiskās noteiktības prasības, šis datu uzglabāšanas termiņš būtu jānosaka uz laiku līdz pieciem gadiem pēc darījumu attiecību vai gadījuma rakstura darījuma beigām. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut vai pieprasīt ierakstu turpmāku uzglabāšanu, nepārsniedzot papildu piecus gadus un neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, ko piemēro iesāktām kriminālizmeklēšanām un tiesiskām procedūrām, ja tas ir nepieciešams nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas, atklāšanas vai izmeklēšanas nolūkos un pēc vajadzības un samērīguma novērtējuma veikšanas. Dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai tiktu ieviesti īpaši aizsardzības pasākumi nolūkā nodrošināt datu drošību, un būtu jāparedz, kurām personām (vai personu kategorijām) vai iestādēm būtu jāpiešķir ekskluzīva piekļuve glabātajiem datiem.

Lai nodrošinātu atbilstīgu un efektīvu tiesas spriešanu laikposmā, kad šī direktīva tiks iestrādāta valstu tiesību sistēmās, un lai nodrošinātu tās netraucētu mijiedarbību ar valstu procesuālajiem noteikumiem, informācija un dokumenti, kas attiecas uz tiesiskajām procedūrām, kuras sāktas nolūkā novērst, atklāt un izmeklēt iespējamus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas gadījumus un kuras šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā dalībvalstīs vēl nav pabeigtas, būtu jāglabā piecus gadus, sākot no minētās dienas, un šo termiņu varētu pagarināt vēl par pieciem gadiem.

(32) Cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu visas dalībvalstis ir atzinušas par svarīgu sabiedrības interesēm.

(34) Personas datiem, kurus apstrādā šīs direktīvas nolūkos, piemēro datu subjekta tiesības uz piekļuvi. Tomēr datu subjekta piekļuve jebkurai informācijai, kas saistīta ar ziņojumu par aizdomīgu darījumu, nopietni traucētu efektīvi īstenot cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu. Tādēļ šo tiesību ierobežojumi saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Direktīvas 95/46/EK 13. pantā un attiecīgā gadījumā – Regulas 45/2001 20. pantā, varētu būt pamatoti. Datu subjektam ir tiesības pieprasīt, lai Direktīvas 95/46/EK 28. pantā minētā uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs pārbaudītu apstrādes likumību, kā arī tiesības uz Direktīvas EK 95/46 22. pantā minēto efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli. Direktīvas 95/46/EK 28. pantā minētā uzraudzības iestāde var rīkoties arī pēc savas iniciatīvas (*ex-officio*). Neskarot ierobežojumus attiecībā uz piekļuves tiesībām, uzraudzības iestādei vajadzētu būt iespējai informēt datu subjektu, ka uzraudzības iestāde ir veikusi visas nepieciešamās pārbaudes, kā arī par rezultātiem attiecībā uz attiecīgās apstrādes likumību.

(35) Šī direktīva neattiecas nedz uz personām, kuras dokumentus papīra formā tikai pārvērš elektroniskos datos un kuras darbojas saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, nedz arī uz fizisku vai juridisku personu, kas kredītiestādēm vai finanšu iestādēm tikai piegādā ziņojumu apstrādes sistēmas vai citas atbalsta sistēmas līdzekļu pārsūtīšanai, vai tīrvērtes un norēķinu sistēmas.

(36) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija un teroristu finansēšana ir starptautiskas problēmas, un centieniem ar tām cīnīties vajadzētu būt globāliem. Ja Savienības kredītiestādēm un finanšu iestādēm ir filiāles un meitasuzņēmumi, kas atrodas trešās valstīs, kur tiesību akti šajā jomā ir nepilnīgi, tad tām, lai izvairītos no ļoti dažādo standartu piemērošanas iestādē vai iestāžu grupā, būtu jāpiemēro Savienības standarti vai jāinformē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, ja šādu standartu piemērošana nav iespējama.

(37) Atbildīgajiem subjektiem, cik vien iespējams, būtu jāsaņem informācija par savu iesniegto ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem lietderību un turpmākiem pasākumiem. Lai to īstenotu un lai varētu pārbaudīt, cik efektīvas ir to sistēmas cīņai pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, dalībvalstīm būtu jāglabā un jāuzlabo attiecīgā statistika. Lai vēl vairāk stiprinātu Savienības līmenī vāktu statistikas datu kvalitāti un saskanīgumu, Komisijai būtu jāseko situācijai visā ES attiecībā uz cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu un regulāri jāpublicē pārskati.

(37.a) Ja dalībvalstis izlemj pieprasīt elektroniskās naudas emitentiem un maksājumu pakalpojuma sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā citās formās, nevis kā filiāle, un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, iecelt centrālo kontaktpunktu to teritorijā, tās var pieprasīt, lai šāds centrālais kontaktpunkts, kas darbojas iecelējiestādes vārdā, nodrošinātu šo uzņēmumu atbilstību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem. Turklāt tām būtu jānodrošina, lai šī prasība būtu samērīga un nepārsniegtu to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu mērķi nodrošināt atbilstību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem, tostarp atvieglot attiecīgu uzraudzību.

(37.b) Lai dalībvalstis varētu pārskatīt savu sistēmu efektivitāti nolūkā apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, tām būtu jāglabā un jāuzlabo attiecīgā statistika. Lai vēl vairāk stiprinātu Savienības līmenī vāktu statistikas datu kvalitāti un saskanīgumu, Komisijai būtu jāseko situācijai visā Savienībā attiecībā uz cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu un būtu regulāri jāpublicē pārskati.

(38) Kompetentajām iestādēm būtu jānodrošina, ka attiecībā uz valūtas maiņas punktiem, trasta un uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem vai azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, personas, kas reāli vada šādu vienību darbību, un šādu vienību faktiskie īpašnieki ir atbilstīgas un piemērotas personas. Kritērijiem, kā noteikt, vai persona ir atbilstīga un piemērota, būtu jāatspoguļo vismaz nepieciešamība aizsargāt šādas vienības pret to, ka to vadītāji vai faktiskie īpašnieki tos ļaunprātīgi izmanto noziedzīgiem mērķiem.

(38.a) Ja atbildīgais subjekts pārvalda uzņēmumus citā dalībvalstī, tostarp ar aģentu tīkla starpniecību, piederības valsts kompetentās iestādes pienākums ir uzraudzīt, kā atbildīgais subjekts piemēro grupas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas politiku un procesus. Tas var ietvert apmeklējumus uz vietas uzņēmumos, kuri atrodas citā dalībvalstī. Piederības valsts kompetentajai iestādei būtu cieši jāsadarbojas ar uzņēmējas valsts kompetento iestādi un jāinformē uzņēmējas valsts kompetentā iestāde par visiem jautājumiem, kuri varētu ietekmēt to novērtējumu par to, kā uzņēmums pilda uzņēmējas valsts pienākumus novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu.

(38.b) Ja atbildīgais subjekts pārvalda uzņēmumus citā dalībvalstī, tostarp ar aģentu vai tādu personu tīkla starpniecību, kuras izplata elektronisko naudu saskaņā ar Direktīvas 2009/110/EK 3. panta 4. punktu, uzņēmējas valsts kompetentās iestādes pienākums joprojām ir nodrošināt, lai uzņēmums atbilstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas prasībām, cita starpā vajadzības gadījumā veicot pārbaudes uz vietas un pārraudzību neklātienē un veicot atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu šo prasību nopietnus pārkāpumus. Uzņēmējas valsts kompetentajai iestādei būtu cieši jāsadarbojas ar piederības valsts kompetento iestādi un jāinformē piederības valsts kompetentā iestāde par visiem jautājumiem, kas varētu ietekmēt to novērtējumu par to, kā atbildīgais subjekts piemēro grupas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas politiku un procesus. Lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu nopietnus pārkāpumus, kuriem nekavējoties ir jāpiemēro tiesiskās aizsardzības līdzekļi, uzņēmējas valsts kompetentajai iestādei var piešķirt pilnvaras piemērot atbilstīgus un samērīgus pagaidu korektīvus pasākumus, kas līdzīgos apstākļos piemērojami to kompetencē esošajiem atbildīgajiem subjektiem, lai novērstu šādus nopietnus pārkāpumus, vajadzības gadījumā izmantojot piederības valsts kompetentās iestādes palīdzību vai sadarbojoties ar to.

(39) Ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas transnacionālo raksturu, ārkārtīgi svarīga ir koordinācija un sadarbība starp ES *FIU*. Lai uzlabotu šādu koordināciju un sadarbību starp *FIU* un jo īpaši, lai nodrošinātu, ka ziņojumi par aizdomīgiem darījumiem sasniedz tās dalībvalsts *FIU*, kurā ziņojums būtu visnoderīgākais, šajā direktīvā būtu jāiekļauj sīki izstrādāti noteikumi.

(39.a) ES finanšu ziņu vākšanas vienību platformu – neformālu grupu, kuras sastāvā ir dalībvalstu *FIU* pārstāvji un kura darbojas kopš 2006. gada, – izmanto, lai sekmētu sadarbību starp valstu *FIU* un apmainītos viedokļiem par jautājumiem, kas saistīti ar sadarbību, tādiem kā, piemēram, starptautisko *FIU* efektīva sadarbība, pārrobežu gadījumu kopīga analīze, kā arī tendences un faktori, kas ir būtiski, izvērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskus gan valstu, gan pārvalstiskā līmenī.

(40) Informācijas apmaiņas uzlabošana starp *FIU* Savienībā ir īpaši svarīga, saskaroties ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas transnacionālo raksturu. Dalībvalstīm būtu jāveicina drošu iekārtu izmantošana informācijas apmaiņai, īpaši decentralizēta tīkla *FIU.net* vai tā pēctecīgā tīkla un minētā tīkla piedāvāto metožu izmantošana. Sākotnējā apmaiņa ar informāciju, kas saistīta ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu un kas tālāk netiek apstrādāta vai izplatīta, starp *FIU* analīzes nolūkos būtu pieļaujama, ja vien tā nav pretrunā valsts tiesību aktu pamatprincipiem. Informācijas apmaiņai par gadījumiem, ko ES *FIU* identificējušas kā tādus, kas var ietvert nodokļu noziegumus, nebūtu jāskar informācijas apmaiņa nodokļu jomā saskaņā ar Padomes Direktīvu 2011/16/ES³⁰ vai saskaņā ar starptautiskiem standartiem par informācijas apmaiņu un administratīvu sadarbību nodokļu jautājumos.

---

³⁰ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

(40.a) Lai varētu izsmeļoši un ātri atbildēt uz *FIU* pieprasījumiem, atbildīgajiem subjektiem ir jāievieš efektīvas sistēmas, kas tiem, izmantojot drošus un konfidenciālus kanālus, nodrošinātu pilnīgu un savlaicīgu piekļuvi informācijai par darījumu attiecībām, ko tie uztur vai ir uzturējuši ar konkrētām juridiskām vai fiziskām personām. Saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem dalībvalstis varētu, piemēram, apsvērt iespēju ieviest banku reģistru vai elektronisko datu izguves sistēmas, kuras *FIU* nodrošinātu piekļuvi informācijai par banku kontiem, neskarot attiecīgos gadījumos tiesas atļauju. Dalībvalstis varētu apsvērt arī iespēju izveidot mehānismus, kas nodrošina to, ka kompetentajām iestādēm ir ieviestas procedūras, lai identificētu līdzekļus bez iepriekšējas paziņošanas īpašniekam.

(40.b) Dalībvalstīm būtu jāmudina kompetentās iestādes šīs direktīvas nolūkā ātri, konstruktīvi un efektīvi nodrošināt visplašāko pārrobežu sadarbību, neskarot nekādus citus noteikumus un procedūras, kas piemērojamas tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās. Dalībvalstīm jo īpaši būtu jānodrošina, lai to *FIU* brīvi, spontāni un pēc pieprasījuma apmainītos ar informāciju ar trešo valstu *FIU*, ievērojot ES tiesības un informācijas apmaiņas principus, ko izstrādājušas Egmonta grupas finanšu ziņu vākšanas vienības.

(41) Cīņas pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu nozīmīgumam būtu jāvirza dalībvalstis uz to, lai tās savos tiesību aktos noteiktu efektīvus, samērīgus un preventīvus administratīvus pasākumus un sankcijas, kurus piemēro gadījumos, kad netiek ievēroti valsts tiesību akti, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu. Dalībvalstīs pašlaik ir dažādi administratīvie pasākumi un sankcijas attiecībā uz galveno preventīvo noteikumu pārkāpumiem. Šī dažādība varētu kaitēt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanā ieguldītajiem centieniem, un pastāv risks, ka Savienības rīcība varētu tikt sadrumstalota. Tādēļ šajā direktīvā būtu jāiekļauj administratīvo pasākumu un sankciju klāsts, kuram vajadzētu būt pieejamam dalībvalstīs vismaz saistībā ar nopietniem, atkārtotiem vai sistemātiskiem prasību pārkāpumiem attiecībā uz klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, informācijas uzglabāšanu, ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem un atbildīgo subjektu iekšējo kontroli. Šim klāstam vajadzētu būt pietiekami plašam, lai ļautu dalībvalstīm un kompetentajām iestādēm ņemt vērā atšķirības starp atbildīgajiem subjektiem, jo īpaši starp kredītiestādēm un finanšu iestādēm un citiem atbildīgajiem subjektiem, attiecībā uz to apmēru, iezīmēm un darbības jomām. Piemērojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai administratīvo pasākumu un sankciju piemērošana saskaņā ar šo direktīvu un kriminālsodu piemērošana saskaņā ar valsts tiesību aktiem nepārkāptu *ne bis in idem* principu.

(41.a) Lai izvērtētu to personu atbildību, kuras ieņem vadošus amatus atbildīgajos subjektos vai citādi tos kontrolē, jebkurai informācijas apmaiņai par kriminālo sodāmību būtu jānotiek saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2009/315/TI ³¹ un Padomes Lēmumu 2009/316/TI ³², kas ir transponēti valsts tiesību aktos, un saskaņā ar citiem attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem.

(42) Finanšu pakalpojumu tehniskajiem standartiem būtu jānodrošina konsekventa saskaņošana un pienācīga noguldītāju, ieguldītāju un patērētāju aizsardzība visā Savienībā. Būtu efektīvi un lietderīgi uzticēt Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI), kas ir iestādes ar ļoti specializētām zināšanām, izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektus, neietverot politikas izvēles, un iesniegt tos Komisijai.

(43) Komisijai ar deleģētiem aktiem – ievērojot LESD 290. pantu un saskaņā ar 10. –14. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 – būtu jāpieņem regulatīvo tehnisko standartu projekti, ko izstrādājušas EUI, ievērojot šīs direktīvas 42. pantu.

(44) Ņemot vērā ļoti būtiskos grozījumus, ko būtu nepieciešams veikt Direktīvās 2005/60/EK un 2006/70/EK, tās būtu jāapvieno un jāaizstāj skaidrības un saskanīguma labad.

---

³¹ Padomes Pamatlēmums 2009/315/TI (2009. gada 26. februāris) par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm (*OVL 93, 7.4.2009., 23. lpp.*)

³² Padomes Lēmums 2009/316/TI (2009. gada 6. aprīlis) par Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmas (*ECRIS*) izveidi, piemērojot Pamatlēmuma 2009/315/TI 11. pantu (*OVL 93, 7.4.2009., 33. lpp.*).

(45) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, finanšu sistēmas aizsardzību, novēršot, izmeklējot un atklājot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, nav iespējams pietiekamā mērā sasniegt dalībvalstu līmenī, jo atsevišķi pasākumi, ko dalībvalstis pieņemtu savu finanšu sistēmu aizsardzībai, varētu neatbilst iekšējā tirgus darbībai un tiesiskuma un Savienības sabiedriskās kārtības principiem, un to, ka rīcības mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā izklāstīto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(46) Šajā direktīvā tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Hartā, jo īpaši privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība, tiesības uz personas datu aizsardzību, darījumdarbības brīvība, diskriminācijas aizliegums, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību.

(47) Saskaņā ar Hartas 21. pantu, kurā aizliegta jebkāda diskriminācija uz jebkāda pamata, dalībvalstīm ir jānodrošina, lai šī direktīva attiecībā uz riska novērtējumiem klienta uzticamības pārbaudes kontekstā tiktu īstenota bez diskriminācijas.

(48) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošajiem dokumentiem, dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

(48.b) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs atzinumu sniedza 2013. gada 4. jūlijā ³³,

---

³³ *OV C 32, 4.2.2014., 9. lpp.*

I NODAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA
DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija un teroristu finansēšana.
2. Šajā direktīvā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju tiek uzskatīta šāda rīcība, ja tā izdarīta ar nodomu:
  - a) Īpašuma konversija vai nodošana, zinot, ka šāds īpašums ir iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā, lai slēptu vai maskētu šā īpašuma nelikumīgo izcelsmi vai lai palīdzētu jebkurai personai, kas ir iesaistīta šādas darbības pasūtīšanā, izvairīties no minētās personas rīcības juridiskajām sekām;
  - b) Īpašuma patiesās būtības, izcelsmes, atrašanās vietas, izvietojuma, aprites, tiesību uz to slēpšana vai maskēšana vai īpašuma piederības slēpšana vai maskēšana, zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā;
  - c) Īpašuma iegūšana, valdījums vai lietošana, tā saņemšanas laikā zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā;
  - d) piedalīšanās kādā no darbībām, kas minētas a), b) un c) apakšpunktā, apvienotās minēto darbību izdarīšanai, izdarīšanas mēģinājums, palīdzība noziedzīgas darbības veikšanā, pamudināšana uz noziedzīgu darbību, padomu došana vai noziedzīgas darbības izpildes atvieglošana.

3. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija tiek uzskatīta par tādu pat tad, ja darbības, kuras radījušas īpašumu, kas tiek legalizēts, veiktas citas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā.

4. Šajā direktīvā "teroristu finansēšana" nozīmē finanšu līdzekļu nodrošināšanu vai vākšanu jebkādā veidā, tieši vai netieši, ar nodomu, ka tie būtu jāizmanto, vai apzinoties, ka tos izmantos, pilnībā vai daļēji, lai veiktu jebkuru nodarījumu 1. –4. panta nozīmē Padomes Pamatlēmumā 2002/475/TI³⁴, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Pamatlēmumu 2008/919/TI (2008. gada 28. novembris)³⁵.

5. Apzināšanos, nodomu vai motīvu, kas ir 2. un 4. punktā minēto darbību sastāvdaļa, var konstatēt, pamatojoties uz objektīviem faktiskiem apstākļiem.

2. pants

1. Šo direktīvu piemēro šādiem atbildīgajiem subjektiem:

- 1) kredītiestādēm;
- 2) finanšu iestādēm;
- 3) šādām fiziskām vai juridiskām personām, kas darbojas, lai veiktu savu profesionālo darbību:
  - a) revidentiem, ārējiem grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem;

---

³⁴ Padomes Pamatlēmums 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu (OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.).

³⁵ Padomes Pamatlēmums 2008/919/TI (2008. gada 28. novembris), ar ko groza Pamatlēmumu 2002/474/TI (OV L 330, 9.12.2008., 21. lpp.).

- b) notāriem un citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, kad tie piedalās – vai nu darbojoties savu klientu vārdā un labā jebkādā finanšu vai nekustamā īpašuma darījumā, vai palīdzot šāda darījuma plānošanā vai veikšanā sava klienta labā attiecībā uz:
- i) nekustama īpašuma vai saimnieciskas vienības pirkšanu un pārdošanu;
  - ii) klienta naudas, vērtspapīru vai citu aktīvu pārvaldīšanu;
  - iii) banku, krājkontu vai vērtspapīru kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu;
  - iv) to ieguldījumu veikšanu, kas vajadzīgi uzņēmumu dibināšanai, vadīšanai vai pārvaldīšanai;
  - v) trastu, uzņēmumu, fondu vai līdzīgu struktūru dibināšanu, vadīšanu vai pārvaldīšanu;
  - c) trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem, kas nav ietverti a) vai b) apakšpunktā;
  - d) nekustamā īpašumu aģentiem;
  - e) citām fiziskām vai juridiskām personām, kas tirgojas ar precēm, ja maksājumi tiek veikti vai saņemti skaidrā naudā EUR 10 000 apmērā vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai šo darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas operācijas, kuras, iespējams, ir saistītas;
  - f) azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem.

Izņemot kazino un ņemot vērā pienācīgu risku novērtējumu, dalībvalstis var nolemt atļaut dažu azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem pilnīgi vai daļēji nepiemērot valsts noteikumus, ar kuriem transponē šīs direktīvas noteikumus, pamatojoties uz pārbaudīto zemo risku, kas izriet no šādu pakalpojumu būtības un vajadzības gadījumā arī no operāciju apjoma.

Citu faktoru starpā, kas dalībvalstīm jāņem vērā savos riska izvērtējumos, tām ir jāizvērtē arī piemērojamo darījumu neaizsargātības pakāpe, tostarp attiecībā uz izmantotajām maksājumu metodēm.

Par visiem lēmumiem, ko dalībvalsts pieņēmusi, ievērojot šo punktu, kopā ar pamatojumu, kas balstīts uz specifiskā riska novērtējumu, paziņo Komisijai. Komisija šo lēmumu dara zināmu pārējām dalībvalstīm.

Riska novērtējumā dalībvalstis norāda, kā tās ir ņēmušas vērā visus attiecīgos secinājumus, kas iekļauti ziņojumos, ko Komisijas izdevusi, ievērojot 6. pantu.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka šī direktīva neattiecas uz fiziskām vai juridiskām personām, kas finanšu darbību veic reti vai ļoti ierobežotā apmērā, ja pastāv tikai neliels nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risks, ar noteikumu, ka minētā fiziskā vai juridiskā persona atbilst visiem turpmāk minētajiem kritērijiem:

- a) finanšu darbība ir ierobežota absolūtā izteiksmē;
- b) finanšu darbība ir ierobežota uz darījuma pamata;
- c) finanšu darbība nav pamatdarbība;
- d) finanšu darbība ir palīgdarbība un ir tieši saistīta ar pamatdarbību;
- e) pamatdarbība nav 1. punktā minētā darbība, izņemot 1. punkta 3. apakšpunkta e) punktā minēto darbību;
- f) finanšu darbība tiek nodrošināta tikai pamatdarbības klientiem un parasti netiek piedāvāta sabiedrībai.

Pirmā daļa neattiecas uz fiziskām vai juridiskām personām, kas veic naudas pārveduma darbību Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK³⁶ 4. panta 13. punkta nozīmē.

---

³⁶ *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).*

3. Šā panta 2. punkta a) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis nosaka prasību, ka finanšu darbības kopējais apgrozījums nepārsniedz robežvērtību, kurai ir jābūt pietiekami zema. Minēto robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida.
4. Šā panta 2. punkta b) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis piemēro maksimālu robežvērtību uz klientu un vienu darījumu neatkarīgi no tā, vai darījumu veic ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas. Minēto robežvērtību nosaka valsts līmenī atkarībā no finanšu darbības veida. Tā ir pietiekami zema, lai nodrošinātu, ka attiecīgo darījumu veidi ir nepraktiska un neefektīva metode nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai vai teroristu finansēšanai, un tā nepārsniedz EUR 1000.
5. Šā panta 2. punkta c) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis nosaka prasību, ka finanšu darbības apgrozījums nepārsniedz 5 % no attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas kopējā apgrozījuma.
6. Novērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risku šā panta nolūkā, dalībvalstis pievērš īpašu uzmanību jebkurai finanšu darbībai, par kuru uzskata, ka tās būtības dēļ to jo īpaši ir iespējams izmantot vai ļaunprātīgi izmantot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai vai teroristu finansēšanai.
7. Visos lēmumos, ko dalībvalsts pieņem, ievērojot 2. punktu, norāda iemeslus, kas ir to pamatā. Dalībvalstis var atcelt minēto lēmumu, ja apstākļi mainās. Dalībvalstis ikvienu šādu lēmumu iesniedz Komisijai, kas savukārt to paziņo pārējām dalībvalstīm.
8. Dalībvalstis nosaka uz riska faktoru balstītas uzraudzības darbības vai veic jebkurus citus atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka atbrīvojumu, kas piešķirts ar lēmumiem, ievērojot šo pantu, neizmanto ļaunprātīgi.

3. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "kredītiestāde" ir kredītiestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013³⁷ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, tostarp tās filiāles, kas definētas minētās regulas 4. panta 1. punkta 17. apakšpunktā un kas atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai tās galvenais birojs atrodas Savienībā vai trešā valstī:
  - a) uzņēmums, kas nav kredītiestāde un kas veic vienu vai vairākas darbības, kuras ir uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES³⁸ I pielikuma 2.–12. punktā un 14. un 15. punktā, tostarp darbības, ko veic valūtas maiņas punkti (*bureaux de change*);
  - b) apdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK³⁹ 13. panta 1. punktā, ciktāl tā veic dzīvības apdrošināšanas darbības, kuras noteiktas minētajā direktīvā;
  - c) ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK⁴⁰ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā;
  - d) kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, kas tirgojas ar savām daļām vai ieguldījumu apliecībām;

---

³⁷ *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).*

³⁸ *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).*

³⁹ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).** [...]

⁴⁰ *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).*

- e) apdrošināšanas starpnieks, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/92/EK ⁴¹ 2. panta 5. punktā, kad tie veic dzīvības apdrošināšanu vai cita veida pakalpojumus, kas saistīti ar ieguldījumiem, izņemot starpniekus, kas minēti minētās direktīvas 2. panta 7. punktā;
- f) šā punkta a)–e) apakšpunktā minēto finanšu iestāžu filiāles, ja tās atrodas Eiropas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai to galvenais birojs atrodas Eiropas Savienībā vai ārpus tās;
- 3) "Īpašums" ir jebkāda veida aktīvi neatkarīgi no tā, vai tie ir ķermeniski vai bezķermeniski, kustami vai nekustami, taustāmi vai netaustāmi, un juridiskie dokumenti vai instrumenti jebkādā veidā, tostarp elektroniskā vai digitālā veidā, kas liecina par īpašumtiesībām vai par daļu šādos aktīvos;
- 4) "noziedzīga darbība" ir jebkāda veida noziedzīga iesaistīšanās šādu smagu noziegumu veikšanā:
- a) darbības, kas definētas Pamatlēmuma 2002/475/TI 1.–4. pantā;
- b) jebkurš nodarījums, kas minēts Apvienoto Nāciju Organizācijas 1988. gada Konvencijas pret narkotisko un psihotropo vielu nelegālu apriti 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- c) noziedzīgu organizāciju darbība, kā definēts Vienotās rīcības 98/733/JHA ⁴² 1. pantā;
- d) krāpšana, vismaz nopietna, kas skar Savienības finansiālās intereses, kā to nosaka Konvencijas par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību ⁴³ 1. panta 1. punkts un 2. pants;
- e) korupcija;

---

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/92/EK (2002. gada 9. decembris) par apdrošināšanas starpniecību (OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.).

⁴² Padomes Vienotā rīcība 98/733/J(1998. gada 21. decembris), kas pieņemta, pamatojoties uz K.3 pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par dalības kriminālās organizācijās uzskatīšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs par noziedzīgu nodarījumu.

⁴³ OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.

f) visi noziedzīgi nodarījumi, tostarp nodokļu noziegumi, kā definēts dalībvalstu tiesību aktos, saistībā ar tiešajiem un netiešajiem nodokļiem, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu, kura maksimālais ilgums ir lielāks par vienu gadu, vai attiecībā uz tām dalībvalstīm, kurām to tiesību sistēmās ir noteikts minimālais soda ilgums par noziedzīgiem nodarījumiem, visi noziedzīgi nodarījumi, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu, kura minimālais ilgums ir vairāk nekā seši mēneši;

4.a) "pašregulējuma iestāde" ir struktūra, kas pārstāv profesiju pārstāvjus un piedalās to darba regulēšanā, kad tie veic konkrētas uzraudzības vai pārraudzības funkcijas un nodrošina noteikumu izpildi;

5) "faktiskais īpašnieks" ir jebkura(-as) fiziska(-as) persona(-as), kurai(-ām) faktiski pieder klients vai kura(-as) šo klientu kontrolē, un/vai fiziska(-as) persona(-as), kuras vārdā darījums vai darbība tiek veikta, un ir vismaz:

a) attiecībā uz korporatīvām vienībām:

i) fiziska(-as) persona(-as), kas faktiski ir kādas juridiskas vienības īpašnieks(-i) vai to kontrolē, jo tai(tām) tieši vai netieši pieder pietiekama akciju, balsstiesību vai īpašumtiesību daļas procentuālā attiecība minētajā vienībā, tostarp ar uzrādītāja akciju daļu vai kontroles ar citiem līdzekļiem palīdzību, un kas nav regulēta tirgus sarakstos iekļauts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas atklāšanas prasības atbilstoši Savienības tiesību aktiem vai līdzvērtīgi starptautiski standarti, kas nodrošina informācijas par īpašumtiesībām pienācīgu pārredzamību.

25 % akciju turējums plus viena akcija vai vairāk nekā 25 % īpašumtiesību daļa klientā, kas pieder fiziskai personai, liecina par tiešajām īpašumtiesībām; 25 % akciju turējums plus viena akcija vai vairāk nekā 25 % īpašumtiesību daļa klientā, kas pieder korporatīvai vienībai, ko kontrolē fiziska(-as) persona(-as), vai vairākām korporatīvām vienībām, ko kontrolē tā(tās) pati(pašas) fiziskā(-ās) persona(-as), liecina par netiešām īpašumtiesībām.

Tas neskar dalībvalstu tiesības nolemt, ka mazāka procentuāla attiecība var liecināt par īpašumtiesībām vai kontroli.

Kontroli, ko īsteno ar citu līdzekļu palīdzību, var noteikt *inter alia* saskaņā ar kritērijiem, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES⁴⁴ 22. panta 1.–5. punktā;

ii) ja pēc tam, kad ir izmantoti visi iespējamie līdzekļi un ar noteikumu, ka aizdomām nav nekāda pamata, nav identificēta neviena persona saskaņā ar i) punktu vai ir šaubas par to, vai identificētā(-ās) persona(-as) ir faktiskais(-ie) īpašnieks(-i), – fiziska(-as) persona(-as), kas ieņem augstākās vadības amatu(-us); atbildīgie subjekti dokumentē darbības, kas veiktas, lai identificētu faktisko īpašnieku saskaņā ar i) punktu un šo punktu;

b) attiecībā uz trastiem:

i) dibinātājs;

ii) pilnvarotā(-ās) persona(-as);

ii) pārraudzītājs (ja tāds ir);

iii) labuma guvēji; vai – ja vēl nav noteiktas fiziskas personas, kas ir labuma guvējas no juridiska veidojuma vai juridiskas vienības –, personu grupa, kuru interesēs ir nodibināts vai darbojas juridisks veidojums vai juridiska vienība;

iv) jebkura cita fiziskā persona, kas īsteno pilnīgu kontroli pār trastu, izmantojot tiešas vai netiešas īpašumtiesības vai citus līdzekļus;

c) attiecībā uz juridiskām vienībām, tādām kā fondi un juridiski veidojumi, kas ir līdzīgi trastiem, iekļauj fizisko(-ās) personu(-as), kura(-as) ieņem amatu(-us), kas ir līdzvērtīgs(-i) vai līdzīgs(-i) b) punktā minētajiem;

6) "trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura, veicot darījumdarbību, nodrošina trešai personai jebkurus no turpmāk minētajiem pakalpojumiem:

a) sabiedrību vai citu juridisko personu izveidošana;

---

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

- b) sabiedrības direktora vai vadītāja, pilnsabiedrības biedra vai līdzīga amata pienākumu veikšana attiecībā uz citām juridiskām personām vai nokārtošana, ka cita persona veic minētos pienākumus;
- c) juridiskās adreses, darījumdarbības, korespondences vai administratīvās adreses un citu saistītu pakalpojumu nodrošināšana sabiedrībai, pilnsabiedrībai vai citai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam;
- d) darbošanās kā pilnvarotai personai trastā vai līdzīgā juridiskā veidojumā vai nokārtošana, ka cita persona veic šīs darbības;
- e) darbošanās kā akcionāra pārstāvim citas personas vārdā, kas nav regulētā tirgū kotēts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas atklāšanas prasības atbilstoši Savienības tiesību aktiem vai līdzvērtīgi starptautiski standarti, vai nokārtošana, ka cita persona veic šīs darbības;

6.a) "korespondentattiecības" ir:

- a) banku pakalpojumi, kurus viena banka ("korespondentbanka") sniedz citai bankai ("respondentbankai") un kuri var ietvert, bet ne tikai, norēķinu vai cita pasīvu konta un saistītu pakalpojumu sniegšanu, tādus kā, piemēram, naudas pārvaldība, starptautiskie naudas līdzekļu pārskaitījumi, norēķini par čekiem, pastarpinātie konti un ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumi;
- b) attiecības starp kredītiestādēm, finanšu iestādēm un kredītiestāžu un finanšu iestāžu starpā, ja tiek sniegti līdzīgi pakalpojumi, kuras var ietvert, bet ne tikai, attiecības, kas izveidotas vērtspapīru darījumiem vai naudas līdzekļu pārskaitījumiem;

7.a) "politiski ietekmējamas personas" ir fiziskas personas, kuras ieņem vai ir ieņēmušas svarīgus valsts amatus, un tās ir:

- i) valsts vadītāji, valdības vadītāji, ministri un ministru vietnieki vai palīgi;
- ii) parlamentu deputāti vai līdzīgu likumdošanas struktūru locekļi,
- iii) politisko partiju vadības struktūru locekļi;
- iiii) augstāko tiesu, konstitucionālo tiesu vai citu augsta līmeņa tiesu institūciju locekļi, kuru lēmumus tālāk nepārsūdz, izņemot ārkārtas gadījumos;
- iv) revīzijas palātu vai centrālo banku valdes locekļi;

- v) vēstnieki, pagaidu lietveži (*chargés d'affaires*) un augsta ranga virsnieki bruņotajos spēkos;
- vi) valsts uzņēmumu administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru locekļi;
- vii) starptautiskas organizācijas direktori, direktoru vietnieki un valdes locekļi vai personas, kas ieņem tiem līdzvērtīgus amatus.

Neviena no i)–vii) punktā minētajām kategorijām neaptver vidēja ranga vai zemāka līmeņa amatpersonas;

7.a) "ģimenes locekļi" ir:

- i) laulātais(-ā);
- ii) jebkura persona, kas tiek uzskatīta par līdzvērtīgu laulātajam;
- iii) bērni un viņu laulātie vai personas, kas tiek uzskatītas par līdzvērtīgām laulātajam;
- iv) vecāki;

"personas, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas" ir:

- i) jebkura fiziska persona, par kuru ir zināms, ka viņai ir kopīgas faktiskas īpašumtiesības uz juridiskām vienībām vai juridiskiem veidojumiem vai jebkuras citas tuvas darījumu attiecības ar 7. punkta a–d. apakšpunktā minēto personu;
  - ii) jebkura fiziska persona, kura ir vienīgā juridiskas vienības vai juridiska veidojuma faktiskā īpašniece, par kuru ir zināms, ka tā ir izveidota 7. punkta a)–d) apakšpunktā minētās personas labā *de facto*;
- 8) "augstākā vadība" ir amatpersona vai darbinieks, kam ir pietiekamas zināšanas par iestādes pakļautību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskiem un pietiekami augsta līmeņa amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar iestādes pakļautību riskam. Tam nav visos gadījumos jābūt valdes loceklim;

- 9) "darījumu attiecības" ir darījumu, profesionālas vai komerciālas attiecības, kas ir saistītas ar atbildīgo subjektu profesionālo darbību un kam kontakta nodibināšanas brīdī ir ilgstošs mērķis;
- 10) "azartspēļu pakalpojumi" ir pakalpojumi, kuri ietver likmes ar naudas vērtību azartspēlēs, tostarp tādās, kuras ietver prasmes elementu, piemēram, izlozēs, kazino spēlēs, pokera spēlēs un derību darījumos, un kuri tiek sniegti fiziskā atrašanās vietā vai ar jebkādiem līdzekļiem attālināti, ar elektroniskiem līdzekļiem vai ar jebkādas citas sakaru tehnoloģijas starpniecību, un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla lūguma;
- 11) "grupa" ir tādu uzņēmumu grupa, kas sastāv no mātesuzņēmuma, tā meitasuzņēmumiem un vienībām, kurās mātesuzņēmumam vai tā meitasuzņēmumiem ir dalība, kā arī uzņēmumi, kuru starpā pastāv attiecības Direktīvas 2013/34/ES 22. panta nozīmē.

4. pants

1. Dalībvalstis, izmantojot uz risku pamatotu pieeju, nodrošina, ka šīs direktīvas noteikumi pilnīgi vai daļēji attiecas uz tām profesijām un uzņēmumu kategorijām, kas nav 2. panta 1. punktā minētie atbildīgie subjekti, bet tomēr veic darbības, kas ir īpaši piemērotas, lai legalizētu nelikumīgi iegūtus līdzekļus vai finansētu teroristus.
2. Ja kāda dalībvalsts nolemj attiecināt šīs direktīvas noteikumus uz citām profesijām un uzņēmumu kategorijām, kas nav minētas 2. panta 1. punktā, tā par savu lēmumu paziņo Komisijai.

5. pants

Lai nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, dalībvalstis šīs direktīvas darbības jomā var pieņemt vai paturēt spēkā stingrākus noteikumus, ievērojot Savienības tiesības.

6. pants

1. Komisija veic tādu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku novērtējumu, kuri ietekmē iekšējo tirgu un saistītās pārrobežu darbības. Šajā nolūkā Komisija organizē darbu ES līmenī un sagatavo ziņojumu, identificējot, analizējot un izvērtējot šos riskus. Komisija ņem vērā EBI, EAAPI un EVTI kopīgo atzinumu, kas minēts šā panta 2. punktā, ja tas ir pieejams, un iesaista dalībvalstu ekspertus, kas darbojas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas jomā, dalībvalstu *FIU* pārstāvjus un vajadzības gadījumā arī citas ES līmeņa struktūras.

Šā punkta pirmajā daļā minētais riska novērtējums ietver vismaz šādus aspektus:

- a) iekšējā tirgus jomas, kuras visvairāk pakļautas riskam;
- b) riskus, kas saistīti ar katru attiecīgo jomu;
- c) visplašāk izplatītos līdzekļus, kurus noziedznieki izmanto nelikumīgo ienākumu legalizācijai.

Pirmo ziņojumu Komisija sniedz līdz ... * [lūgums OV norādīt datumu: 24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Komisija to atjaunina reizi divos gados vai vajadzības gadījumā biežāk.

2. Eiropas Banku iestāde (turpmāk – EBI), Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde (turpmāk – EAAPI) un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (turpmāk – EVTI) sniedz kopīgu atzinumu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskiem, kas skar ES finanšu sektoru.

Pirmo atzinumu sniedz līdz ... [18 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], un turpmākos atzinumus sniedz reizi divos gados.

Komisija 1. punktā minēto atzinumu dara pieejamu dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem, lai palīdzētu identificēt, pārvaldīt un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku.

3. Komisija riska novērtējumu dara pieejamu, lai palīdzētu dalībvalstīm un atbildīgajiem subjektiem identificēt, pārvaldīt un mazināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku un lai ļautu citām iesaistītajām personām, tostarp valstu likumdevējiem, Eiropas Parlamentam, EUI, *FIU* pārstāvjiem labāk izprast riskus.

4. Komisija sniedz dalībvalstīm ieteikumus par pasākumiem, kas ir piemēroti identificēto risku novēršanai. Ja dalībvalstis nolemj savas valsts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmam nepiemērot nevienu no ieteikumiem, tās par to paziņo Komisijai un sniedz pamatojumu šādam lēmumam.

5. Reizi divos gados vai vajadzības gadījumā biežāk Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par secinājumiem, kas izriet no regulārajiem riska novērtējumiem, un par darbībām, kas veiktas, pamatojoties uz šiem secinājumiem.

7. pants

1. Katra dalībvalsts veic attiecīgus pasākumus, lai identificētu, novērtētu, izprastu un mazinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskus, kas to skar, kā arī ar datu aizsardzību saistītas problēmas, kuras attiecas uz minētajām jomām, un regulāri atjaunina novērtējumu.
2. Katra dalībvalsts ieceļ iestādi vai izveido mehānismu, lai koordinētu valsts rīcību saistībā ar 1. punktā minētajiem riskiem. Minēto iestādi vai mehānisma aprakstu dara zināmu Komisijai, EBI, EAAPI, EVTI un citām dalībvalstīm.
3. Veicot 1. punktā minētos novērtējumus, dalībvalstis izmanto 6. panta -1. punktā minētā ziņojuma secinājumus.
4. Katra dalībvalsts veic 1. punktā minēto novērtējumu un
  - a) izmanto novērtējumu(s), lai uzlabotu savu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas režīmu, īpaši apzinot visas jomas, kurās atbildīgie subjekti piemēro pastiprinātus pasākumus, un vajadzības gadījumā precizējot veicamos pasākumus;
  - aa) vajadzības gadījumā apzina nozares vai jomas, kurās pastāv mazāks vai lielāks nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risks;

- b) izmanto novērtējumu(-us), piešķirot resursus un nosakot to piešķiršanas prioritāti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanai;
  - ba) izmanto novērtējumu(-us), lai katrai nozarei vai jomai nodrošinātu atbilstošu noteikumu izstrādi saskaņā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas risku;
  - c) attiecīgo informāciju nekavējoties dara pieejamu atbildīgajiem subjektiem, lai palīdzētu tiem veikt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riska novērtējumus.
5. Dalībvalstis savu riska novērtējumu rezultātus dara pieejamus citām dalībvalstīm, Komisijai un EUI.

8. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgie subjekti veic attiecīgus pasākumus, lai identificētu un novērtētu savus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskus, ņemot vērā riska faktorus, tostarp klientus, valstis vai ģeogrāfiskās zonas, produktus, pakalpojumus, darījumus vai piegādes kanālus. Minētie pasākumi ir samērīgi ar atbildīgo subjektu būtību un apmēru.
2. Šā panta 1. punktā minētos novērtējumus dokumentē, regulāri atjaunina un dara pieejamus attiecīgajām kompetentajām iestādēm un attiecīgajām pašregulējuma iestādēm. Kompetentās iestādes var nolemt, ka atsevišķi dokumentēti riska novērtējumi nav vajadzīgi, ja konkrētais nozarei raksturīgais risks ir skaidrs un saprotams.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgajiem subjektiem ir izstrādāta politika, kontrole un procedūras, kā mazināt un efektīvi pārvaldīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskus, kas identificēti Savienības līmenī, dalībvalstu līmenī un atbildīgo subjektu līmenī. Politikai, kontrolei un procedūrām vajadzētu būt samērīgām ar minēto atbildīgo subjektu būtību un apmēru.

4. Politika un procedūras, kas minētas 3. punktā, ietver vismaz:
- a) iekšējās politikas, procedūru un kontroles izstrādi, tostarp modeļu riska pārvaldības praksi, klienta uzticamības pārbaudes, ziņošanu, informācijas uzglabāšanu, iekšējo kontroli, atbilstības pārvaldību (tostarp, ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darījumdarbības apmēru un būtību, atbilstības uzraudzības amatpersonas iecelšanu vadības līmenī) un darbinieku pārbaudes;
  - b) ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darījumdarbības apmēru un būtību, neatkarīgu revīzijas funkciju, lai pārbaudītu a) punktā minēto iekšējo politiku, procedūras un kontroli.
5. Dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem saņemt augstākās vadības apstiprinājumu to ieviestajai politikai un procedūrām un vajadzības gadījumā uzrauga un pastiprina veiktos pasākumus.

3. IEDAĻA TREŠO VALSTU POLITIKA

8.a pants

-1. Lai aizsargātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, apzina to trešo valstu jurisdikcijas, kurām šo valstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmos ir stratēģiskas nepilnības, kas rada būtiskus draudus Eiropas Savienības finanšu sistēmai.

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai apzinātu 1. punktā minētās augsta riska trešās valstis, ņemot vērā stratēģiskās nepilnības, jo īpaši attiecībā uz:

- a) trešo valstu tiesisko regulējumu un iestāžu sistēmu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanai, jo īpaši:
  - i) kriminālatbildības noteikšanu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu,

- ii) klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem,
  - iii) informācijas uzglabāšanas prasībām un
  - iv) ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem;
- b) trešo valstu kompetento iestāžu pilnvarām un procedūrām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkā; vai
- c) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas sistēmas efektivitāti, risinot jautājumus saistībā ar trešo valstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas riskiem.
2. Šos deleģētos aktus pieņem viena mēneša laikā pēc 1. punktā minēto stratēģisko nepilnību konstatēšanas un saskaņā ar 58.e pantā minēto procedūru.
3. Vajadzības gadījumā Komisija ņem vērā attiecīgos izvērtējumus, novērtējumus vai ziņojumus, ko sagatavojušas starptautiskas organizācijas un standartu noteikšanas iestādes, kuras ir kompetentas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā attiecībā uz riskiem, ko rada atsevišķas trešās valstis.

II NODAĻA
KLIENTA UZTICAMĪBAS PĀRBAUDE

1. IEDAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

9. pants

1. Dalībvalstis aizliedz savām kredītiestādēm un finanšu iestādēm uzturēt anonīmus kontus vai anonīmas darījumu grāmatiņas. Dalībvalstis visos gadījumos pieprasa, lai esošo anonīmo kontu vai anonīmo darījumu grāmatiņu īpašnieki un labuma guvēji tiktu pakļauti klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā pirms kontu vai darījumu grāmatiņu lietošanas jebkādā veidā.
2. Dalībvalstis veic pasākumus, lai novērstu uzrādītāja akciju un uzrādītāja akciju garantiju ļaunprātīgu izmantošanu.

10. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti klienta uzticamības pārbaudes pasākumus piemērotu šādos gadījumos:

- a) nodibinot darījumu attiecības;
- b) veicot gadījuma rakstura darījumu:
  - i) kura apmērs ir EUR 15 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kas, iespējams, ir saistītas; vai
  - ii) kurš ir naudas līdzekļu pārvedums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. .../2015⁴⁵ 2. panta 7. punktu un pārsniedz EUR 1000;
- c) attiecībā uz fiziskām vai juridiskām personām, kuras tirgojas ar precēm – veicot gadījuma rakstura darījumus skaidrā naudā, kuru apmērs ir EUR 10 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas;
- d) attiecībā uz azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem – saistībā ar laimestu iekasēšanu, azartspēļu likmēm vai abiem minētajiem – veicot darījumus, kuru apmērs ir EUR 2000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas;
- e) ja pastāv aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu, neatkarīgi no izņēmumiem, atbrīvojumiem vai robežvērtības;
- f) ja pastāv šaubas par iepriekš iegūtu klienta identifikācijas datu ticamību vai atbilstību.

---

⁴⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. .../2015 (... gada ...) (OV L ...).

* ***OV – lūdzu norādīt uz COD 2013/0024 pamata pieņemtās regulas numuru un papildināt iepriekš minēto zemsvītras piezīmi.***

10.a pants

1. Atkāpjoties no 11. un 12. panta un pamatojoties uz pienācīgu riska novērtējumu, kas apliecina zemu risku, dalībvalstis var nolemt atļaut atbildīgajiem subjektiem nepiemērot dažus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz elektronisko naudu, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punktā, ja ir izpildīti visi šādi riska mazināšanas nosacījumi:

- a) maksājuma instrumentu nevar uzpildīt vai tam ir mēneša maksājumu darījumu maksimālā robežvērtība EUR 250, ko var izmantot tikai vienā konkrētā dalībvalstī;
- b) elektroniski uzglabātā maksimālā summa nav lielāka par EUR 250. Dalībvalstis var palielināt minēto robežvērtību līdz EUR 500 maksājuma instrumentiem, ko var izmantot tikai minētajā konkrētajā dalībvalstī;
- c) maksājuma instrumentu izmanto tikai preču vai pakalpojumu iegādei;
- d) maksājuma instrumentu nevar finansēt ar anonīmu elektronisko naudu;
- e) emitents veic darījumu vai darījumu attiecību pietiekamu uzraudzību, lai varētu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā noteiktā atkāpe nebūtu piemērojama gadījumā, kad notiek elektroniskās naudas vērtības izpirkšana ar skaidru naudu vai izņemšana skaidrā naudā, ja izpirktā summa pārsniedz EUR 100.

11. pants

1. Klienta uzticamības pārbaudes pasākumi ietver:

- a) klienta identifikāciju un klienta identitātes pārbaudi, izmantojot dokumentus, ziņas vai informāciju, kas iegūta no uzticama un neatkarīga avota;
- b) faktiskā īpašnieka identifikāciju, kā arī saprātīgu pasākumu piemērošanu, lai pārbaudītu viņa identitāti, tā, lai iestāde vai persona, uz kuru attiecas šī direktīva, ir pārliecināta, ka tā zina, kas ir faktiskais īpašnieks, tostarp attiecībā uz juridiskām personām, trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, piemērojot saprātīgus pasākumus, lai saprastu klienta īpašumtiesību un kontroles struktūru;
- c) informācijas novērtēšanu un, vajadzības gadījumā, iegūšanu par darījumu attiecību mērķi un paredzamo būtību;
- d) darījumu attiecību pastāvīgas uzraudzības nodrošināšana, tostarp tādas pārbaudes nodrošināšana, kas apstiprina, ka minēto attiecību gaitā slēgti darījumi tiek veikti saskaņā ar personas vai iestādes rīcībā esošo informāciju par klientu, darījumdarbību un riska profilu, tostarp, ja vajadzīgs, par naudas līdzekļu izcelsmi, kā arī attiecīgo dokumentu, datu vai informācijas regulāras atjaunošanas nodrošināšana.

Īstenojot 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos pasākumus, atbildīgajiem subjektiem liek arī pārbaudīt, vai ikviena persona, kas vēlas veikt darbības klienta uzdevumā, ir pilnvarota to darīt, un identificēt attiecīgo personu un apliecināt tās identitāti.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti piemērotu katru 1. punktā noteikto klienta uzticamības pārbaudes prasību, tomēr atbildīgie subjekti, pamatojoties uz riska pakāpi, var lemt par šādu pasākumu apmēru.

3. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskus, ņemtu vērā vismaz I pielikumā izklāstītos mainīgos.
4. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti spētu pierādīt kompetentajām iestādēm vai pašregulējuma iestādēm, ka pasākumi ir piemēroti, ņemot vērā identificētos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riskus.
5. Kas attiecas uz dzīvības apdrošināšanas vai citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas darījumdarbību, dalībvalstis nodrošina, lai kredītiestādes un finanšu iestādes papildus klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, kādi tiek prasīti par klientu un faktisko īpašnieku, veiktu šādus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas un citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas polišu labuma guvējiem, tiklīdz labuma guvēji ir identificēti vai noteikti:
  - a) labuma guvējiem, kas ir identificēti kā konkrēti nosauktas fiziskas vai juridiskas personas vai juridiski veidojumi fiksē personas vārdu, uzvārdu/nosaukumu;

b) labuma guvējiem, kas tiek noteikti pēc būtības vai pēc kategorijas vai ar citiem līdzekļiem – iegūst pietiekamu informāciju par minētajiem labuma guvējiem, lai kredītiestādes vai finanšu iestāde būtu pārliecināta, ka tā spēs noteikt labuma guvēja identitāti izmaksas laikā.

Abos šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos labuma guvēja identitāti pārbauda izmaksas laikā. Ja dzīvības apdrošināšana vai cita ar ieguldījumiem saistīta apdrošināšana tiek pilnībā vai daļēji cedēta trešai personai, kredītiestādes un finanšu iestādes, kas zina par cesiju, identificē faktisko īpašnieku brīdī, kad tiek veikta cesija fiziskai vai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam, kas savā vārdā saņem cedētās polises vērtību.

Attiecībā uz labuma guvējiem no trastiem vai līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, kas izraudzīti pēc īpašām iezīmēm vai kategorijas, atbildīgais subjekts iegūst pietiekamu informāciju par labuma guvēju, lai atbildīgais subjekts pārliecinātos, ka spēs noteikt labuma guvēja identitāti izmaksas laikā vai laikā, kad labuma guvējs izmantos tam paredzētās tiesības.

12. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai klientu un faktisko īpašnieku identitātes pārbaude notiek pirms darījumu attiecību nodibināšanas vai pirms darījuma veikšanas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut, ka klienta un faktiskā īpašnieka identitātes pārbaude notiek darījumu attiecību dibināšanas laikā, ja tas nepieciešams, lai nepārtrauktu darījumdarbības normālu norisi, un ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risks ir neliels. Šādos gadījumos minētās procedūras tiek pabeigtas pēc pirmās tikšanās, cik drīz vien tas praktiski ir iespējams.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut atvērt kontu kredītiestādē vai finanšu iestādē, tostarp kontus, kas ļauj veikt darījumus ar pārvedamiem vērtspapīriem, ar noteikumu, ka tiek veikti atbilstīgi drošības pasākumi, lai nodrošinātu to, ka darījumus neveic klients vai to neveic viņa vārdā, kamēr nav panākta pilnīga atbilstība 11. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajiem pienākumiem.

4. Dalībvalstis prasa, lai gadījumos, kad attiecīgā iestāde vai persona neatbilst 11. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktam, tā neveiktu darījumus, izmantojot bankas kontu, nedibinātu darījumu attiecības vai neveiktu darījumu, un tā izbeigtu darījumu attiecības un apsvērtu ziņojuma par aizdomīgu darījumu sagatavošanu *FIU* saskaņā ar 32. pantu attiecībā uz šo klientu.

Dalībvalstis šā punkta pirmo daļu nepiemēro attiecībā uz notāriem, citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārējiem grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem, – ar stingru noteikumu, ka šāds atbrīvojums attiecas uz viņiem vienīgi tad, kad viņi pārbauda savu klientu juridisko stāvokli vai kad viņi aizstāv vai pārstāv minētos klientus, vai attiecībā uz tiesiskām procedūrām, ietverot konsultācijas par tiesisko procedūru uzsākšanu vai izvairīšanos no tām.

5. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti piemēro klienta uzticamības pārbaudes procedūras ne tikai attiecībā uz visiem jaunajiem klientiem, bet atbilstīgos brīžos arī attiecībā uz jau esošajiem klientiem, pamatojoties uz riska pakāpi, tostarp brīžos, kad mainās būtiski klienta apstākļi.

2. IEDAĻA

VIENKĀRŠOTA KLIENTA UZTICAMĪBAS PĀRBAUDE

13. pants

1. Ja dalībvalsts vai atbildīgais subjekts identificē zemāka riska jomas, minētā dalībvalsts var atļaut atbildīgajiem subjektiem piemērot vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus.
2. Pirms vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošanas atbildīgie subjekti pārlicinās, ka klienta attiecības vai darījums ir ar zemāku riska pakāpi.
3. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti veiktu darījumu vai darījumu attiecību pietiekamu uzraudzību, kas ļautu atklāt neparastus vai aizdomīgus darījumus.

14. pants

Vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku saistībā ar klientu veidiem, valstīm vai ģeogrāfiskajām zonām un konkrētiem produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem, dalībvalstis un atbildīgie subjekti ņem vērā vismaz potenciāli zemāka riska situāciju faktorus, kas izklāstīti II pielikumā.

15. pants

Eiropas uzraudzības iestādes līdz ... * [lūgums OV norādīt datumu:
24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] saskaņā ar 16. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 sniedz pamatnostādnes kompetentajām iestādēm un atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 2. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā, par riska faktoriem, kas jāņem vērā, un/vai par pasākumiem, kas jāveic situācijās, kurās ir piemēroti veikt vienkāršotas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Īpašu uzmanību pievērš darījumdarbības būtībai un apmēram, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, nosaka īpašus pasākumus.

PASTIPRINĀTA KLIENTA UZTICAMĪBAS PĀRBAUDE

16. pants

1. Gadījumos, kas noteikti šīs direktīvas 17. –24. pantā, un gadījumos saistībā ar fiziskām personām vai juridiskām personām, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, kurus Komisija identificējusi kā augsta riska saskaņā ar 8.a pantu, arī citos augstāka riska gadījumos, kurus identificējušas dalībvalstis vai atbildīgie subjekti, dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem piemērot pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, lai pienācīgi pārvaldītu un mazinātu minētos riskus.

Pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumi nav jāpieprasa automātiski attiecībā uz atbildīgo subjektu, kas veic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā, tādām filiālēm un meitasuzņēmumiem, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, kas atrodas trešās valstīs, kuras Komisija identificējusi kā augsta riska saskaņā ar 8.a pantu, ja šīs filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnīgi atbilst grupas mēroga politikai un procedūrām saskaņā ar 42. pantu. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti šos gadījumus izskatītu, izmantojot uz riska pakāpi balstītu pieeju.

2. Dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem, ciktāl tas ir saprātīgi iespējams, izpētīt kontekstu un mērķi visiem kompleksiem, neparasti lieliem darījumiem un visiem neparastiem darījumu veidiem, kam nav acīmredzama ekonomiska vai likumīga mērķa. Tie jo īpaši pastiprina darījumu attiecību uzraudzības pakāpi un veidu, lai noteiktu, vai minētie darījumi vai darbības šķiet aizdomīgi.

3. Vērtējot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku, dalībvalstis un atbildīgie subjekti ņem vērā vismaz III pielikumā izklāstītos potenciāli augstāka riska situāciju faktorus.

4. Eiropas uzraudzības iestādes līdz ... * [lūgums OV norādīt datumu:
24 mēneši pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] saskaņā ar 16. pantu Regulā (ES)
Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 sniedz pamatnostādnes
kompetentajām iestādēm un atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 2. panta 1. punkta 1. un
2. apakšpunktā, par riska faktoriem, kas jāņem vērā, un/vai par pasākumiem, kas jāveic situācijās,
kurās ir piemēroti veikt pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Īpašu uzmanību
pievērš darījumdarbības būtībai un apmēram, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, paredz īpašus
pasākumus.

17. pants

Attiecībā uz korespondējošām pārrobežu attiecībām ar respondentiestādēm no trešām valstīm
dalībvalstis papildus 11. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem prasa, lai to
kredītiestādes un finanšu iestādes:

- a) ievāc pietiekamu informāciju par respondentiestādi, lai pilnībā izprastu respondenta
darījumdarbības būtību un lai no publiski pieejamas informācijas noteiktu iestādes reputāciju un
uzraudzības kvalitāti;
- b) novērtē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas
kontroles, ko veic respondentiestāde;
- c) iegūst apstiprinājumu no augstākās vadības pirms jaunu korespondējošu attiecību
nodibināšanas;
- d) dokumentē katras iestādes attiecīgo atbildību;

e) attiecībā uz maksājumiem caur kontu pārlicinās, ka respondējošā kredītiestāde vai finanšu iestāde ir pārbaudījusi to klientu identitāti, kuriem ir tieša pieeja korespondentiestādes kontiem, un veikusi attiecībā uz šiem klientiem pastāvīgu uzticamības pārbaudi, kā arī, lai tā ir spējīga nodrošināt attiecīgus klienta uzticamības pārbaudes datus pēc korespondentiestādes prasības.

18. pants

Attiecībā uz darījumiem vai darījumu attiecībām ar politiski ietekmējamām personām dalībvalstis papildus 11. pantā noteiktajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem prasa, lai atbildīgajiem subjektiem:

- a) būtu piemērotas riska pārvaldības sistēmas, tostarp uz riska faktoriem balstītas procedūras, lai noteiktu, vai klients vai klienta faktiskais īpašnieks ir šāda persona;
- b) darījumu attiecībās ar šādām personām tie piemērotu šādus pasākumus:
  - ii) saņemtu augstākās vadības apstiprinājumu darījumu attiecību nodibināšanai vai turpināšanai ar šādiem klientiem;
  - iii) veiktu piemērotus pasākumus tā bagātības un finansējuma avota noteikšanai, kurš tiek izmantots darījumu attiecībās vai darījumā;
  - iv) veiktu nepārtrauktu pastiprinātu darījumu attiecību uzraudzību.

20. pants

Atbildīgie subjekti veic saprātīgus pasākumus, lai noteiktu, vai dzīvības apdrošināšanas vai citas ar ieguldījumiem saistītas apdrošināšanas polises labuma guvēji un/vai – attiecīgā gadījumā – labuma guvēja faktiskais īpašnieks ir politiski ietekmējamās personas. Minētos pasākumus veic vēlākais izmaksas laikā vai laikā, kad polise tiek cedēta pilnībā vai daļēji. Ja tiek identificēti augstāki riski, papildus parastajiem klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti:

- a) pirms tiek izmaksāti ieņēmumi no polises, informētu augstāko vadību;
- b) veiktu pastiprinātu pārbaudi attiecībā uz visām polises turētāja darbību attiecībām.

21. pants

Pasākumi, kas minēti 18. un 20. pantā, attiecas arī uz ģimenes locekļiem vai personām, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas ar šādām politiski ietekmējamām personām.

22. pants

Ja 18. un 20. pantā minēta persona vairs neieņem svarīgu amatu dalībvalstī vai trešā valstī vai svarīgu amatu starptautiskā organizācijā, atbildīgajiem subjektiem liek apsvērt risku, kādu minētā persona joprojām rada, un piemērot piemērotus, uz riska pakāpi balstītus pasākumus līdz laikam, kad tiek uzskatīts, ka minētā persona risku vairs nerada. Minētais laikposms nav īsāks par 12 mēnešiem.

23. pants

1. Dalībvalstis aizliedz kredītiestādēm un finanšu iestādēm iesaistīties korespondējošās attiecībās ar čaulas banku vai tās turpināt un prasa minētajām iestādēm veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās neiesaistās korespondējošās attiecībās ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, par kuru ir zināms, ka tā ļauj izmantot savus kontus čaulas bankai, vai tās neturpina.
2. Šā panta 1. punktā "čaulas banka" ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, vai iestāde, kas veic līdzvērtīgas darbības, un ir inkorporēta jurisdikcijā, kurā tā fiziski neatrodas, ietverot tās faktisko vadību, un tā nav saistīta ar kādu regulētu finanšu grupu.

24. pants

Dalībvalstis var atļaut atbildīgajiem subjektiem izmantot trešās personas, lai izpildītu 11. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā noteiktās prasības. Tomēr galīgā atbildība par minēto prasību izpildi gulstas uz atbildīgo subjektu, kurš izmanto trešo personu.

25. pants

1. Šajā iedaļā "trešās personas" ir 2. pantā uzskaitītie atbildīgie subjekti, minēto atbildīgo subjektu dalīborganizācijas vai federācijas vai citas iestādes vai personas, kas atrodas kādā dalībvalstī vai trešā valstī,

a) kura piemēro klienta uzticamības pārbaudes prasības un informācijas uzglabāšanas prasības, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, un

b) kurā minēto prasību atbilstība šīs direktīvas prasībām tiek uzraudzīta atbilstoši VI nodaļas 2. iedaļai.

2. Dalībvalstis aizliedz atbildīgajiem subjektiem paļauties uz trešām personām, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, kuras Komisija ir norādījusi kā augsta riska personas saskaņā ar 8.a pantu. Dalībvalstis var to atbildīgo subjektu, kas veic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā, filiāles un meitasuzņēmumus, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, atbrīvot no minētā aizlieguma, ja šīs filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnīgi atbilst grupas mēroga politikai un procedūrām saskaņā ar 42. pantu.

26. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti saņemtu no trešās personas, kuru tās izmanto, nepieciešamo informāciju par 11. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā noteiktajām prasībām.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti, pie kuriem vēršas klients, veiktu piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka trešā persona pēc pieprasījuma nekavējoties nosūta atbilstīgas identifikācijas un datu pārbaudes kopijas, kā arī citus atbilstīgus dokumentus par klienta vai faktiskā īpašnieka identitāti.

27. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai piederības valsts kompetentā iestāde (grupas mēroga politikai un kontrolei) un uzņēmējas valsts kompetentā iestāde (filiālēm un meitasuzņēmumiem) varētu uzskatīt, ka atbildīgais subjekts ar savu grupas programmu ievēro noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 25. un 26. pantu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) atbildīgais subjekts balstās uz informāciju, ko sniedz trešā persona, kas ir daļa no tās pašas grupas;
- b) minētā grupa piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, noteikumus par informācijas uzglabāšanu un programmas pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu saskaņā ar šo direktīvu vai līdzvērtīgiem noteikumiem;
- c) šā panta b) punktā minēto prasību efektīvu īstenošanu grupas līmenī uzrauga piederības valsts kompetenta iestāde.

28. pants

Šī iedaļa neattiecas uz attiecībām ar ārpakalpojumu sniedzējiem vai aģentiem, kad, pamatojoties uz līguma noteikumiem, ārpakalpojumu sniedzējs vai aģents jāuzskata par daļu no atbildīgā subjekta.

III NODAĻA

INFORMĀCIJA PAR FAKTISKAJIEM ĪPAŠNIEKIEM

29. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai no korporatīvām vienībām un citām juridiskām vienībām, kas inkorporētas to teritorijā, tiktu prasīts iegūt un glabāt adekvātu, pareizu un aktuālu informāciju par to faktiskajiem īpašniekiem, tostarp datus par kapitāla daļām, ko tās tur.

Dalībvalstis nodrošina, lai no šīm vienībām tiktu prasīts – papildus informācijai par to juridisko īpašnieku – sniegt atbildīgajiem subjektiem arī informāciju par faktisko īpašnieku, kad atbildīgie subjekti veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar II nodaļu.

2. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes un *FIU* varētu laikus piekļūt šā panta 1. punktā minētajai informācijai.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija par faktisko īpašnieku katrā dalībvalstī tiktu glabāta kādā centrālā reģistrā, piemēram, komercreģistrā, uzņēmumu reģistrā, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/101/EK ⁴⁶ 3. pantā, vai publiskā reģistrā. Dalībvalstis Komisijai paziņo šo valsts mehānismu iezīmes. Šajā datubāzē esošo informāciju par faktisko īpašnieku var iegūt saskaņā ar sistēmu attiecīgajā valstī.

4. Dalībvalstis prasa, lai informācija, kas glabājas 3. punktā minētajā centrālajā reģistrā, būtu adekvāta, pareiza un aktuāla.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija par faktisko īpašnieku visos gadījumos būtu pieejama:

a) kompetentajām iestādēm un *FIU*, bez jebkādiem ierobežojumiem;

---

⁴⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/101/EK (2009. gada 16. septembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (*OV L 258, 1.10.2009., 11. lpp.*).

- b) atbildīgajiem subjektiem, kad tie veic klienta uzticamības pārbaudes saskaņā ar II nodaļu;
- c) visām personām vai organizācijām, kas var pierādīt, ka tām ir likumīgas intereses. Minētajām personām vai organizācijām dara pieejamu vismaz šādu informāciju par faktisko īpašnieku:
  - i) vārdu, uzvārdu;
  - ii) dzimšanas mēnesi un gadu;
  - iii) valstspiederību;
  - iv) pastāvīgās dzīvesvietas valsti;
  - v) turētās kapitāla daļas veidu un apmēru.

Šā punkta nolūkā piekļuve informācijai par faktisko īpašnieku atbilst datu aizsardzības noteikumiem, un uz to var attiecināt reģistrāciju tiešsaistē un maksas iekasēšanu. Maksa par informācijas iegūšanu nepārsniedz attiecīgās administratīvās izmaksas.

6. Centrālais reģistrs nodrošina kompetentajām iestādēm un *FIU* savlaicīgu un neierobežotu piekļuvi, nebrīdinot attiecīgo vienību. Tas ļauj arī atbildīgajiem subjektiem laikus piekļūt informācijai.

7. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes un *FIU* spētu laikus sniegt 1. un 3. punktā minēto informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un *FIU*.

8. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti nolūkā izpildīt savus šajā direktīvā noteiktos pienākumus saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi nepaļautos tikai uz 3. punktā minētajā centrālajā reģistrā iekļauto informāciju. Minētos pienākumus pilda, izmantojot uz risku balstītu pieeju.

9. Dalībvalsts ārkārtas apstākļos, izvērtējot katru atsevišķo gadījumu, var paredzēt izņēmumus attiecībā uz šā panta 5. punkta b) un c) apakšpunktā minēto piekļuvi visai informācijai par faktisko īpašnieku vai daļai no šīs informācijas, ja šāda piekļuve faktisko īpašnieku pakļautu krāpšanas, nolaupīšanas, šantāžas, vardarbības vai iebiedēšanas riskam vai ja faktiskais īpašnieks ir nepilngadīgs bērns vai cita veida rīcībnespējīga persona. Saskaņā ar šo punktu piešķirtie izņēmumi netiek piemēroti tiem atbildīgajiem subjektiem, kas minēti 2. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā, un tiem, kas minēti 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta b) punktā, ja tie ir valsts ierēdņi.

10. Četru gadu laikā pēc dienas, kad stājusies spēkā šī direktīva, Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā ir izvērtēti nosacījumi un tehniskās specifikācijas un procedūras, lai nodrošinātu centrālo reģistru drošu un efektīvu savstarpējo savienojamību ar Eiropas centrālās platformas starpniecību, kura ir izveidota ar Direktīvas 2009/101/EK 4.a pantu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

30. pants

Dalībvalstis prasa, lai ar tiešu pilnvarojumu pilnvarotās personas saskaņā ar to tiesību aktiem iegūtu un uzturētu adekvātu, pareizu un aktuālu informāciju par faktiskajiem īpašniekiem attiecībā uz trastu.

Minētā informācija ietver trasta dibinātāja, pilnvarotās(-o) personas(-u), trasta pārraudzītāja (ja tāds ir), labuma guvēju vai labuma guvēju kategorijas identitāti un visu citu fizisko personu identitāti, kuras īsteno efektīvu kontroli pār trastu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai pilnvarotās personas atklātu atbildīgajiem subjektiem savu statusu un savlaicīgi sniegtu 1. punktā minēto informāciju, kad tās kā pilnvarotās personas veido darījumu attiecības vai veic gadījuma rakstura darījumu, kas pārsniedz 10. panta b), c) un d) punktā noteikto robežvērtību.

3. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes un *FIU* varētu laikus piekļūt šā panta 1. punktā minētajai informācijai.
4. Dalībvalstis prasa, lai 1. punktā minētā informācija tiktu glabāta centrālajā reģistrā, ja trasta darbības rezultātā rodas nodokļu sekas. Centrālais reģistrs nodrošina kompetentajām iestādēm un *FIU* savlaicīgu un neierobežotu piekļuvi, nebrīdinot attiecīgā trasta puses. Tas var laikus dot piekļuvi arī atbildīgajiem subjektiem, kad tie saskaņā ar II nodaļu veic klienta uzticamības pārbaudes pasākumus. Dalībvalstis Komisijai paziņo šo valsts mehānismu iezīmes.
5. Dalībvalstis prasa, lai informācija, kas glabājas 4. punktā minētajā centrālajā reģistrā, būtu adekvāta, pareiza un aktuāla.
6. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti nolūkā izpildīt savus šajā direktīvā noteiktos pienākumus saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi nepaļautos tikai uz 4. punktā minētajā centrālajā reģistrā iekļauto informāciju. Minētos pienākumus izpilda, izmantojot uz risku balstītu pieeju.
7. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes un *FIU* varētu laikus sniegt 1. un 4. punktā minēto informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un *FIU*.
8. Dalībvalstis nodrošina, lai šajā pantā paredzētos pasākumus piemērotu cita veida juridiskiem veidojumiem, kuru struktūra vai funkcijas ir līdzīgas trastiem.
9. Četru gadu laikā pēc dienas, kad stājusies spēkā šī direktīva, Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā ir izvērtēti nosacījumi un tehniskās specifikācijas un procedūras, lai nodrošinātu centrālo reģistru drošu un efektīvu savstarpējo savienojamību. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.

IV NODAĻA
ZIŅOŠANAS PIENĀKUMI

1. IEDAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

31. pants

1. Katra dalībvalsts izveido *FIU*, lai efektīvi novērstu, atklātu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu.
2. Dalībvalstis Komisijai rakstveidā paziņo attiecīgo *FIU* nosaukumu un adresi.
3. *FIU* ir funkcionāli neatkarīgas un autonomas. Funkcionāli neatkarīgas un autonomas *FIU* nozīmē, ka *FIU* ir pilnvaras un spējas veikt savas funkcijas brīvi, tostarp pieņemt patstāvīgu lēmumu analizēt, pieprasīt un izplatīt konkrētu informāciju. *FIU* kā centrālā valsts vienība atbild par ziņojumu par aizdomīgiem darījumiem un citas informācijas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītiem predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu saņemšanu un analīzi. *FIU* ir atbildīga par šīs analīzes rezultātu un jebkuras atbilstīgas papildinformācijas nosūtīšanu kompetentajām iestādēm, ja ir pamats aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, saistītiem predikatīviem nodarījumiem vai teroristu finansēšanu. Tā spēj iegūt papildinformāciju no atbildīgajiem subjektiem.
FIU tiek piešķirti pietiekami finanšu līdzekļi, cilvēkresursi un tehniskie līdzekļi, lai tā varētu pildīt savus uzdevumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai *FIU* ir savlaicīgas tiešas vai netiešas piekļuves tiesības finanšu, administratīvai un tiesībaizsardzības informācijai, kas tai vajadzīga savu uzdevumu pienācīgai izpildei. *FIU* spēj atbildēt uz savas dalībvalsts kompetento iestāžu pieprasījumiem pēc informācijas, ja tās motivē bažas par predikatīviem nodarījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai bažas par teroristu finansēšanu. Lēmums par analīzes veikšanu vai informācijas izplatīšanu paliek *FIU* ziņā. Ja ir faktiski iemesli uzskatīt, ka šādas informācijas sniegšana negatīvi ietekmētu notiekošo izmeklēšanu vai analīzi vai, ārkārtas apstākļos, ja informācijas atklāšana būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskas vai juridiskas personas likumīgām interesēm, vai neatbilstīga nolūkam, kādā tā ir pieprasīta, *FIU* nav pienākuma izpildīt pieprasījumu. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes informētu *FIU* par saskaņā ar šo pantu sniegtās informācijas izmantojumu, un par uz tās pamata veiktās izmeklēšanas vai pārbažu rezultātiem.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai *FIU* būtu pilnvaras steidzami veikt tiešu vai netiešu darbību, ja ir aizdomas, ka darījums ir saistīts ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu, apturot vai atsaucot piekrišanu, ka darījums var notikt, lai analizētu darījumu, apstiprinātu aizdomas un izplatītu analīzes rezultātus kompetentajām iestādēm. *FIU* ir pilnvaras veikt šādu tiešu vai netiešu darbību pēc citas dalībvalsts *FIU* pieprasījuma uz laikposmiem un saskaņā ar nosacījumiem, kas noteikti pieprasījuma saņēmējas *FIU* valsts tiesību aktos.

6. *FIU* analīzes funkcija ietver:

a) operatīvo analīzi, kas vērsta uz atsevišķiem gadījumiem un konkrētiem mērķiem vai uz atbilstīgi atlasītu informāciju, atkarībā no saņemtās atklātās informācijas veida un apjoma un paredzētā izmantojuma pēc izplatīšanas; un

b) stratēģisku analīzi, kas pēta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas tendences un veidus.

32. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti un, attiecīgos gadījumos, to direktori un darbinieki pilnībā sadarbotos, nekavējoties:

a) pēc pašu iniciatīvas informējot *FIU*, tostarp iesniedzot ziņojumu, ja atbildīgais subjekts zina vai tam ir aizdomas vai pamatots iemesls uzskatīt, ka līdzekļi, neatkarīgi no iesaistītās summas, ir iegūti noziedzīgas darbības rezultātā vai ir saistīti ar teroristu finansēšanu, un šādos gadījumos nekavējoties atbildot uz *FIU* papildu informācijas pieprasījumiem;

b) tieši vai netieši sniedzot visu nepieciešamo informāciju *FIU* pēc tās pieprasījuma saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas piemērojamos tiesību aktos.

Tiek ziņots par visiem aizdomīgiem darījumiem, tostarp par darījumu mēģinājumiem.

2. Informāciju, kas minēta šā panta 1. punktā, nodod tālāk *FIU* tajā dalībvalstī, kuras teritorijā veic uzņēmējdarbību atbildīgais subjekts, kas nodod informāciju. Persona vai personas, kuras ir izraudzītas saskaņā ar 8. panta 4. punktu, nodod informāciju tālāk.

33. pants

1. Atkāpjoties no 32. panta 1. punkta, attiecībā uz personām, kas minētas 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a), b) un d) punktā, dalībvalstis var izraudzīties piemērotu attiecīgās profesijas pašregulējuma iestādi kā iestādi, kura saņem 32. panta 1. punktā minēto informāciju.

Neskarot 2. punktu, izraudzītā pašregulējuma iestāde pirmajā daļā minētajos gadījumos informāciju nekavējoties un nefiltrējot nodod *FIU*.

2. Dalībvalstis nepiemēro notāriem, citiem neatkarīgajiem juridisko profesiju pārstāvjiem, revidentiem, ārējiem grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem pienākumus, kas izklāstīti 32. panta 1. punktā, ar stingru noteikumu, ka šāds atbrīvojums attiecas vienīgi uz informāciju, kuru viņi saņem vai iegūst par kādu no saviem klientiem, kad nosaka sava klienta juridisko stāvokli vai veic savu uzdevumu, minēto klientu aizstāvot vai pārstāvot, vai attiecībā uz tiesiskām procedūrām, ietverot konsultācijas par tiesisko procedūru uzsākšanu vai izvairīšanos no tām, neatkarīgi no tā, vai šī informācija ir iegūta vai saņemta pirms, pēc šādām tiesiskām procedūrām vai to laikā.

34. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai atbildīgie subjekti atturētos no tādu darījumu veikšanas, par kuriem ir informācija vai pastāv aizdomas, ka tie ir saistīti ar noziedzīgas darbības rezultātā iegūtiem līdzekļiem vai teroristu finansēšanu, kamēr tie nav pabeiguši nepieciešamo darbību saskaņā ar 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu un izpildījuši visas citas konkrētas kompetento iestāžu sniegtas norādes atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja nav iespējams atturēties no 1. punktā minēto darījumu veikšanas vai ja pastāv iespēja, ka tas traucēs centienus saukt pie atbildības aizdomās turamo darbību labuma guvējus, attiecīgie atbildīgie subjekti tūlīt pēc tam sniedz informāciju *FIU*.

35. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai 45. pantā minētās kompetentās iestādes nekavējoties informētu *FIU*, ja, veicot atbildīgo subjektu pārbaudes, vai jebkādā citā veidā tās atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai uzraudzības iestādes, kuras, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, ir pilnvarotas uzraudzīt fondu biržu, valūtas un atvasināto finanšu instrumentu tirgus, informētu *FIU*, ja tās atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu.

36. pants

Tas, ka atbildīgais subjekts vai šāda atbildīgā subjekta darbinieks vai direktors godprātīgi atklāj informāciju saskaņā ar šīs direktīvas 32. un 33. pantu, nav uzskatāms par līgumā vai kādā normatīvā vai administratīvā aktā noteiktu ierobežojumu neievērošanu attiecībā uz informācijas atklāšanu un nerada nekāda veida atbildību atbildīgajam subjektam vai tā direktoriem vai darbiniekiem pat tādos gadījumos, kad viņi precīzi neapjauta informācijas pamatā esošo noziedzīgo darbību, un neatkarīgi no tā, vai pretlikumīgā darbība faktiski notika.

37. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai personas, tostarp atbildīgo subjektu darbinieki un pārstāvji, kas iekšēji vai *FIU* ziņo par aizdomām attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu, tiktu pienācīgi aizsargāti no draudiem vai naidīgām darbībām, un jo īpaši no negatīvām vai diskriminējošām darbībām darba attiecībās.

2. iedaļa

Atklāšanas aizliegums

38. pants

1. Atbildīgie subjekti un to direktori un darbinieki neatklāj attiecīgajam klientam vai citām trešām personām to, ka informācija tiek, tiks vai ir tikusi sniegta saskaņā ar 32. un 33. pantu vai tiek veikta vai var tikt veikta analīze saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu.
2. Aizliegums, kas noteikts 1. punktā, neattiecas uz informācijas atklāšanu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tostarp pašregulējuma iestādēm, vai informācijas atklāšanu tiesībaizsardzības nolūkā.

3. Aizliegums, kas noteikts šā panta 1. punktā neliedz atklāt informāciju starp 2. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā minētajiem dalībvalstu atbildīgajiem subjektiem un starp minētajiem subjektiem un to filiālēm un meitasuzņēmumiem, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa un kuri veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, ar noteikumu, ka šīs filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, pilnībā ievēro grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp grupā noteiktās informācijas apmaiņas procedūras saskaņā ar 42. pantu un ka minētā grupas mēroga politika un procedūras atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām.
4. Aizliegums, kas noteikts 1. punktā, neliedz atklāt informāciju starp 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a) un b) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstīs vai subjektiem trešās valstīs, kurās ir noteiktas šai direktīvai līdzvērtīgas prasības, ja tie savus profesionālos pienākumus veic, piederot pie tās pašas juridiskās personas vai arī darbojoties tīklā, neatkarīgi no tā, vai viņi ir vai nav tās darbinieki.
- Šā punkta pirmajā daļā "tīkls" nozīmē plašāku struktūru, pie kuras pieder minētā persona un kurai ir kopīgs īpašums, kopīga vadība vai kopīga atbilstības kontrole.
5. Attiecībā uz 2. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, 2. apakšpunktā un 3. apakšpunkta a) un b) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem gadījumos, kas skar vienus un tos pašus klientus un darījumus, kuros piedalās divi vai vairāki atbildīgie subjekti, aizliegums, kas minēts šā panta 1. punktā, neliedz atklāt informāciju starp attiecīgajiem atbildīgajiem subjektiem, ar noteikumu, ka tie ir no kādas dalībvalsts vai subjekti kādā trešā valstī, kurā ir noteiktas šai direktīvai līdzvērtīgas prasības, un ka tie pieder pie vienas un tās pašas profesionālās kategorijas un uz tiem attiecas pienākumi attiecībā uz dienesta noslēpumu un personas datu aizsardzību.
6. Ja 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a) un b) punktā minētie atbildīgie subjekti cenšas klientu atturēt no pretlikumīgas darbības, tas nav uzskatāms par informācijas atklāšanu 1. punkta nozīmē.

V NODAĻA

DATU AIZSARDZĪBA, INFORMĀCIAJAS UZGLABĀŠANA UN STATISTIKAS DATI

39. pants

1. Lai *FIU* vai citas kompetentās iestādes varētu novērst, atklāt un izmeklēt iespējamus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas gadījumus, dalībvalstis pieprasa atbildīgajiem subjektiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem uzglabāt šādus dokumentus un informāciju:

a) klienta uzticamības pārbaudes gadījumā – to dokumentu un informācijas kopiju, kuri ir vajadzīgi, lai saskaņā ar šo direktīvu varētu pildīt klienta uzticamības pārbaudes pienākumus, – piecus gadus pēc tam, kad ir izbeigušās darījumu attiecības ar to klientu vai kad tika veikts gadījuma rakstura darījums. Pēc minētā uzglabāšanas laikposma beigām personas datus dzēš, ja vien nav citādi paredzēts valsts tiesību aktos, ar kuriem nosaka apstākļus, kādos atbildīgie subjekti var uzglabāt vai uzglabā datus arī turpmāk. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt turpmāku uzglabāšanu vienīgi pēc tam, kad tās ir rūpīgi izvērtējušas šādas uzglabāšanas pagarināšanas nepieciešamību un samērīgumu un ir apstiprinājies, ka tā ir vajadzīga, lai novērstu, atklātu un izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu. Maksimālais datu uzglabāšanas laikposma pagarinājums nepārsniedz vēl piecus gadus;

b) darījumus apstiprinošos pierādījumus un darījumu informāciju, kuri aptver dokumentu oriģinālus vai kopijas, kas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem ir pieņemami tiesvedībā un kas ir vajadzīgi darījumu identifikācijai, par laikposmu, kas ir pieci gadi pēc tam, kad ir veikts darījums, ja tas ir bijis gadījuma darījums, vai kad ir beigušās darījumu attiecības. Šim laikposmam beidzoties, personas datus dzēš, izņemot gadījumus, kad citādi paredzēts valsts tiesību aktos, ar kuriem nosaka apstākļus, kādos atbildīgie subjekti var uzglabāt vai uzglabā datus arī turpmāk. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt turpmāku uzglabāšanu vienīgi pēc tam, kad tās ir rūpīgi izvērtējušas šādas uzglabāšanas pagarināšanas nepieciešamību un samērīgumu un ir apstiprinājies, ka tā ir vajadzīga, lai novērstu, atklātu un izmeklētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu. Maksimālais datu uzglabāšanas laikposma pagarinājums nepārsniedz vēl piecus gadus.

2. Gadījumā, ja dienā, kad stājas spēkā šī direktīva, kādā dalībvalstī notiek tiesiskas procedūras attiecībā uz aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu, un atbildīgais subjekts uzglabā informāciju vai dokumentus, kas saistīti ar šādām notiekošām procedūrām, atbildīgais subjekts šādu informāciju vai dokumentus saskaņā ar valsts tiesību aktiem var uzglabāt piecus gadus, sākot no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas. Dalībvalstis, neskarot valsts krimināltiesību normas par pierādījumiem, kuras piemēro notiekošā kriminālizmeklēšanā un tiesiskās procedūrās, var atļaut vai pieprasīt šādu datu vai informācijas uzglabāšanu vēl uz pieciem gadiem, ja ir apstiprinājies, ka šāda pagarināšana ir nepieciešama un samērīga, lai novērstu, atklātu, izmeklētu vai veiktu kriminālizmeklēšanu attiecībā uz aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu.

39.a pants

1. Direktīvu 95/46/EK, kā tā ir transponēta valsts tiesību aktos, piemēro personas datu apstrādei dalībvalstīs saistībā ar šo direktīvu. Regulu (EK) Nr. 45/2001 piemēro personas datu apstrādei, ko veic Komisija, EBI, EAAPI un EVTI.

2. Personas datus apstrādā vienīgi atbildīgie subjekti, pamatojoties uz šo direktīvu, nolūkā novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, kā minēts 1. pantā, un tos tālāk neapstrādā veidā, kas neatbilst minētajiem mērķiem. Personas datu apstrāde, pamatojoties uz šo direktīvu, komerciāliem mērķiem ir aizliegta.

3. Atbildīgie subjekti jauniem klientiem pirms darījumu attiecību nodibināšanas vai gadījuma darījuma veikšanas sniedz Direktīvas 95/46/EK 10. pantā noteikto informāciju. Minētajā informācijā jo īpaši ir ietverts vispārējs paziņojums par atbildīgo subjektu juridiskajiem pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu, apstrādājot personas datus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas nolūkos, kā minēts 1. pantā.

4. Attiecībā uz direktīvas 38. panta 1. punktā noteikto atklāšanas aizlieguma piemērošanu dalībvalstis pieņem normatīvus pasākumus, ar kuriem pilnībā vai daļēji tiek ierobežotas datu subjekta tiesības piekļūt saviem datiem, ciktāl šāds daļējs vai pilnīgs ierobežojums ir pasākums, kas demokrātiskā sabiedrībā ir vajadzīgs un samērīgs, pienācīgi ņemot vērā attiecīgās personas likumīgās intereses:

- a) lai atbildīgais subjekts vai valsts kompetentā iestāde varētu labi pildīt savus uzdevumus šīs direktīvas nolūkiem vai
- b) lai izvairītos no tādu oficiālu vai tiesisku pārbaužu, izvērtējumu, izmeklēšanu vai procedūru kavēšanas šīs direktīvas nolūkā un lai nodrošinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas neapdraudētu novēršanu, izmeklēšanu un atklāšanu.

40. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai to atbildīgajiem subjektiem būtu sistēmas, kas tiem ļautu izsmeļoši un ātri atbildēt uz *FIU* vai citu iestāžu pieprasījumiem saskaņā ar viņu valsts tiesību aktiem sniegt informāciju par to, vai tiem ir vai pēdējo piecu gadu laikā ir bijušas darījumu attiecības ar konkrētām fiziskām vai juridiskām personām, kā arī par minēto attiecību būtību, izmantojot drošus kanālus un nodrošinot pieprasījumu pilnīgu konfidencialitāti.

40.a pants

Tiek uzskatīts, ka datu apstrāde, pamatojoties uz šo direktīvu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas nolūkos, kā minēts 1. pantā, notiek sabiedrības interesēs saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK.

41. pants

1. Valsts riska novērtējumu sagatavošanas veicināšanai saskaņā ar 7. pantu dalībvalstis nodrošina, lai tās būtu spējīgas pārskatīt savu sistēmu efektivitāti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas apkarošanā, šim nolūkam izveidojot visaptverošu statistiku par šādu sistēmu efektivitāti.

2. Šā panta 1. punktā minētajā statistikā ir ietverti:

a) dati, ar kuriem tiek novērtēts, cik plašas un svarīgas ir dažādās nozares, kas ir šīs direktīvas darbības jomā, tostarp vienību un personu skaits katrā nozarē un katras nozares ekonomiskā nozīme;

b) dati, ar kuriem tiek novērtēti ziņošanas, izmeklēšanas un tiesvedības posmi valsts režīmā, ar ko novērš nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, tostarp aizdomīgo darījumu skaits, par kuriem ziņots *FIU*, pēc minētajiem ziņojumiem veiktie pasākumi un gada laikā izmeklēto gadījumu skaits un to personu skaits, pret kurām veikta kriminālvajāšana, par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas noziegumiem notiesāto personu skaits, predikatīvo noziedzīgo nodarījumu veidi – ja šāda informācija ir pieejama – un iesaldētā, aizturētā vai konfiscētā īpašuma vērtība, kas izteikta euro;

ba) ja pieejami, – dati, kas uzrāda tādu ziņojumu skaitu un procentuālo īpatsvaru, uz kuru pamata ir sākta izmeklēšana, pievienojot atbildīgajām iestādēm iesniegtu gada ziņojumu, kur ir sīki precizēta iesniegtu ziņojumu lietderība un pasākumi, kas ir veikti pēc ziņojumiem;

bb) dati par tādu pārrobežu informācijas pieprasījumu skaitu, kurus *FIU* ir attiecīgi iesniegusi, saņēmusi, atteikusi un daļēji vai pilnībā atbildējusi.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu publicēts to statistikas ziņojumu konsolidēts pārskats, un nosūta Komisijai 2. punktā minēto statistiku.

VI NODAĻA
POLITIKA, PROCEDŪRAS UN UZRAUDZĪBA

1. IEDAĻA

IEKŠĒJĀS PROCEDŪRAS, APMĀCĪBA UN ATGRIEZENISKĀ SAITE

42. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, kas ir kādas grupas sastāvā, īstenotu grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp datu aizsardzības politiku un grupā noteikto informācijas apmaiņas politiku un procedūras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkos. Minēto politiku un procedūras dalībvalstīs un trešās valstīs efektīvi īsteno filiāļu un to meitasuzņēmumu līmenī, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa.

1.a Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, kuri vada uzņēmumus citā dalībvalstī, nodrošinātu, ka šie uzņēmumi ievērotu minētās citas dalībvalsts valsts noteikumus, kas attiecas uz šo direktīvu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, ja atbildīgajiem subjektiem ir filiāles vai meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, trešās valstīs, kur minimālās prasības attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanu nav tik stingras kā attiecīgajā dalībvalstī, šo subjektu trešā valstī izvietotās filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, īstenotu attiecīgās dalībvalsts prasības, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību, tiktāl, ciktāl to atļauj trešās valsts normatīvie un administratīvie akti.

3. Dalībvalstis un *EUI* informē cita citu par gadījumiem, kad trešās valsts tiesību akti neļauj piemērot 1. punktā paredzētos pasākumus un kad risinājuma panākšanai varētu rīkoties saskaņoti.

4. Dalībvalstis prasa, lai gadījumos, kad trešās valsts tiesību akti neļauj piemērot 1. punktā minētos pasākumus, atbildīgie subjekti nodrošinātu, ka filiāles un meitasuzņēmumi, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa, šajā trešā valstī veic papildu pasākumus, lai efektīvi ierobežotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risku, un informētu savas piederības valsts uzraudzītājus. Ja papildu pasākumi nav pietiekami, piederības valsts kompetentās iestādes veic papildu uzraudzības pasākumus, tostarp prasot grupai neveikt vai izbeigt darījumu attiecības un neveikt darījumus un, vajadzības gadījumā, prasot grupai izbeigt savas darbības trešajā valstī.

5. *EUI* izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, norādot šā panta 4. punktā minēto papildu pasākumu veidu un minimuma darbības, kas jāveic 2. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem, ja trešās valsts tiesību akti neļauj piemērot pasākumus, kas prasīti šā panta 1. un 2. punktā.

EUI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz... *[OV – lūdzu ievietot datumu: diena, kas ir 18 mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

6. Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt 5. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

7. Dalībvalstis nodrošina, lai informācijas apmaiņa grupas iekšienē ir atļauta. Informāciju, kas ziņota *FIU*, par aizdomām, ka naudas līdzekļi ir iegūti noziedzīgas darbības rezultātā vai ir saistīti ar teroristu finansēšanu, izplata grupas iekšienē, izņemot gadījumus, kad *FIU* norādījusi citādi.

8. Dalībvalstis var prasīt elektroniskās naudas emitentiem, kas definēti Direktīvā 2009/110/EK, un maksājumu pakalpojuma sniedzējiem, kas definēti Direktīvā 2007/64/EK, ja tie veic uzņēmējdarbību to teritorijā kādā no veidiem, kas nav filiāle, un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, iecelt centrālo kontaktpunktu to teritorijā, lai iecelējistādes vārdā nodrošinātu atbilstību nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumiem un lai atvieglotu uzraudzību, ko veic kompetentās iestādes, tostarp pēc pieprasījuma sniedzot kompetentajām iestādēm dokumentus un informāciju.

9. EUI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu ar kritērijiem, lai noteiktu apstākļus, kādos ir piemēroti saskaņā ar 8. punktu iecelt centrālo kontaktpunktu, un to, kādām vajadzētu būt centrālo kontaktpunktu funkcijām.

EUI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz... *[OV – lūdzu ievietot datumu: diena, kas ir divus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

10. Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt 9. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

43. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti veiktu pasākumus, kas ir samērīgi ar to risku, būtību un apmēru, tā lai to darbinieki būtu informēti par noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, tostarp attiecīgajām datu aizsardzības prasībām.

Minētie pasākumi ietver to darbinieku piedalīšanos īpašās pastāvīgās mācību programmās, lai palīdzētu viņiem atpazīt iespējamās ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu saistītas darbības un dotu viņiem norādījumus, kā rīkoties šādos gadījumos.

Ja fiziska persona, kas pieder pie kādas no 2. panta 1. punkta 3. apakšpunktā uzskaitītajām kategorijām, veic profesionālo darbību kā kādas juridiskas personas darbinieks, šīs iedaļas pienākumi ir piemērojami minētajai juridiskajai personai, nevis fiziskajai personai.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgajiem subjektiem būtu piekļuve aktuālākajai informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizētāju un teroristu finansētāju praksē izmantotajiem paņēmieniem un par pazīmēm, pēc kurām ir iespējams atpazīt aizdomīgus darījumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai, kad tas ir iespējams, atbildīgajiem subjektiem tiktu sniegta savlaicīga informācija par to, cik efektīvi ir bijuši ziņojumi par aizdomīgiem darījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu un kādi pasākumi pēc tam ir veikti.

3.a Dalībvalstis prasa, lai attiecīgā gadījumā atbildīgie subjekti noteiktu valdes locekli, kas būtu atbildīgs par to normatīvo un administratīvo noteikumu īstenošanu, kuri ir vajadzīgi šīs direktīvas ievērošanai.

2. IEDAĻA

UZRAUDZĪBA

44. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai valūtas maiņas un čeku iekasēšanas punktus, trasta vai sabiedrības pakalpojumu sniedzējus licencētu vai reģistrētu un lai azartspēļu pakalpojumu sniedzējus regulētu.
2. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes nodrošinātu, ka personas, kuras ieņem vadošus amatus 1. punktā minētajās vienībās, vai kuras ir šādu vienību faktiskie īpašnieki, ir atbilstīgas un piemērotas personas.
3. Attiecībā uz 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a), b), d) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes veiktu nepieciešamos pasākumus, ar ko netiek pieļauts, ka par krimināliem nodarījumiem iepriekšminētajās jomās sodītas personas vai to līdzdalībnieki ieņem vadošus amatus minētajos atbildīgajos subjektos vai ir to faktiskie īpašnieki.

45. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes efektīvi uzraudzītu šīs direktīvas prasību ievērošanu un veic vajadzīgos pasākumus tās nodrošināšanai.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu piemērotas pilnvaras, tostarp pilnvaras pieprasīt jebkuru informāciju, kas saistīta ar atbilstības uzraudzību un darbības pārbaudēm, un lai tām būtu pienācīgi finanšu, cilvēku un tehniskie resursi savu pienākumu veikšanai. Dalībvalstis nodrošina, lai minēto iestāžu darbinieki ievērotu augstus profesionālos standartus, tostarp konfidencialitātes un datu aizsardzības standartus, būtu ļoti godīgi un ar vajadzīgajām prasmēm.

3. Attiecībā uz kredītiestādēm, finanšu iestādēm un azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem kompetentajām iestādēm ir pastiprinātas uzraudzības pilnvaras.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā atbildīgais subjekts vada uzņēmumus, uzraudzītu, ka šie uzņēmumi ievēro minētās dalībvalsts noteikumus, kas attiecas uz šo direktīvu. Attiecībā uz uzņēmumiem, kas minēti 42. panta 8. punktā, šāda uzraudzība var ietvert atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai novērstu nopietnus pārkāpumus, kuriem nekavējoties ir jāpiemēro tiesiskās aizsardzības līdzekļi. Šie pasākumi ir pagaidu un tos izbeidz, kad konstatētie pārkāpumi ir novērsti, tostarp, ar piederības valsts kompetento iestāžu palīdzību vai sadarbībā ar tām saskaņā ar šīs direktīvas 42. panta 1. a punktu.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā atbildīgais subjekts vada uzņēmumus, sadarbotos ar kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā atbildīgajam subjektam ir galvenais birojs, lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību efektīvu uzraudzību.

6. Dalībvalstis nodrošina, lai, piemērojot uz risku balstītas uzraudzības pieeju, kompetentajām iestādēm:

a) būtu skaidra izpratne par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku to valstī;

b) būtu piekļuve uz vietas un attālināta piekļuve visai attiecīgajai informācijai par konkrētiem iekšzemes un starptautiskiem riskiem saistībā ar atbildīgā subjekta klientiem, produktiem un pakalpojumiem; un

c) klātienēs un neklātienēs uzraudzības biežumam un intensitātei par pamatu kalpotu atbildīgā subjekta riska profils un valstī pastāvošais nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risks.

7. Atbildīgo subjektu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas riska profila novērtējumu, ietverot neatbilstības riskus, pārskata gan regulāri, gan tad, kad atbildīgā subjekta pārvaldībā un darbībā notiek būtiski notikumi vai izmaiņas.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes ņemtu vērā atbildīgajam subjektam doto rīcības brīvības pakāpi un attiecīgi pārskatītu riska novērtējumus, kas ir šīs rīcības brīvības pamatā, un tā politikas, iekšējo kontroļu un procedūru piemērotību un īstenošanu.

9. Attiecībā uz 2. panta 1. punkta 3. apakšpunkta a), b) un d) punktā minētajiem atbildīgajiem subjektiem dalībvalstis var atļaut pašregulējuma iestādām veikt 1. punktā minētos uzdevumus ar noteikumu, ka tās atbilst šā panta 2. punktam.

10. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 16. pantu EUI līdz *[OV – lūdzu ievietot datumu: diena, kas ir divus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] izdod kompetentajām iestādēm adresētas pamatnostādnes par uzraudzības iezīmēm, kas balstītas uz riska pakāpi, un par pasākumiem, kas jāveic, īstenojot uzraudzību, kas pamatojas uz riska pakāpi. Īpaši būtu jāņem vērā darījumdarbības veids un apjoms, un, ja tas ir vajadzīgs un samērīgi, būtu jāparedz īpaši pasākumi.

3. IEDAĻA

SADARBĪBA

I APAKŠIEDAĻA

VALSTS LĪMEŅA SADARBĪBA

46. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai politikas veidotājiem, *FIU*, uzraudzītājiem un citām kompetentajām iestādēm, kas iesaistītas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanā un teroristu finansēšanas apkarošanā, būtu efektīvi mehānismi, tā lai tās iekšzemē varētu sadarboties un koordinēt politikas un pasākumu izstrādi un īstenošanu nolūkā apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un teroristu finansēšanu, tostarp, izpildīt savu pienākumu saskaņā ar šīs direktīvas 7. pantu.

II APAKŠIEDAĻA

Sadarbība ar *EUI*

47. pants

Kompetentās iestādes sniedz *EUI* visu informāciju, kas nepieciešama, lai veiktu savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

III APAKŠIEDAĻA

SADARBĪBA STARP *FIU* UN AR EIROPAS KOMISIJU

48. pants

Komisija var sniegt tādu atbalstu, kāds var būt nepieciešams, lai atvieglotu koordinēšanu, tostarp informācijas apmaiņu starp *FIU* Savienības teritorijā. Tā var regulāri sasaukt ES *FIU* platformu sanāksmes, kurās piedalās dalībvalstu *FIU* pārstāvji, lai sekmētu sadarbību starp *FIU*, apmainītos viedokļiem un sniegtu padomus īstenošanas jautājumos, kas ir svarīgi *FIU* un ziņošanas iestādēm, kā arī tādos sadarbības jautājumos kā efektīva *FIU* sadarbība, tādu aizdomīgu darījumu identifikācija, kuriem ir pārrobežu dimensija, ziņošanas formātu standartizācija, izmantojot tīklu *FIU.NET* vai tā pēctecīgo tīklu, kopīga pārrobežu gadījumu analīze, tādu tendenču un faktoru identifikācija, kuri ir būtiski, lai novērtētu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku gan valsts, gan pārvalstiskā līmenī.

49. pants

Dalībvalstis nodrošina, lai to *FIU* pēc iespējas vairāk savstarpēji sadarbotos, neatkarīgi no to organizatoriskā statusa.

1. Dalībvalstis nodrošina, lai *FIU* spontāni vai pēc pieprasījuma veiktu jebkuras informācijas apmaiņu, kas var būt būtiska informācijas apstrādei vai analīzei, ko veic *FIU* attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai teroristu finansēšanu un tajā iesaistītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, pat ja informācijas apmaiņas laikā nav identificēts iespējami iesaistīto predikatīvo nodarījumu veids. Pieprasījumā iekļauj attiecīgos faktus, pamatinformāciju, pieprasījuma iemeslus un to, kā meklētā informācija tiks izmantota. Ja *FIU* par to vienojas savā starpā, var piemērot dažādus informācijas apmaiņas mehānismus, it īpaši attiecībā uz apmaiņu, izmantojot decentralizēto tīklu *FIU.net* vai tā pēctecīgo tīklu.

Ja *FIU* saskaņā ar šīs direktīvas 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu saņem ziņojumu, kas attiecas uz citu dalībvalsti, tā šo ziņojumu nekavējoties pārsūta minētās dalībvalsts *FIU*.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai no *FIU*, kurai tiek iesniegts pieprasījums, tiktu prasīts izmantot visu tās rīcībā esošo pilnvaru klāstu, ko tā parasti izmantotu iekšzemē, lai saņemtu un analizētu informāciju, kad tā atbild uz 1. punktā minēto informācijas pieprasījumu, ko iesniegusi cita Savienībā esoša *FIU*. *FIU*, kurai ir iesniegts pieprasījums, atbild laikus.

Jo īpaši, ja kādas dalībvalsts *FIU* vēlas saņemt papildu informāciju no kāda citas dalībvalsts atbildīgā subjekta, kas darbojas tās teritorijā, pieprasījumu adresē tās dalībvalsts *FIU*, kuras teritorijā atrodas atbildīgais subjekts. *FIU* nekavējoties pārsūta pieprasījumus un atbildes.

3. *FIU* var atteikties atklāt informāciju tikai ārkārtas gadījumos, proti, ja informācijas apmaiņa varētu būt pretrunā valsts tiesību pamatprincipiem. Šie izņēmumi tiek precizēti tā, lai tiktu novērsta analīzes nolūkos veiktas brīvas informācijas apmaiņas ļaunprātīga izmantošana un nepamatota ierobežošana.

51. pants

Saskaņā ar 49. un 50. pantu saņemto informāciju un dokumentus izmanto *FIU* uzdevumu veikšanai, kā noteikts šajā direktīvā. Pārsūtot informāciju un dokumentus saskaņā ar 49. un 50. pantu, pārsūtītāja *FIU* var noteikt ierobežojumus un nosacījumus minētās informācijas izmantošanai. Saņēmēja *FIU* ievēro minētos ierobežojumus un nosacījumus.

52. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija, kas iegūta informācijas apmaiņas rezultātā, tiktu izmantota tikai tam mērķim, kuram tā tika prasīta vai sniegta, un lai saņēmējai *FIU*, izplatot saskaņā ar 49. un 50. pantu sniegto informāciju kādai citai iestādei, aģentūrai vai departamentam, vai jebkādam citam šīs informācijas izmantošanas mērķim, kas nav sākotnēji apstiprinātais mērķis, būtu vajadzīga iepriekšēja informācijas sniedzējas *FIU* atļauja.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai *FIU*, kura ir saņēmusi pieprasījumu par iepriekšēju piekrišanu izplatīt informāciju kompetentajām iestādēm, tā būtu jāsniedz nekavējoties un pēc iespējas lielākā mērā. Pieprasījuma saņēmējai *FIU* nebūtu jāatsaka sava piekrišana šādi izplatīšanai, izņemot gadījumus, kad šāda izplatīšana pārsniegtu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu piemērošanas jomu, kad tā varētu kaitēt kriminālizmeklēšanai, būtu acīmredzami nesamērīga ar fiziskas vai juridiskas personas, vai pieprasījuma saņēmējas *FIU* dalībvalsts likumīgajām interesēm, vai kā citādi neatbilstu minētās dalībvalsts tiesību aktu pamatprincipiem. Visus tādus noraidījumus sniegt piekrišanu pienācīgi izskaidro.

53. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai to *FIU* savā starpā izmantotu aizsargātus komunikācijas kanālus, un mudina tās izmantot tīklu *FIU.net* vai tā pēctecīgo tīklu.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai to *FIU* šajā direktīvā noteikto uzdevumu izpildei sadarbotos ar mērķi piemērot mūsdienīgas tehnoloģijas saskaņā ar to valsts tiesību aktiem. Šīs tehnoloģijas ļauj *FIU* anonīmi, nodrošinot personas datu pilnīgu aizsardzību, salīdzināt savus datus ar citām *FIU*, lai atklātu *FIU* interesējošus subjektus citās dalībvalstīs un identificēt viņu ieņēmumus un naudas līdzekļus.

53.a pants

Atšķirības starp nodokļu noziegumu definīcijām valstu tiesību aktos nekavē *FIU* spēju apmainīties ar informāciju – pēc iespējas vairāk un saskaņā ar to valsts tiesību aktiem – ar citām *FIU*, kas atrodas Savienībā, vai sniegt tām palīdzību.

4. IEDAĻA SANKCIJAS

55. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgos subjektus varētu saukt pie atbildības par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri atbilstoši 55.–58. pantam pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Visas no tiem izrietošās sankcijas vai pasākumi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

2. Neskarot dalībvalstu tiesības noteikt un piespriest kriminālsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīvām sankcijām un administratīviem pasākumiem un nodrošina, lai to kompetentās iestādes šādas sankcijas un pasākumus varētu noteikt attiecībā uz šo direktīvu transponējošo valsts noteikumu pārkāpumiem, un nodrošina, lai sankcijas un pasākumi tiktu piemēroti

Ja dalībvalstis neizmanto neizstrādāt noteikumus par administratīvām sankcijām attiecībā uz pārkāpumiem, kuriem piemēro valsts krimināltiesības, tās informē Komisiju par attiecīgajiem krimināltiesību noteikumiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, kad pienākumi attiecas uz juridiskām personām, gadījumos, kad ir pārkāpti šo direktīvu transponējošie valsts noteikumi, sankcijas un pasākumus varētu piemērot vadības struktūras locekļiem un citām fiziskām personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par attiecīgo pārkāpumu.

4. Dalībvalsts nodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir nepieciešamas to funkciju izpildei.

5. Kompetentās iestādes savas pilnvaras piemērot sankcijas un pasākumus saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem īsteno kādā no šādiem veidiem:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras šādām iestādēm;
- d) vēršoties kompetentajās tiesu iestādēs.

Izmantojot savas pilnvaras piemērot sankcijas un pasākumus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka administratīvie pasākumi vai sankcijas dod vēlamus rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar pārrobežu lietām.

56. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai šā panta noteikumi tiktu piemēroti vismaz tādiem atbildīgo subjektu darbības trūkumiem, kuri ir nopietni, atkārtoti, sistemātiski vai ir minēto iezīmju kombinācija attiecībā uz prasībām, kas ir paredzētas:

- a) 9.–23. pantā (klienta uzticamības pārbaude);
- b) 32., 33. un 34. pantā (ziņošana par aizdomīgiem darījumiem);
- c) 39. pantā (informācijas uzglabāšana); un
- d) 42. un 43. pantā (iekšējās kontroles).

2. Dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētajos gadījumos administratīvie pasākumi un sankcijas, ko var piemērot, ietvertu vismaz:

- a) publisku paziņojumu, kurā ir norādīta fiziskā vai juridiskā persona un pārkāpuma būtība;
- b) rīkojumu, ar ko liek fiziskai vai juridiskai personai pārtraukt attiecīgo rīcību un to vairs neatkārtot;
- c) atļaujas atsaukšanu vai apturēšanu gadījumos, kad atbildīgajam subjektam ir vajadzīga atļauja;
- d) jebkurai personai, kas veic atbildīgā subjekta pārvaldības pienākumus, vai jebkurai citai fiziskai personai, kas atbildīga par pārkāpumu, noteiktu pagaidu aizliegumu pildīt atbildīgā subjekta pārvaldības funkcijas;
- g) maksimālās administratīvās finansiālās sankcijas vismaz līdz divkārtīgai summai no pārkāpuma rezultātā iegūtās peļņas, ja minēto peļņu var aprēķināt, vai vismaz EUR 1 000 000.

2.a Dalībvalstis nodrošina, lai, atkāpjoties no 2. punkta g) apakšpunkta, kad attiecīgais atbildīgais subjekts ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, varētu piemērot arī šādas sankcijas:

a) juridiskas personas gadījumā – maksimālās administratīvās finansiālās sankcijas vismaz EUR 5 000 000 apmērā vai 10 % no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar pēdējiem pieejamiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi vadības struktūra; ja atbildīgais subjekts ir mātesuzņēmums vai mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, kam ir jā sagatavo konsolidētie finanšu pārskati, kā definēts Direktīvas 2013/34/ES 22. pantā, attiecīgais kopējais gada apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums vai atbilstīga veida ienākumi saskaņā ar attiecīgajām Grāmatvedības direktīvām un saskaņā ar pēdējiem pieejamiem konsolidētajiem pārskatiem, kurus apstiprinājusi galvenā mātesuzņēmuma vadības struktūra;

b) fiziskas personas gadījumā – maksimālās administratīvās finansiālās sankcijas vismaz 5 000 000 euro apmērā vai, tajās dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, atbilstošā summa attiecīgās valsts valūtā šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā.

3. Dalībvalstis var pilnvarot kompetentās iestādes piemērot vēl citus sankciju veidus papildus šā panta 2. punkta a)–d) apakšpunktā minētajām vai piemērot finansiālās sankcijas, kas pārsniedz summas, kuras minētas šā panta 2. punkta g) apakšpunktā un 2.a punktā.

57. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumu, ar ko piemēro administratīvas sankcijas vai pasākumu par šīs direktīvas pārkāpumiem un kas nav pārsūdzams, kompetentās iestādes publicētu savā oficiālajā tīmekļa vietnē nekavējoties pēc tam, kad juridiskā vai fiziskā persona, kurai piemērota sankcija, ir informēta par minēto lēmumu. Publikācijā iekļauj vismaz informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un atbildīgo juridisko vai fizisko personu identitāti. Dalībvalstīm minētie noteikumi nav obligāti jāpiemēro lēmumiem, ar ko tiek noteikti izmeklēšanas veida pasākumi.

Tomēr, ja kompetentā iestāde uzskata, ka juridisko personu identitātes vai fizisko personu datu publicēšana ir nesamērīga, ņemot vērā šādas datu publicēšanas samērīguma izvērtējumu katrā atsevišķā gadījumā, vai ja šāda publicēšana apdraud finanšu tirgu stabilitāti vai jau noritošu izmeklēšanu, kompetentās iestādes veic vienu no šādām darbībām:

- a) atliek sankcijas vai pasākumu nosakošā lēmuma publicēšanu līdz brīdim, kad npublicēšanas iemesli beidz pastāvēt;
  - b) publicē sankcijas vai pasākumu nosakošo lēmumu anonīmi un tādā veidā, kas atbilst valsts tiesību aktiem, ja šāda anonīma publicēšana nodrošina attiecīgo personas datu efektīvu aizsardzību; gadījumā, kad tiek pieņemts lēmums publicēt sankciju vai pasākumu anonīmi, attiecīgo datu publicēšanu var atlikt uz saprātīgu laikposmu, ja ir paredzams, ka minētajā laikposmā anonīmas publikācijas iemesli beigs pastāvēt;
  - c) sankcijas vai pasākumu nosakošo lēmumu npublicē vispār, ja šā punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītie risinājumi netiek uzskatīti par pietiekamiem, lai nodrošinātu:
    - i) to, ka finanšu tirgu stabilitāte netiek apdraudēta, vai
    - ii) šādu lēmumu publicēšanas samērīgumu attiecībā uz pasākumiem, kurus uzskata par mazāk nozīmīgiem.
- 1.a Ja dalībvalstis atļauj publicēt lēmumus, kas ir pārsūdzami, tad kompetentās iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē nekavējoties arī publicē šādu informāciju un jebkādu turpmāku informāciju par šādas pārsūdzības iznākumu. Turklāt tiek publicēti visi lēmumi, ar ko anulē iepriekšēju lēmumu par sankciju vai pasākuma piemērošanu.
- 1.b Kompetentās iestādes nodrošina, lai ikviena publikācija, kas veikta saskaņā ar šo pantu, būtu pieejama to oficiālajā tīmekļa vietnē piecus gadus pēc tās publicēšanas. Tomēr publikācijā ietvertos personas datus kompetentās iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgi, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamiem datu aizsardzības noteikumiem.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai, nosakot administratīvo sodu vai pasākumu veidu un mēru, kompetentās iestādes ņemtu vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgos gadījumos:
- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
  - b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;

- c) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, ko, piemēram, norāda atbildīgās juridiskās personas kopējais apgrozījums vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmērs;
- d) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas pārkāpuma rezultātā iegūto peļņu, ciktāl to var aprēķināt;
- e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ciktāl tos var noteikt;
- f) to, cik lielā mērā pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar kompetento iestādi;
- g) pie atbildības sauktās fiziskās vai juridiskās personas iepriekšējos pārkāpumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai juridiskās personas varētu tikt sauktas pie atbildības par 56. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem, kuras to labā veikusi jebkura persona, darbojoties individuāli vai arī kā tāda juridiskās personas struktūras daļa, kurai ir vadoša ietekme šajā juridiskajā personā, pamatojoties uz kādu no šādiem faktoriem:

- a) uz pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
- b) uz tiesībām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
- c) uz tiesībām īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.

5. Dalībvalstis arī nodrošina, lai juridiskās personas varētu tikt sauktas pie atbildības, ja 4. punktā minētās personas nepietiekamas pārraudzības vai kontroles dēļ kādai šai juridiskajai personai pakļautai personai ir bijusi iespēja izdarīt 56. panta 1. punktā minētos pārkāpumus šīs juridiskās personas labā.

58. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes izveidotu efektīvus un uzticamus mehānismus, kas iedrošinātu ziņot kompetentajām iestādēm par potenciāliem vai faktiskiem gadījumiem, kad pārkāpti valsts tiesību akti, ar ko transponē šo direktīvu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos mehānismos ietilpst vismaz:

- a) konkrētas procedūras, lai saņemtu ziņojumus par pārkāpumiem un veiktu turpmākus pasākumus;
  - b) pienācīga aizsardzība tiem atbildīgo subjektu darbiniekiem vai personām līdzīgā amatā, kuri ziņo par atbildīgajā subjektā izdarītiem pārkāpumiem;
  - ba) pienācīga apsūdzētās personas aizsardzība;
  - c) personas datu aizsardzība gan attiecībā uz personu, kas ziņo par pārkāpumiem, gan fizisko personu, kas tiek turēta aizdomās kā atbildīga par pārkāpumu, ievērojot Direktīvā 95/46/EK noteiktos principus;
  - d) skaidri noteikumi, ar kuriem nodrošina, lai tās personas konfidencialitāte, kura ziņo par atbildīgajā subjektā izdarītiem pārkāpumiem, tiktu garantēta visos gadījumos, ja vien valsts tiesību akti neparedz atklāšanu saistībā ar turpmāku izmeklēšanu vai turpmākas tiesiskas procedūras.
3. Dalībvalstis prasa, lai atbildīgajiem subjektiem būtu izstrādātas atbilstošas procedūras, kas ļautu to darbiniekiem vai personām līdzīgā amatā, ziņot par pārkāpumiem subjekta iekšienē, izmantojot speciālu, neatkarīgu un anonīmu kanālu, kas būtu samērīgs attiecīgā atbildīgā subjekta būtībai un apmēram.

58.a pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentās iestādes informētu EBI, EAAPI un EVTI par visām administratīvām sankcijām un pasākumiem, kas saskaņā ar 55. un 56. pantu piemēroti atbildīgajiem subjektiem, kuri minēti 2. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā, tostarp par jebkuru ar tiem saistītu pārsūdzību un tās iznākumu.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem pārbaudītu, vai konkrētajai personai sodāmības reģistrā ir attiecīga sodāmība, un apmainītos ar informāciju. Jebkāda informācijas apmaiņa minētajiem nolūkiem notiek saskaņā ar Lēmumu 2009/316/TI un Pamatlēmumu 2009/315/TI, kā tie tiek īstenoti ar valsts tiesību aktiem.

4. EBI, EAAPI un EVTI uztur tīmekļa vietni ar saitēm uz katru kompetento iestāžu publikāciju par administratīviem sodiem un pasākumiem, kas saskaņā ar 57. pantu piemēroti atbildīgajiem subjektiem, kuri minēti 2. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā, un norāda, uz cik ilgu laika katra dalībvalsts publicē administratīvās sankcijas un pasākumus.

58.c pants

1. Komisijai palīdz Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja (*CPMLTF*), kas izveidota ar Direktīvu 2005/60/EK. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011⁴⁷ nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komitejas atzinums ir jāsaņem rakstiskā procedūrā, šādu procedūru beidz bez rezultāta, ja atzinuma sniegšanai noteiktajā termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļi ar divu trešdaļu balsu vairākumu.

---

⁴⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (*OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.*).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012⁴⁸ 25. panta 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) *CCP* veic uzņēmējdarbību vai ir saņēmis atļauju trešā valstī, par kuru Eiropas Komisija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) Nr. .../2015* neuzskata, ka tās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas un terorisma finansēšanas apkarošanas režīmā ir stratēģiski trūkumi,

kas rada būtisku apdraudējumu

Eiropas Savienības finanšu sistēmai*.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) Nr. .../2015 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai un teroristu finansēšanai (OV L ...)."

---

⁴⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

* *OV – lūdzu norādīt uz COD 2013/0025 pamata pieņemtās direktīvas numuru un papildināt iepriekš minēto zemsvītras piezīmi.*

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Direktīvas 8.a pantā minētās pilnvaras Komisijai tiek piešķirtas uz nenoteiktu laiku, sākot no [šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8.a pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 8.a pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja mēneša laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par vienu mēnesi.

59. pants

Līdz ...* [OV lūdz norādīt datumu, kas ir četrus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] Komisija sagatavo ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

60. pants

Direktīva 2005/60/EK un Direktīva 2006/70/EK tiek atceltas no ... * [OV lūdz norādīt datumu, kas ir divus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas dota IV pielikumā.

61. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz... * [OV lūdz norādīt datumu, kas ir divus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto pasākumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

62. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

I PIELIKUMS

Turpmāk ir sniegts neizsmeļošs riska mainīgo rādītāju saraksts, kurus ņem vērā atbildīgie subjekti, nosakot, kādā apmērā piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus saskaņā ar 11. panta 3. punktu:

- i) konta vai attiecību mērķis;
- ii) līdzekļu apmērs, kādu klients plāno noguldīt, vai veikto darījumu apmērs;
- iii) darījumu attiecību regularitāte vai ilgums.

II PIELIKUMS

Turpmāk ir sniegts 14. pantā minēto potenciāli zemāka riska situāciju faktoru un pierādījumu veidu neizsmeļošs saraksts:

- 1) Ar klientu saistīti riska faktori:
  - a) biržā kotēti valsts uzņēmumi, uz kuriem attiecas informācijas atklāšanas prasības (tās paredz vai nu biržas noteikumi, vai tiesību akti vai piemērojami līdzekļi), kas paredz prasību nodrošināt faktisko īpašumtiesību pietiekamu pārredzamību;
  - b) valsts pārvaldes iestādes vai uzņēmumi;
  - c) klienti, kas ir rezidenti zemāka riska ģeogrāfiskajās zonās, kā noteikts 3. punktā.
- 2) Ar produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem saistīti riska faktori:
  - a) dzīvības apdrošināšanas polises, kuru apdrošināšanas prēmija ir neliela;
  - b) apdrošināšanas polises pensiju shēmām, ja polisei nav paredzēta priekšlaicīgas izmaksas iespēja un to nevar lietot kā nodrošinājumu;
  - c) pensiju, pensiju fondu vai līdzīgas shēmas, kas nodrošina pensijas pabalstus darbiniekiem, ja iemaksas tiek veiktas no algu izmaksām un ja shēmas noteikumi neatļauj cedēt biedra līdzdalības daļu shēmā;
  - d) finanšu produkti vai pakalpojumi, kas ietver atbilstīgi definētus un ierobežotus pakalpojumus dažiem klientu veidiem, lai uzlabotu piekļuvi finansiālās iekļaušanas nolūkos;
  - e) produkti, ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas/teroristu finansēšanas risku pārvalda ar citiem faktoriem, piemēram, ar elektroniskā maka limitiem vai īpašumtiesību pārredzamību (piemēram, konkrētiem elektroniskās naudas veidiem, kā definēts Direktīvā 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību).

3) Ģeogrāfiskie riska faktori:

a) ES dalībvalstis;

b) trešās valstis, kurās ir efektīvas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas / teroristu finansēšanas apkarošanas sistēmas;

c) trešās valstis, kurās, kā atzinuši uzticami avoti, ir zems korupcijas vai citu noziedzīgu darbību līmenis;

d) trešās valstis, kurām, pamatojoties uz tādiem uzticamiem informācijas avotiem kā savstarpēji izvērtējumi, sīki izstrādāti novērtējuma ziņojumi vai publicēti turpmāku pasākumu ziņojumi, ir *FATF* ieteikumiem atbilstošas prasības attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanu un kuras šīs prasības faktiski īsteno.

III PIELIKUMS

Turpmāk sniegts 16. panta 3. punktā minēto potenciāli augstāka riska situāciju faktoru un pierādījumu veidu neizsmeļošs saraksts:

- 1) Ar klientu saistīti riska faktori:
  - a) darījumu attiecības notiek neparastos apstākļos;
  - b) klienti ir rezidenti 3. punktā noteiktajās valstīs;
  - c) juridiskas personas vai veidojumi, kas ir individuālo aktīvu turētājas sabiedrības;
  - d) sabiedrības, kurās ir akcionāru pārstāvji vai uzrādītāja akcijas;
  - e) darījumdarbība, kurā plaši izmanto maksājumus skaidrā naudā;
  - f) sabiedrības īpašumtiesību struktūra šķiet neparasta vai pārmērīgi sarežģīta, ņemot vērā sabiedrības darījumdarbības būtību.
- 2) Ar produktiem, pakalpojumiem, darījumiem vai piegādes kanāliem saistīti riska faktori:
  - a) banku pakalpojumi privātpersonām;
  - b) produkti vai darījumi, kas varētu veicināt anonimitāti;
  - c) darījumu attiecības vai darījumi bez tiešas saskares, kuros nepastāv konkrētas drošības garantijas, piemēram, elektroniskie paraksti;
  - d) maksājums, kas saņemts no nezināmas vai nesaistītas trešās personas;
  - e) jauni produkti un jauna darījumdarbības prakse, tostarp jauns īstenošanas mehānisms, un jaunu vai attīstošos tehnoloģiju izmantošana gan jauniem, gan jau esošiem produktiem.

3) Ģeogrāfiskie riska faktori:

- a) neskarot 8.a pantu, trešās valstis, kurās, kā atzīts tādos uzticamos avotos kā savstarpējos izvērtējumos, sīki izstrādātos novērtējuma ziņojumos vai publicētos turpmāku pasākumu ziņojumos, nav efektīvas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas/teroristu finansēšanas apkarošanas sistēmas;
- b) valstis, kurās, kā atzīts uzticamos avotos, ir ievērojams korupcijas vai citu noziedzīgu darbību līmenis;
- c) valstis, uz kurām attiecas sankcijas, embargo vai līdzīgi pasākumi, kurus noteikusi, piemēram, ANO;
- d) valstis, kas sniedz finansējumu vai atbalstu teroristu darbībām vai kuru teritorijā darbojas sarakstos iekļautas teroristu organizācijas.

IV PIELIKUMS

60. pantā minētā atbilstības tabula.

Direktīva 2005/60/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
	6. līdz 8. pants
6. pants	9. pants
7. pants	10. pants
8. pants	11. pants
9. pants	12. pants
10. panta 1. punkts	10. panta d) punkts
10. panta 2. punkts	-
11. pants	13., 14. un 15. pants
12. pants	-
13. pants	16. līdz 23. pants
14. pants	24. pants
15. pants	-

16. pants	25. pants
17. pants	-
18. pants	26. pants
	27. pants
19. pants	28. pants
	29. pants
	30. pants
20. pants	-
21. pants	31. pants
22. pants	32. pants
23. pants	33. pants
24. pants	34. pants
25. pants	35. pants
26. pants	36. pants
27. pants	37. pants
28. pants	38. pants
29. pants	-
30. pants	39. pants
31. pants	42. pants
32. pants	40. pants
33. pants	41. pants

34. pants	42. pants
35. pants	43. pants
36. pants	44. pants
37. pants	45. pants
	46. pants
37.a pants	47. pants
38. pants	48. pants
	49. līdz 54. pants
39. pants	55. līdz 58. pants
40. pants	-
41. pants	-
41.a pants	-
41.b pants	-
42. pants	59. pants
43. pants	-
44. pants	60. pants
45. pants	61. pants
46. pants	62. pants
47. pants	63. pants

Direktīva 2006/70/EK	Šī direktīva
1. pants	-
2. panta 1., 2. un 3. punkts	3. panta 7. punkta d), e) un f) apakšpunkts
2. panta 4. punkts	-
3. pants	-
4. pants	2. panta 2.–8. punkts
5. pants	-
6. pants	-
7. pants	-